

Українська Православна Церква в Канаді

**Архипастирські
послання, постанови
і практичні вказівки
для духовенства
Української
Православної Церкви
в Канаді**

Published by Ecclesia Publishing Corporation
Winnipeg, Manitoba, Canada
2007

Архипастирські послання

Archpastoral Epistles

*Translated from
the Ukrainian
and annotated
by Fr. Bohdan Hladio
24 July/6 August 2007*

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA
L'ÉGLISE ORTHODOXE UKRAINIENNE DU CANADA

9 St. John's Avenue,
Tel. (204) 586-3093
web site: www.uocc.ca

Winnipeg, Manitoba R2W 1G8
(204) 582-8709 Fax. (204) 582-5241
e-mail: consistory@uocc.ca

12 жовтня 2007 р.Б.
(Прп. Киріака пустельника)

Всечесні Отці,

Христос посеред нас!

Ми переглянули останній випуск підручника *Архипастирських послань, постанов і практичних вказівок для священників УПЦК*, початково випущений бл. п. Блаженнішим Митрополитом ІЛАРІ-ОНОМ. Тепер вони перекладені на англійську мову, наново зредаговані, анотовані (з коментарями) і усучаснені та доповнені постановами і вказівками Собору Єпископів нашої Церкви.

Благословляю продовжувати працю до завершення якнайскорішим випуском цього важливого підручника і невідкладного розповсюдження його серед нашого духовенства, котре повинно постійно звертатися до цього посібника як до безцінного порадника в пастирській праці.

Мої улюблені брати-священнослужителі, додержуйтеся напряду і серйозно беріть до уваги слова Св. Апостола Павла: *Все нехай буде добропристоино і статечно*—заради Святої Христової Церкви на Його славу і на спасіння Його людей. Як і в усіх випадках, коли матимете питання щодо цього посібника, звертайтеся за порадою і благословенням до свого Митрополита.

Нехай милосердя нашого Господа і Спаса нашого Ісуса Христа буде з усіма вами і на вашій праці як пастирів Його побожної пастви!

З любов'ю в Господі Ісусі Христі

† Іван, Митрополит

† ІВАН, Митрополит
Архиєпископ Вінніпегу і Середньої Єпархії
Першоієрарх Української Православної Церкви в Канаді

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA
L'ÉGLISE ORTHODOXE UKRAINIENNE DU CANADA

9 St. John's Avenue,
Tel. (204) 586-3093
web site: www.uocc.ca

Winnipeg, Manitoba R2W 1G8
(204) 582-8709 Fax. (204) 582-5241
e-mail: consistory@uocc.ca

12 October 2007 A.D.
(Venerable Cyriacus the Hermit)

Reverend Fathers!

Christ is in our Midst!

We have reviewed the latest edition of *Archpastoral Epistles, Decrees and Practical Guidelines for the Clergy of the UOCC*, initially published by His Beatitude Metropolitan ILARION, of blessed memory. They have now been translated into English, re-edited, annotated and updated with decrees and guidelines added from the Council of Bishops of our contemporary times.

I hereby grant my blessings to proceed immediately with the printing of this important manual, and its expeditious distribution to all our clergy, who should refer to it continually, as an invaluable guide to their pastoral work.

Follow these directives, my beloved brother clerics, and heed the words of St. Paul seriously: *Let all things be done decently and in order*—for the sake of good order in Christ's Holy Church to His glory and for the salvation of His people. As in all situations, when questions arise, related to these directives, turn to your Metropolitan for his counsel and blessings.

May the mercy of our Great God and Saviour, Jesus Christ, be with you all and upon your good works as pastors of His pious flock!

With love in the Lord, Jesus Christ,

† JOHN, Metropolitan of Canada
Archbishop of Winnipeg & the Central Diocese
Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

Пастирство в Церкві Христовій

Святий Апостол Павло пише до Єфесян, що: *“Христос настановив одних апостолами, других пророками, інших благовісниками, інших пастирями і вчителями для удосконалення святих, на діло служення, на збудування тіла (Церкви) Христового!...”* [Єфес. 4:11-12].

В іншому місці той же Апостол каже до Пастирів Єфеських [Діяння 20:17]: *“Пильнуйте себе і всього стада, над яким вас Дух Святий настановив Єпископами (Пастирями), щоб ви пасли Церкву Господа й Бога, що її Він придбав Собі кров’ю Своєю”* [Діяння 20:28].

З цього бачимо, що пастирство повстало в Церкві не само від себе і не люди його встановили, а встановив його Сам Пастирєначальник [1 Петро 4] і Вічний Архирєрей [Євр.7:9], Син Божий Христос Господь і далі настановляє і освячує Духом Святим. Саме тому каже той же Ап. Павло: *“Так нехай уважають нас люди за слуг Христових і як будівників Тайн Божих.”* [1 Кор. 4:1].

Не можна думати, що ці слова стосуються тільки до апостолів, бо ж Ап. Павло каже не про себе тільки, а й про всіх тих, що з ним працювали, як пресвітери. Як високо ставили апостоли Пресвітерів церковних, Архирєїв і Священиків бачимо зі слів Ап. Петра: *“Пастирів ваших молю я, Сопастир і свідок страждань Христових”...* [1 Петр.5:1]. Отже він і себе вважає як Пастиря, чим Пастирів підносить до рівності з Апостолами в ділі служіння Богу і обіцяє їм, що *“Коли явиться Пастирєначальник (Христос), приймете нев’янучий вінець слави”* [1 Петр.5:4].

З цього всього бачимо, як повинен дивитися на себе кожний Пастир, чи то Єпископ, чи Священик, бо ж Христос: *“Вчора й сьогодні і повіки той Самий”* [Євр.13:8] і Сам Він сказав: *“Ось Я з вами до кінця віку”* [Мф. 28:20]. У вік апостольський Господь посилає вірним надзвичайні дари Духа Святого, щоб поширити й утвердити Церкву Христову. Ці дари перелічує Ап. Павло. Це чужі мови—вияснення мов, пророцтва з учительством, тлумачення пророцтв. Пастирство, учительство і багато інших. Знаємо сходження Духа Святого на родину Корнелія сотника [Діяння 10:44-47]. Також і на інших, наприклад, [Діяння 19:5-7]. Але після віку апостольського надзвичайних дарів ставало менше, принаймні, не так яскраво, бо дари Духа Святого, як прозорливість, дари зцілення і інші не припинилися і до сьогодні, з тих же служінь, які перелічує Ап. Павло в своїх посланнях. Назавжди й незмінно лишилися в Церкві Христовій Пастирство і Вчительство, але так, що учителем може бути і не Пастир, а Пастир не може бути не вчителем, бо він крім доглядання за паствою, мусять і навчати паству і не словом тільки, а й прикладом на собі, як і Апостоли, як і Христос.

Тому то Пастирство є найвідповідальніше служіння в Церкві Христовій. Сам Христос уподібнив Себе до пастиря овець [Єв. Ів.10:1-30] і назвав Себе Пастирем, цим ім’ям назвали себе апостоли, цим ім’ям вони назвали Єпископів і Священиків на всі віки, бо кращого уподібнення не можна знайти. Пастир ходить поперед овець і водить їх на пашу і на питво. Вівці слухаються голосу його і йдуть за ним. Добрий пастух не поведе їх на погану пашу і на отруйне питво. Він і доглядає за овечками, щоб яка не відбилася і не заблудила. Він охороняє овечок від вовків та інших звірів. Коли яка зломить ніжку, то несе її і перев’язує її рану і т.і. Не кидає їх, а боронить від небезпеки. Подібно і пастир у Церкві Христовій.

Вірні уподібнені до овечок по їх кротості і довір’ю до Вічного Пастиря Христа. Отже бачимо, яка велика відповідальність Пастиря в Церкві Христовій. Перше він повинен знати поживну пашу і питво науки Христової, далеко більше ніж кожний із вірних. Він повинен і оберігати паству свою від вовків, не тільки відкритих, а й тих, що в овечих шкірах, яких завжди не бракувало. Отжеж мусять уміти розпізнавати їх і виявляти їх пастві Своїй. Але подібність Пастиря до Пастуха і Пастви до овечок—тільки зовнішня, а внутрішньо Пастир безмежно вище пастуха, як і людина вище вівці. Вівці не мають вічної душі, пастух турбується тільки про тіло її, а Пастир мусять пасти стадо Боже [1 Петр. 5:1], і піклуватися про душі їх і дати за них відчит перед Богом [Євр. 13:17]. Відповідальність Пастиря надзвичайно велика. Пророк Єзекиїл був священиком і от каже йому Господь:

Pastorship in the Church of Christ

The Holy Apostle Paul writes to the Ephesians, that Christ *has appointed some apostles, others prophets, others evangelists, others pastors and teaches for the perfecting of the saints, for service, for the building up of the body (Church) of Christ!*... [Eph. 4:11-12].

In another place the same apostle says to the pastors of Ephesus [Acts 20:17] *"Therefore take heed to yourselves and to all the flock among which the Holy Spirit has made you overseers (bishops), to shepherd the Church of God which He purchased with His own blood"* [Acts 20:28].

From this we see that pastorship was not instituted in the Church by itself alone, nor by people, but it was instituted by the Archpastor Himself (I Peter 4) and the Eternal Archpastor [Heb. Chapters 7-9], the Son of God, Christ the Lord, and it is further established and sanctified by the Holy Spirit. For this reason the same St. Paul says: *"Let a man so consider us as servants of Christ and stewards of the mysteries of God"* [I Cor. 4:1].

It should not be thought that these words apply only to the apostles, for the Apostle Paul speaks not only of himself, but about all those who worked with him as presbyters (elders). As to the high regard extended by the apostles towards the presbyters of the Church, the Archpriests and priests, we observe the words of the Apostle Peter: *"The elders (presbyters) who are among you I exhort, I who am a fellow elder and a witness of the suffering of Christ"*... [I Pet. 5:1]. Thus he himself, as a pastor, considers that pastors are raised to equality with the apostles in the work of service to God, and promises them that *"and when the Chief Shepherd (Christ) appears, you will receive the crown of glory that does not fade away"* [I Pet. 5:4].

From all this we see how every pastor should regard himself, whether bishop or priest, for Christ: *"is the same yesterday, today and forever"* [Heb. 13:8], and He Himself said: *"I am with you always, even till the end of the age"* [Mt. 28:20]. In the apostolic age the Lord sent upon the faithful extraordinary gifts of the Holy Spirit in order to increase and strengthen the Church of Christ. These gifts are mentioned by the Apostle Paul: the gift of tongues, prophecy and teaching, the explanation of prophecy, pastorship, teaching, and many others. We know of the pouring out of the Holy Spirit upon the family of Cornelius the Centurion [Acts 10:44-47], and for example on others [Acts 19:5-7]. But after the apostolic age these extraordinary gifts became rarer, and at least less visible, for the gifts of the Holy Spirit such as clairvoyance, the gift of healing and others never ceased and to this day from these services as St. Paul recounts in his epistles. Pastorship and teaching remain forever and unchanging in the Church of Christ, but such that the teacher may be someone who is not a pastor, but the pastor may never be someone who is not a teacher, for he, apart from looking after the flock must teach the flock, and not just by word, but by his deeds, as did the apostles, and as did Christ.

And so Pastorship is the most responsible service in the Church of Christ. Christ likened Himself to a pastor of sheep [Jn. 10:1-30] and called Himself the Pastor, the apostles referred to themselves by this name, they called bishops and priests by this name for all times, because a better description cannot be found. The Pastor goes in front of his sheep and leads them to pasture and water. The sheep listen to his voice and go after him. The good pastor does not lead them to bad pasture and poisonous drink. He watches over the sheep, so that they would not wander away and get lost. He protects the sheep from wolves and other animals. When one breaks their leg he carries it, tends to its wound, etc. He does not leave them, but guards them from danger. The pastor in the Church of Christ does the same.

The faithful are similar to the sheep in their humility and trust to the Eternal Pastor Christ. We see, therefore, the great responsibility of the Pastor in the Church of Christ. He must first know the nourishing pasture and drink of the teaching of Christ much more than any of the faithful. He must protect his flock from wolves, not only visible, but those who are in sheep's clothing, which have never been lacking. Thus he must know how to discern them and reveal them to his flock. But the similarity of the pastor to the shepherd and the flock to sheep is only external—internally the pastor is infinitely greater than a shepherd, as a person is greater than a sheep. Sheep do not have eternal souls, the shepherd only looks after their bodies, and the pastor must shepherd the flock of God (I Pet. 5:1), and take care of their souls, and give account for them before God (Heb. 13:17). The responsibility of the pastor is extraordinarily great. The Prophet Ezekiel was

“Коли Я скажу грішникові “за беззаконня свої помреши”, а ти не остережеш його й не будеш його навчати, щоб він покався та не погіб, то він погине за гріхи свої, а душі його Я від тебе пошукаю, а як ти будеш його навчати, а він не послухає, то він погине за гріхи свої, а ти душу свою спасеш” [Єзек. 3:18-19].

В той же час звання Пастиря незвичайно високе перед Господом. *“Уста священника повинні мати знання, тому що люди навчаються закону з уст його, бо він вістник (ангел) Господа небесних сил.”* [Малах.2-7].

Він посередник між Богом і людьми. Коли читає Євангеліє і навчає людей відповідно до слова Божого, то він віститель Божий до народу. Коли ж молиться в Церкві, то він уста народу до Бога. Отож, він не свій, а з одного боку Божий, а з другого боку людський. Так і мусить він сам себе розуміти, так і вірні повинні розуміти священника. Не кажемо вже про Архiereя, якого відповідальність далеко більша. Отже, так було від часів апостольських, так і є до сьогодні в Православній Церкві. Коли безбожні руйнували Церкву і намагалися настроїти віруючих проти своїх пастирів, то казали: *“Ви подивіться, що всі ваші святі, це бо Архiereї, або священники”*. То була клевета, бо святих мучеників недуховних більше ніж духовних, але є доля й правди. Пастирі клали душі свої за вірних і безбожні в першу чергу били по пастирях, щоб розбіглися вівці. [Зах. 13:7].

Яке ж було служіння священників Пастирів у Церкві Христовій? Це ми добре знаємо із послань апостольських і з історії Церкви. Вони справді були Пастирями і учителями вірних. Вони не щадили себе, коли треба було відстоювати віру перед поганями, або чистоту віри перед еретиками. Однаково клали свої душі за паству як патріярхи і єпископи, так і священники з дияконами. Коли ж прийдемо до нашої рідної Церкви, то побачимо, що пастирі Православної Церкви Української справді були вихователями-учителями не тільки народу, а й самих князів. Знаємо який вплив мали єпископи на князів. Скільки раз вони спиняли своїм могучим словом княжі міжусобиці. Як підносили їх на дусі стояти за свою землю, за свою віру проти татар та інших ворогів. Чи є така галузь з народнього життя нашого народу, де б пастирі Церкви не приймали найактивнішої участі? Вся наша культура, наша освіта, наші школи завдячують свій розвиток нашій Церкві і нашим пастирям Церкви. Не даремно присвоєно нашим пастирям назву “Пан-отець”, а Єпископам “Владика”. І саме тому, що священник вірних був справді батьком-отцем у всьому життю своєї парафії, а Єпископ владою, даною від Бога, направляв діяльність панотців на добро народу. Візьмим найвизначніших наших Святителів—Св. Митрополит Іларіон був священником села Берестова, користав з такої любови серед народу, що і князь і народ побажали бачити його своїм митрополитом. А в ті часи, то не було легко, бо вже була традиція, що митрополитів надсилав патріярх, а вони були греки. Візьмим Кирила Туровського, візьмим Дмитрія Туптало. За це любив їх народ, як своїх духовних батьків, а вони за це віддали на спасіння народові всі свої сили. Це каже про видніших, а скільки було тих, яких імен не знаємо, але про яких пам’ять в народі живе від коли вони були не тільки достойними пастирями Церкви Христової, а були справжніми сторожами Христової Православної Віри в народі, самого народу, бо вони були сини нашого народу і зв’язані з ним життям своїм. Тільки в останні, дореволюційні роки чужа влада все більше вбивала клина між пастирем і паствою, що аж ніяк не послужило на добро Церкві. Саме через це постає революційний церковний рух в Україні, бо і духовенство і народ бажали відновити єдність пастирства з народом, як то було в минулому. На жаль, політичні обставини знівечили той рух і не дали йому досягти мети. Одначе не задавили. Ось ми свідки цьому своїм існуванням—хоч і поза Батьківщиною Українська Церква Православна відроджена. Всі правдиві сини українського народу ввійшли в склад її. Вона оформлена канонічною ієрархією і її голос чути по світу. Надаремно фарисействують ті, що заперечують канонічність нашої Церкви. Роблять вони те не для Бога, а для мізерної політичної користи. Вони хотіли б зачинити перед нашим народом вхід до Царства Божого, навіть глузують над дарами Духа Святого. Та даремно. Дух Святий—дише де хоче і діє як хоче, а Христос всім бажає спастися. Він собирає, а вони розточують. Коли б дбали про Боже, то радувалися б єдності в Дусі Святому і не клеветали б на сво-

a priest and the Lord speaks to him thus: *"When I say to a sinner 'thou shalt perish for thy sins', and you refuse to admonish him in order that he would repent and not perish, then you shall perish for your sins, and I will require his soul of you. If you will admonish him and he will not listen, then he will perish in his sin and you will save your soul"* [Ezekiel 3: 18-19].

At that time the name Pastor was extraordinarily great before the Lord: *"The lips of the priest must have knowledge, because the people learn the law from his lips and he is the herald (angel) of the Lord of the Heavenly Hosts"* [Malachi 2:7].

He is the intercessor between God and man. When he reads the Gospel and teaches people in accordance with the word of God he is the proclaimer of the good news of God to the people. When he prays in Church he is the mouth of the people to God. He is not his own, but on the one hand of God, and on the other hand human. So he must understand himself, and the faithful must understand the priest. We do not even mention the Archbishop (bishop), whose responsibility is much greater. Thus has it been since the time of the apostles, and thus it is today in the Orthodox Church. When the godless brought the Church to ruin and sought to turn the faithful against their pastors they said: *"you think all your saints are either hierarchs or priests. This is a lie, for the holy martyrs were laymen more than clergy."* But there is destiny and truth. The pastors gave their lives for their faithful and the godless attacked the pastors in the first instance, in order to scatter the sheep. [Zach. 13:7]

What kind of service did the priests and pastors offer in the Church of Christ? We know this very well from the writings of the apostles and the history of the Church. They were truly pastors and teachers of the faithful. They did not spare themselves when it was necessary to defend the faith before pagans, or defend the purity of the faith before heretics. They gave their souls for the flock, whether patriarchs and bishops, or priests and deacons. When we look at our own Church we see that pastors in the Ukrainian Orthodox Church truly were teachers and instructors not only of the people, but of royalty. We know of the influence the bishops wielded over the princes. How many times they stopped with their powerful words the internecine warfare of the royalty, how they raised their spirits to defend their land and their faith against the Tatars and other enemies. Is there any aspect of the national life of our people where the pastors of the Church did not take the most active role? All our culture, our education, our schools owe their development to our Church and our Pastors. It is not for nothing that our pastors are called "Pan-otets" (Lord-father), and our bishops "Vladyko" (Master), and because the priest of the faithful truly was the father in the entire life of his parish, and the Bishop, with the power given by God directed the activity of the "Lord-fathers" for the benefit of the people. Let us take the example of the greatest of our hierarchs—St. Metropolitan Ilarion was a priest in the village of Berestova, and was so loved by the people that both the prince and the people wished to see him as their metropolitan. At that time this was not easy, because there was a tradition that the metropolitans were sent by the patriarch, and they were all Greeks. Let us look at Cyril of Turov, or Dmitrij Tuptalo. For their love of the people as their spiritual fathers they spent all their strength for the salvation of the people. This is said about the most visible, but how many were there whose names we do not know, but their memory lives on among the people because they were not only worthy pastors of the Church of Christ, but were true guardians of the Christian Orthodox Faith among the people, the same people from whom they sprang and whose lives were entwined together. Only in the pre-revolutionary (*i.e. 1917 Bolshevik revolution, Fr. Bohdan*) times a foreign power more and more destroyed the unity between the pastor and the flock, which in no way served the good of the Church. It was because of this that the movement for Church reformation began in Ukraine, for the clergy and the people desired to renew the unity of the pastors with the people as it had been in the past. Sadly, political circumstances interrupted this movement and did not permit it to reach its goal. At the same time it did not destroy this movement, and we are witnesses of the existence, although beyond the borders of the Fatherland, of the renewal of the Ukrainian Orthodox Church. All true sons of the Ukrainian nation belong to her. She was formed with a canonical hierarchy and her voice is heard throughout the world. In vain there are those who pharisaically dispute the canonicity of our Church. They do this not for God, but for miserable political reasons. They wish to close before our people the entrance to the Kingdom of God, and even blaspheme the gifts of

їх по вірі. А ви молоді Священики, не лякайтеся пастирського служення в рідній Христовій Церкві і для свого рідного народу, бо Христос не залишає Своїх Пастирів Своєю опікою. Не гоніться за світською славою, бо слава достойного Священика вища за всі слави світу цього. Бо ці слави лишаться тут, на землі, а ваша слава протягається на вічність у Царстві Божому. [Див. Іоанна 17:24].

Благословляю надрукувати на циклостилю для кожного, або і в “Віснику”:

—† *Архиєпископ Михайл*

the Holy Spirit, but in vain. The Spirit of God blows where He wills, and acts as He wills, and Christ desires that all would be saved. He gathers, but they scatter. If they would care about God they would be joyful at the unity in the Holy Spirit and not spread falsehoods about those who hold the same faith they do. And you, young priests, do not fear pastoral service in your own Church of Christ and for your own people, for Christ does not leave His pastors without His own protection. Do not strive for worldly glory, for the glory of a worthy priest is greater than all the glory of this world. For worldly glory is left behind on earth, but your glory extends unto eternity in the Kingdom of God [cf. Jn. 17:24].

I bless this to be copied for distribution to all, and/or publication in the *Visnyk*.

— † *Archbishop Mikhail*

ПРАЦЯ СВЯЩЕНИКА УПЦ В КАНАДІ

— † *Смиренний Іларіон*, з Божої ласки Митрополит Вінніпегу і всієї Канади

До Всечесного Духовенства Української Греко-Православної Церкви в Канаді
“*Благодать Господа нашего Иисуса Христа нехай буде зо всіма вами!*” [Рим. 16:24].

Нема почеснішої праці, як праця Священника, але й нема й тяжчої як вона!

Життя наше тепер сильно ускладнилось, а разом з цим стала й складною Священнича праця. Бо Священник-пастир, учитель і проповідник дорученої йому Громади. Він не тільки виконавець Богослужб та Таїнств, але він і церковно-національний працівник.

Випускаю оце своє Послання, ціль якого одна—полегшити Священникові його працю та належно допомогти йому. Бо Священнича праця буде легша й плідніша, коли вона буде виконуватись у близькій співпраці Духовенства зі своїм Вищим Церковним Проводом.

I. СВЯТІ БОГОСЛУЖБИ Й ТАЇНСТВА

Господь і Бог наш установив нам Свої Святі Богослужби та Свої Священнодії, які ми й обов’язані ревно виконувати Йому на славу, а народові нашому на спасіння.

Богослужби, коли вони постійні й регулярні, привчають і притягають народ до Церкви. Храми ставляться на вічні й невинні Богослужби нашому Господеві, і ми повинні до цього самі привчатися й привчати й своїх вірних. Бо тільки в Церкві спасіння, а поза нею нема його.

Відправляти належно й регулярно Богослужби—це великий і відповідальний обов’язок кожного Священника, і тому я цим своїм Архипастирським Листом звертаю на це пильну увагу всьому православному Духовенству нашої Церкви.

Служімо ревно своєму Господеві, і по більших містах у наших Храмах, нехай Богослужби відбуваються якнайчастіше.

1. *Благословляю відправляти Вечірню й Утреню завжди, де це належить за Уставом, цебто відправляти Вечірню—щосуботи під неділі й під великі Свята. Благословляю правити Вечірню також у неділю ввечорі.*

А Утреню відправляти рано перед Св. Літургією щонеділі та щосвята.

Благословляю відправляти Вечірню й Утреню не зважаючи на число вірних на Богослужбі,—вірні з часом звикнуть і будуть учащати до церкви, а Священник повчить їх і заохотить до цього.

2. Пригадую, що у квітні 1952 року вийшла для обов’язкового вжитку нашого Духовенства моя книжечка: “*Як правити Святу Літургію. Практичні вказівки для Священника при Богослуженні*”. Цим моїм Архипастирським Посланням благословляю кожному Священникові конче застосовуватися до цих Правил і запроваджувати в літургійну практику всі мої вказівки подані в цій книжці.

Під час моїх Архипастирських Візитацій я буду пильно перевіряти поскільки наше Духовенство виконує ці мої зарядження, як також і все те, що подане в цім усім моїм Посланні.

3. У тій же книжці “*Як правити Св. Літургію*” на стор. 7-22 подано “*Загальні Правила для Священника*”. Цим Пастирським Посланням моїм благословляю всьому Духовенству конче виконувати всі ці загальні Правила і впроваджувати їх у свою літургійну та церковну практику.

А Царські Врата, за стародавнім українським звичаєм, закриваються тільки на час Св. Причастя Духовенства.

PRIESTLY WORK IN THE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH IN CANADA

— † *The Humble Ilarion*; by the grace of God Metropolitan of Winnipeg and all Canada

To the Reverend Clergy of the Ukrainian Greek-Orthodox Church in Canada
"May the blessing of our Lord, Jesus Christ, be with all of you!" [Rm. 16:24]

There is no work more worthy of honour than the work of a priest, but no work is harder to do.

Our life today has become much more complicated, and with this the work of a priest has become more complicated. For the priest is a pastor, teacher, and leader of the community entrusted to him. He is not only the person who performs the Divine services and mysteries, but he is also an ecclesiastical/national worker.

I publish this my epistle with one goal—to make the work of a priest easier and help him accordingly, for the work of a priest will be easier and more fruitful if it is done in close cooperation between the clergy and the higher Church leadership.

I. DIVINE SERVICES AND MYSTERIES

Our Lord and God established for us His Divine Services and His Sacramental Acts, which we are obliged to diligently perform unto His glory, and for the salvation of our people.

The Divine Services, when they are performed consistently and regularly, teach people and attract them to the Church. Temples are erected for eternal and unending services to our Lord, and we must ourselves learn this and teach this to our faithful. For only in the Church is salvation found, there is no salvation outside of her.

It is a great and responsible obligation of every priest to perform properly and regularly the Divine Services, and so with this Archpastoral Epistle I appeal to every member of the Orthodox Clergy of our Church to diligently attend to this.

We zealously serve our Lord, and in our temples in the larger cities the Divine Services should be held as often as possible.

1. I bless the celebration of Vespers and Matins always, wherever this is indicated in the typicon, that is, to celebrate Vespers every Saturday and on the eve of great feasts. I also bless the celebration of vespers on Sunday evenings.

I also bless the celebration of Matins early before the Divine Liturgy every Sunday and on feast days.

I bless the celebration of Vespers and Matins notwithstanding the number of faithful who are present—the faithful in time will become accustomed to them and will come to Church, and the priest should teach them and encourage them to do so.

2. I remind you that in April of 1952 my book *"How to serve the Divine Liturgy"* was published for the obligatory use of our clergy. With this archpastoral epistle I bless every priest to adhere to these regulations and introduce into liturgical usage all my directives given in this booklet.

During my archpastoral visitations I will diligently observe how our clergy fulfill these my decrees, as well as all that given in all my epistles.

3. In the same booklet *"How to serve the Divine Liturgy"* on pages 7-22 "General Regulations for the Priest" are found. With this pastoral epistle I bless all clergy to dutifully fulfill all these general regulations and introduce them into their liturgical and Church life.

The Royal Doors, according to the ancient Ukrainian custom, are closed only during the communion of the clergy.

4. Цим Архипастирським Листом звертаю увагу всьому Духовенству на конечність і потребу т.зв. Додаткових Богослужб по церквах—Акафистів, Молебнів, Парастасів і т.ін. Вони підносять нашого духа, навчають Віри Христової й заохочують вірних до Церкви, і я благословляю нашому Духовенству правити їх при кожній можливості, не конче чекаючи на їх замовлення. Особливо підкреслюю вагу частішого служення Акафистів Божій Матері та Ісусові Найсолідшому.

Не треба зважати на те, що спочатку може бути й мале число вірних на деяких наших Додаткових Богослуженнях,—вірні до них звикнуть, а звикнувши, будуть належно вчашати і полюблять їх. Господь завжди прийме нашу пильність, треба тільки часто й належно це вияснити вірним у своїх проповідях.

5. Покаянний або Великий Канон Св. Андрея Критського (Поклони) благословляю правити належного часу по всіх Церквах Канади без виключення. Не може бути випадку, щоб Канон цей свого часу не читався.

Наша Церква року 1953-го випустила цього Канона, і в ньому на ст. 3-7 подані потрібні вказівки, як його правити.

6. У перші чотири п'ятниці Великого Посту конче треба правити по всіх наших церквах т.зв. Пасії, які запровадив ще славний наш Митрополит Петро Могила, як моління за розквіт Православної Церкви. Благословляю Пасії конче скрізь служити, а Чин їх виданий друком року 1955-го в книзі **“Великопісні Служення”**.

7. Благословляю в Страсну П'ятницю конче служити Канон про Розп'яття Господнє і Плач Пресвятої Богородиці, а в Страсну Суботу конче служити Надгробну Утреню, за нашим виданням 1955-го року: **“Великопісні Служення”**.

8. За теперішнього часу появилося чимало осіб неохрещених, тому Священик, уділюючи яке Таїнство незнайій особі мусить перше довідатися чи ця особа охрещена.

Коли виявиться, що ця особа справді не охрещена, то належить перше охрестити її, а тоді вже уділювати їй то чи інше Таїнство. Параграф 41.¹

9. Коли Священик і Громада запрошують Архидіакона на Канонічну Візитацію, то повинні йти за всіма тими вказівками, які подані в нашій виданні: **“Архидіако́нська Візитація”** 1954-го року.

Канонічні Візитації мають велике церковно-релігійне значення, бо підносять духа вірних, тому Священики нехай дбають, щоб ці Візитації відбувалися в них частіше.

10. Коли Священик сослужить з Архидіаконом, то він повинен виконувати все так, як це подано в нашій виданні 1954-го року: **“Архидіако́нська Літургія”**.

11. Коли Священик виголошує Многоліття, то він повинен виголошувати його тільки за нашим текстом, поданим у Требнику на ст. 283, або в **“Архидіако́нська Візитація”** на ст. 44-45, нічого до нього не додаючи й нічого з нього не опускаючи.

12. Наша Церква ступнево видає свої Богослужбові та Церковні Книжки: Апостол, Євангелія, Великий Канон Св. Андрея Критського, Архидіако́нська Літургія, Великопісні служення, Требник частина перша й Октоїх, Молитовник й ін.

З часу виходу цих книжок я не благословляю вживати в нашій Церкві інших видань, крім наших. І кожен Священик обов'язаний ці видання мати, вияснити їх значення вірним і ширити їх поміж ними.

13. Антимінс у Церкві мусить бути в доброму стані, по можливості новий, підписаний своїм Митрополитом. І треба пильнувати, щоб кожна церква мала свого власного Антимінса, щоб

1. Митрополит Іларіон особливу увагу звертає на необхідність охрещення нехрещених, котрі бажають вінчатися в Православній Церкві, а також тих, котрі хочуть приступати до Св. Таїнств Єлеєпомазання, Сповіді і Причастя.

4. With this archpastoral epistle I direct the attention of all clergy to the necessity and obligation of serving so called "Additional Services" in the Churches—the Akathist, Moleben', Parastas, etc. They raise our spirits, teach the faith of Christ and encourage our faithful to attend Church, and I bless our clergy to serve them at every opportunity, not waiting for them to be requested. I especially underline the importance of frequent celebrations of the Akathists to the Mother of God and to the Most Sweet Jesus.

It is not necessary to pay attention to the possibility that at the beginning there may be a small amount of faithful for some of these "additional" services, the faithful will become accustomed to them and then will attend as is meet and will come to love them. The Lord always accepts our diligence. It is only necessary to enlighten the faithful regularly and properly in your sermons.

5. I bless the celebration of the Penitential or Great Canon of St. Andrew of Crete (Prostrations) at the appropriate times in all Churches of Canada without exception. There can be no occasion when this canon is not read at the appointed time.

Our Church in 1953 published this canon, and in this booklet, on pages 3-7 are given the necessary directives as to how it should be served.

6. During the first four Fridays of the Great Fast it is absolutely necessary to serve Passia in all our Churches, as was introduced by our glorious Metropolitan Peter Mohyla, as a prayer for the blossoming of the Orthodox Church. I bless that Passia be served everywhere, and the order of service was published in 1955 in the book "*Great-lenten Services*".

7. I bless that the Canon of the Crucifixion of the Lord and the Lamentations of the Theotokos be celebrated on Great Friday, and that on Holy Saturday "Matins at the Tomb" be celebrated according to the order published in 1955 in the book "*Great-lenten Services*".

8. At the present time there are many unbaptized people, and so the priest, performing any mystery for an unknown person, must first determine whether this person is baptized.

When it is determined that a person has not truly been baptized then they must first be baptized, and then the given mystery may be performed.¹

9. When a priest and community invite the Hierarchy for a Canonical Visitation they should follow all the directives given in our booklet "*Hierarchical Visitation*" (1954).

Canonical Visitations have a great ecclesiastical/religious meaning, for they raise the spirit of the faithful, and so the priest should take care that these visitations take place more frequently.

10. When a priest concelebrates with a Hierarchy he is bound to celebrate in accordance with the directives given in our 1954 booklet "*Hierarchical Visitation*".

11. When the priest intones the polychronion, he must intone it only according to our text, given in the Book of Needs on page 283 or from "*Hierarchical Visitation*" on page 44-45, neither adding nor subtracting anything.

12. Our Church is gradually publishing her own liturgical and ecclesiastical books: the Epistle, the Gospel, the Great Canon of St. Andrew of Crete, the Hierarchical Liturgy, Great-lenten services, the Book of Needs parts 1 and 2, the Okhtoechos, the prayer book and others.

From the time these books appear I do not bless the use in our Church of other publications, other than our own. And every priest is obligated to have these publications, to explain their significance to our faithful, and to propagate them among the faithful.

13. The antimensia in the Churches must be in good condition, if possible new, signed by their metropolitan. And it is important to make sure that every Church has its own Antimension, i.e., that the priest

1. Metropolitan Ilarion is especially referring to the need to baptize the unbaptized who wish to be married in the Orthodox Church, as well as those who might request the holy mysteries of Unction, Confession and Communion.

Священик не мусів привозити його з собою на кожну Літургію. Про це подбають Священики.

14. Усе Духовенство Української Греко-Православної Церкви в Канаді виписує Святе Миро тільки від свого Митрополита.

Вразі потреби Св. Мира чи Св. Антимінса, Священики звертаються за ними до свого Митрополита окремим писаним проханням.

Священик зобов'язаний пильнувати, щоб Св. Миро було в нього в найкращім перехованні, і щоб кожна церква мала свого окремого Св. Антимінса. Митрополит видав повні й докладні вказівки про Св. Миро та Св. Антимінса, які до цього додаються.

15. Благословляю всьому Духовенству посилити всю свою Священничу працю на те, щоб якнайбільше число вірних приступало до Святої Сповіді й Св. Причастя. Треба закликати до цього постійно в своїх проповідях, особливо під час Постів. Вияснювати, що Православна Віра наша вимагає частішої Сповіді й Причастя, а не один тільки раз на рік.

Де більше число вірних сповідається й причащається, там Громада духово сильніша.

16. Скаржиться Духовенство, що нема кому співати, як правити Додаткові Богослужби. Треба таки цю перешкоду перемогти місцевими засобами, а помічника собі конче знайти й підготувати. Треба привчити і всю церкву до загального співу, а особливо *“Вірую...”*, *“Достойно єсть...”* та *“Отче наш”*.

Дяків взагалі бракує в нашій Церкві, і всі на це скаржаться. Але досвід показав, що кожен Священик легко може знайти собі зимовою порою одного чи кілька осіб, і підучити їх на дяків. Я благословляю кожному Священикові обов'язково цим займатися, і таки самому підготувати собі потрібного дяка.

17. Благословляю Духовенству завжди пильно доглянути, щоб Ікони конче були по домах всіх православних вірних, і щоб ці Ікони були православного стилю. Впливи різних сектантів відбиваються і тим, що наші вірні часом цураються Ікон. Року 1954-го я випустив монографію *“Іконоборство”*, і благословляю Духовенству виголошувати проповідь про Іконопочитання, беручи матеріал з моєї монографії.

А часто буває так, що наші вірні набувають Ікони католицького стилю.

Наша Консисторія набула тепер велике число Ікон та Іконок чисто православного стилю—і я благословляю надалі набувати Ікони та Іконки тільки в Консисторії.

18. Одночасно зі справами Богослужбовими нагадую всьому Духовенству й справи Таїнства Сповіді його самого. І благословляю:

а) Кожен Священик і Диякон обов'язані мати свого більш-менш постійного отця, Отця Духівника,—того Священика, в якого він повинен сповідатися.

б) Сповідатися кожен Священик чи Диякон обов'язаний не менш трьох раз до року.

19. Священик призначається для духовної опіки тільки своєї Парафії, а правити Богослужби або виконувати які треби для вірних чужої парафії йому забороняється [Апостол 14 і 15, 15 і 16 Канони I Вселенського Собору], він може це робити тільки за явною згодою місцевого о. Настоятеля.

Так само виголошувати проповідь у чужому Храмі чи на території не своєї Парафії без дозволу місцевого о. Настоятеля Священикові забороняється [20 Канон VI Вселенського Собору].

20. Щоб заохотити нашу молодь до Церкви, благословляю нашому Духовенству мати при своїх Богослужбах двох чи трьох прислужників із молоді. Благословляю зодягати їх у відповідні стихарці, але православного крою, зразки якого подасть Консисторія. При кожній нашій парафії повинні бути зорганізовані Вівтарні Дружини з молоді.

21. Священики під час Богослужб зодягаються (облачаються) у відповідні Ризи тільки православного українського крою. Зодягати Ризи іншого крою не благословляється. Тепер можна замовляти Ризи чисто православного крою в нашому Складі при Консисторії.

need not bring it with him for every Liturgy. The priest must look after this.

14. All clergy of the Ukrainian Orthodox Church in Canada receive Holy Chrism only from their own metropolitan.

When in need of Holy Chrism or a holy antimimension priests must make a specific written request to their Metropolitan.

The priest is obliged to take care that the Holy Chrism be kept in the best possible appropriate container, and that every Church would have its own separate Holy Antimension. The Metropolitan has given complete and detailed directives regarding the Holy Chrism and Holy Antimensia which are appended to this epistle.

15. I bless all clergy to direct all their priestly work towards encouraging the greatest possible number of faithful to approach for Holy Confession and Holy Communion. You must call them to this continually in your sermons, especially during fasting periods, and explain to them that our Orthodox faith demands frequent confession and communion, not just once a year.

Where a greater number of the faithful confess and commune the community becomes stronger.

16. The clergy complain that there is no one to sing when they serve the "additional" services (*i.e. paraliturgical services, like Akathists & Molebens, or services of the hours like Vespers or Matins—Fr. Bohdan*). You must overcome this obstacle as circumstances permit, and find and prepare an assistant. You must also teach the entire congregation to sing together, especially *the Creed, "It is truly worthy"* and the *Our Father*.

Cantors in general are lacking in our Church, and everyone complains of this. But experience shows that every priest can easily find one or several individuals and teach them to cantoring skills during the winter months. I bless every priest to obligate themselves to deal with this matter, and prepare for themselves the necessary cantors.

17. I bless the clergy to always diligently make sure that icons are found in the houses of all Orthodox faithful, and that these icons would be in the Orthodox style. The influences of various sectarians are noted in the fact that our faithful sometimes shy away from icons. In 1954 I published the monograph "*Iconoclasm*", and bless all clergy to preach sermons about the veneration of icons, using the material in my monograph.

It often happens that our faithful acquire icons in the Catholic style.

Our consistory has acquired a large selection of icons in true Orthodox style, and I bless the continued acquisition of icons only from the consistory.

18. At the same time with the matters of Liturgical rites I remind all clergy of the issue of the Mystery of Confession for themselves. I bless:

a) Every priest and deacon is obligated to a more-or-less regular Spiritual Father, the priest before whom he should confess.

b) Every priest and deacon is obliged to approach for confession not less than three times a year.

19. The priest is assigned for the spiritual care only of those in his parish, and he is forbidden to celebrate Divine Services or perform any services of need for the faithful of another parish (Apostolic canons 14 & 15, canons 15-16 of the 1st ecumenical council). He may do this only with the express permission of the local parish priest.

Likewise, it is forbidden to preach a sermon in a temple or on the territory of another parish without the permission of the local parish priest (20th canon of the 6th ecumenical council).

20. In order to encourage our youth to attend Church I bless our clergy to have two or three acolytes attend at the Divine Services. I bless that they be clothed in appropriate stycharia of Orthodox style, the patterns for which are available from the consistory. Acolyte societies should be organized with the youth at every parish.

21. During the Divine Services the priest should be vested in appropriate vestments of the Ukrainian Orthodox fashion only. Wearing vestments of another style is not blessed. Vestments can now be ordered of pure Orthodox fashion from the Church Goods store at the Consistory.

II. УЧИТЕЛЬСЬКА ПРАЦЯ СВЯЩЕНИКА

22. Проповіді—це одна з найголовніших частин священичої учительської праці. Вона мусить бути за кожною Богослужбою, а Слово Священика—при кожній для того нагоді. Нехай кожний мирянин, побувши з Священиком, конче навчиться чогось від нього,—цим Священик набуває собі авторитет, як наставник Громади.

Проповідь буває на теми Євангельські -про чесноти християнські, на тему з історії Церкви, на тему нашого національного життя, а також на вияснення Догматів Православної Церкви, підкреслюючи чим Православна Церква відрізняється від інших.

Проповідь завжди мусить навчати, щоб слухач вийшов із церкви справді навчений.

І міцно пам'ятайте: до проповіді треба добре підготуватися. Не забувайте,—уся церква вас слухає, уся церква навчається у вас! На проповіді ви готуєте благочестиву Громаду для Церкви.

Часто заторкуйте й питання сучасні,—пов'яуйте Євангельські теми з питаннями біжучого життя,—тоді ваша проповідь буде плідотворна.

Говоріть проповіді за кожною Богослужбою. Не позоставляйте жодної Богослужби без проповіді! Не позоставляйте жодної нагоди без вашого навчального слова!

У жодному разі зміст проповіді не може бути особистий, цебто явно звернений проти свого парафіянина.

23. Звертаю особливу увагу нашого Духовенства на Хресне Знамення. Воно—основа Православної Віри, а між тим багато є таких, що не вміють належно хреститися по-православному. У моїй праці **“Хресне Знамення”** 1955-го року подана вся православна наука про Хресне Знамення. Благословляю всьому Духовенству виголошувати проповіді про Хресне Знамення, щоб навчати вірних належно хреститися, а також присвячувати цьому час по школах Недільних та Рідних.

24. Року 1955-го вийшла моя книжечка **“Як поводитися в Божому Храмі”**. Благословляю всьому Духовенству проводити її в свою церковну практику, а також брати з неї теми для своїх проповідей, та присвячувати час в школі Недільній та Рідній. І добре було б, щоб ця книжечка була в кожній православній хаті.

25. Навчання молоді основ нашої Православної Віри,—це одне з головних завдань Духовенства. І я благословляю всьому нашому Духовенству обов'язково провадити Недільні школи, і закликати до них усю нашу молодь. На це Священик мусить звернути свою найпильнішу увагу, і робити все, щоб діти наші таки знали свою Віру. Навчання Віри обов'язкове для Священика, як основа його духовної учительської праці.

Взагалі, ніколи не забуваймо про нашу молодь. Недільна та Українська школи,—конечний обов'язок Священика, від якого зрікатися він не може. Навчайте молодь при кожній нагоді до того, навчайте їх по всіх Громадах. Не виїздіть із Громади того самого дня, коли правите Богослуження,—позоставьтеся ще на день-два, щоб навчати молодь. У кожній Громаді пильнуйте таки мати Недільну і Українську школи, а провадити їх може за вашими вказівками, і хтось із місцевих світських, що розуміється на цьому. А ви, приїхавши наступного разу перевірте все.

Навчати Віри може тільки Священик. Але коли Священик сам один не вправиться з цим навчанням, то я благословляю йому підшукати відповідних благочестивих учителів чи учительок, і передати навчання їм, але конче під своїм доглядом. Відповідає за Недільну школу тільки Священик, але і обов'язково дбає про Українську школу при громадах, які він обслуговує.

Благословляю кожному Священикові конче набувати собі від Консistorії потрібне число листкових наук, і доглянути, щоб ані одна дитина не осталася без них, чи то в місті чи на фармах. І коли їдете в яку Громаду, конче беріть з собою ці науки для поширення.

Так само вже виготовлені і всі книжкові підручники: 1. Православна Віра (катехизис), 2. Старий

II. THE EDUCATIONAL WORK OF THE PRIEST

22. The sermon is one of the most important parts of the priest's educational work. A sermon should be preached at every Divine Service, and a word by the priest offered at every possible opportunity. May every layman, having spent time with the priest, definitely learn something from him. In this manner the priest acquires respect as the instructor of the community.

The sermon is on the theme of the Gospel - about the Christian virtues, about the history of the Church, about our national life, and also about the themes of our faith. These are catechetical sermons. Preach sermons often explaining the dogmas of the Orthodox Church, underlining how the Orthodox Church is different from others.

The sermon must always educate, so that the listener would leave the Church truly enlightened.

Zealously remember that it is necessary to prepare well for the sermon. Do not forget—the entire Church listens to you, the entire Church learns from you. During the sermon you prepare a pious community for the Church.

Touch upon contemporary questions often, interweave evangelical themes with the questions of daily life and your sermon will bear fruit.

Preach a sermon at every Divine Service. Do not leave one service without a sermon. Do not pass over any opportunity to offer an instructive word.

Under no circumstances can the content of a sermon be personal, i.e., openly directed against your parishioner.

23. I direct the special attention of our clergy to the sign of the Cross. It is a foundation of the Orthodox Faith, and there are many who do not know how to properly cross themselves in the Orthodox manner. In my work of 1955, "*The Sign of the Cross*" the entire Orthodox teaching about the sign of the cross is contained. I bless all of our clergy to preach sermons about the sign of the cross, in order to teach the faithful to properly cross themselves, and also to devote time to this in Sunday and Heritage schools.

24. In 1955 my book "*How to Behave in God's Temple*" appeared. I bless all our clergy to introduce it into Church practice, and to take themes from it for their sermons, and to devote time to this in Sunday and Heritage schools. It would be good if this book were to be found in every Orthodox home.

25. Teaching the youth the basics of our Orthodox Faith is one of the primary obligations of the clergy. I bless all our clergy to organize Sunday schools and invite all our youth to attend. The priest must devote his most ardent attention to this, and do everything possible so that our children would know their faith. The teaching of the Faith is obligatory for priests, as the foundation of his spiritually educational work.

In general we must never forget about our youth. The organization and teaching of Sunday and Heritage schools are a serious obligation for the priest which he cannot decline. Teach the youth at every opportunity, and in every community. Do not depart from a congregation on the same day when you celebrate a Liturgy, stay for a day or two in order to teach the youth. In every congregation make the effort to have a Sunday and Ukrainian school, and direct it according to your dictates, and engage someone of the local laypeople who understands this work to help. And you, returning the next time, check everything.

Only the priest can teach the faith. When the priest is unable to do so I bless him to find appropriate pious teachers and entrust the teaching to them, but only under your direction. Only the priest gives account for the Sunday school, but he must also care for the Ukrainian school in the congregations which he serves.

I bless every priest to obtain from the consistory the necessary copies of printed lessons, and to make sure that not one child is left without them, whether this is in the city or on the farms. And when you travel to a congregation make sure to take with you these printed lessons for distribution.

In like manner the following booklets have been prepared: 1. The Orthodox Faith (catechism), 2. the Old

Заповіт, 3. Новий Заповіт, 4. Православні Свята і 5. Методика навчання в Недільній школі. 6. Богослуження Православної Церкви вже вийшли. Благословляю Духовенству конче набувати ці видання від Консисторії в більшому числі й масово ширити їх між учнями та вірними.

26. Православна Церква з глибокої давнини звичайно плекала й берегла рідну мову своїх вірних, як основу їх національності. Так і в нашій Українській Греко-Православній Церкві прийнято мовою богослужбовою і мовою церковною є тільки наша українська мова.²

Через це викладовою мовою в наших Недільних та Рідних школах є тільки мова українська. Мовою проповіді є тільки мова українська. Внутрішньою мовою всіх наших церковних товариств або товариств при Церкві у тому молодечих, є мова тільки українська. Священик викладає по школах і промовляє до молоді тільки українською мовою, завжди маючи на увазі й поширення цієї мови.

Уживати в цих випадках якої іншої мови можна тільки як педагогічного засобу,—для пояснення тим, хто української мови докладно не знає.

Священики мусять завжди добре пам'ятати, що їхнє завдання в школах навчати молодь також української мови, а не якої іншої.

Українська мова це основа української нації й вона прийнята в нашій Церкві і за мову Богослужбову. У нашій Церкві всі Богослужби правляться тільки цією мовою, а які небудь тимчасові вийнятки з цього можна робити тільки з благословення Митрополита [Пор.далі пар.48].

Священик мусить ревно й завжди пильнувати, щоб по родинях панувала тільки українська мова,—це основа національного виховання нашої молоді, інакше вона буде винародовлюватися. Про значення рідної мови Священик виголошує час-від-часу і відповідні проповіді, і підкреслює це вірним при кожній нагоді.

27. Священикові треба проявляти скрізь і в усьому широку ініціативу, і невпинно провадити морально-релігійну освіту своїх вірних, а також освіту культурно-національну. Треба улаштовувати прийняття, академії³, концерти, збори,—звичайно за допомогою місцевих світських людей. Добре, коли до такої праці запросите якнайбільше вірних, вони допоможуть вам і все виконають, а ви в усьому допоможіть.

Завжди готуйте молодь до прилюдних виступів на концертах, академіях, і т. ін., і робіть це частіше. Цим ви прив'яжете до Церкви і дітей, і їхніх батьків.

28. У своїх промовах, у своїх Словах, у своїх розмовах Священик повинен завжди ширити поміж вірними, а особливо серед молоді православну українську ідеологію. Усі вірні, у тому й молодь, мусять добре знати значення Православної Церкви для українського народу.

Року 1956-го вийшла моя ідеологічна праця: **“Книга нашого буття на чужині”**, і було б добре, щоб ця книжка була в кожному українському православнім домі.

29. Щоб міцніше прив'язувати нашу молодь до своєї Церкви, благословляю нашому Духовенству щорічно уряджувати **“День Молоді”**, а вказівки про нього дасть Консисторія.

30. Кожен Священик повинен подбати про Відпочинкову оселю для своєї молоді, і належно працювати, щоб до неї зібрати якнайбільше число молоді з довколишніх місцевостей.

Благословляю нашому Духовенству за часу праці відпочинкових осель конче навчати молодь Православної Віри та українознавства, а також уряджувати їхніми силами відповідні концерти й ін. для побільшення їхньої національної свідомости.

2. Як результат наступних, прийнятих Собором резолюцій англійська мова також дозволена для вжитку як мова богослужбова, адміністративна мова Церкви і парафіяльних організацій. Церковні і парафіяльні збори та кореспонденція можуть вестися будь-котрою мовою українською або англійською. Відтоді як прийнято парафії колишньої УПЦ Америки, старослов'янська мова також вживається як богослужбова мова, так як і французька мова в провінції Квебек.

Testament, 3. the New Testament, 4. The Feasts of the Orthodox Church, and 5. Method of teaching in Sunday School, 6. The services of the Orthodox Church has also been published. I bless the clergy to be sure to obtain these publications from the consistory in a great number and distribute them widely among the students and faithful.

26. The Orthodox Church from ages past has cherished and guarded the native language of her faithful as the foundation of its nationality. This in our Ukrainian Greek-Orthodox Church it is accepted that the liturgical language and the language of the Church is only our Ukrainian Language.²

Because of this the usual language in our Sunday and Heritage schools is only the Ukrainian language. The language of the sermon is only the Ukrainian language. The internal language of all our Church fellowships or Church organizations, including youth fellowships, is only the Ukrainian language. The priest teaches in the schools and speaks to the youth only in the Ukrainian language, always having in mind the propagation of this language.

The use of any other language in these circumstances is only permitted as a pedagogical tool, for the clarification of those who do not know the Ukrainian language well.

The priest must always remember well that his task in the schools is to teach the youth the Ukrainian language, not some other.

The Ukrainian language is the foundation of the Ukrainian nation, and it is accepted in our Church as a liturgical language. In our Church all services are performed only in this language, and any temporary exceptions to this can be made only with the blessing of the Metropolitan (see par. 48).

The priest must zealously and constantly see to it that in the family the Ukrainian language holds sway, as this is the foundation of the national formation of our youth. Otherwise they will be lost to their people. From time to time the priest should preach appropriate sermons, and underline this to the faithful at every opportunity.

27. The priest should manifest everywhere and at every opportunity wide initiative, and unceasingly lead the moral and religious education of his faithful, and their cultural/national education as well. He must organize gatherings, academies³, concerts, meetings, obviously with the help of the local laypeople. It is good when as many of the faithful as possible are invited to do such work, they will help you and do everything, and you will help them in everything.

Always prepare the youth for public performances in concerts, academies, etc., and do this as often as possible. In this manner you will unite the children and their parents to the Church.

28. In his speeches, in his words and in his conversations the priest must always propagate among the faithful, and especially among the youth, the Ukrainian Orthodox ideology. All the faithful, including the youth, must know well the meaning of the Orthodox Church for the Ukrainian people.

In 1956 my ideological work "*The Book of Our Existence in a Strange Land*" was published, and it would be good if this book were to be found in every Ukrainian Orthodox home.

29. In order to more strongly tie our youth to their Church I bless our clergy to organize a "Youth Day" annually, and directives regarding this will be given by the consistory.

30. Every priest should take care to find a Summer Camp for his youth, and appropriately work so that as many youth as possible attend from the surrounding areas.

I bless our clergy to teach the youth the Orthodox Faith and Ukrainian culture during the summer camp program, as well as to organize, according to their abilities, appropriate concerts, etc. for the strengthening of their national identity.

2 As a result of subsequent Sobor resolutions English is also permitted as a liturgical language, as the language of Church administration, and of parish organizations. Church and congregational meetings and correspondence are conducted in either Ukrainian or English. Since receiving parishes of the former UOC of America the Old Slavonic Language is also used as a liturgical language, as is French in Quebec.

3 An "Academia" is a solemn performance consisting of educational speeches, choral and solo music, and the recitation of poetry.

31. Ми зо всіх боків оточені сектантами, які нерідко відтягають наших вірних від Православ'я. Благословляю Духовенству завжди звертати на це пильну увагу, і належно навчати людей, щоб вони міцно стояли при своїй святій Православній Вірі. Це дуже важлива справа, і в кожному разі її не можна занедбувати.

Вияснійте на проповідях історію Православної Церкви, доводьте, що вона єдина повно й незмінно зберегла Христову Апостольську науку та Церкву аж до тепер.

32. Наша Церква видає тепер багато різних корисних книжок для скріплення нашої Православної Віри. Благословляю всьому нашому Духовенству належно допомагати, щоб ці видання справді ширились поміж вірними,—цим вірні навчаються Православ'я й оберігаються від зарази сектантства.

Видавнича праця Церкви—це одна з її основних праць, якій кожен Священик обов'язаний допомагати. І що більша сила церковного видавництва, то більша сила й Церкви. Крім цього, Церковне Видавництво в Канаді служить для всієї Української Православної Церкви.

33. Офіційним органом нашої Церкви є двотижневик *“Вісник”*. У всьому світі ведеться так, що духову силу Церкви відбиває її орган. Але в нас наше Духовенство замало співпрацює в ньому.

Цим моїм Посланням я закликаю все наше Духовенство до постійної співпраці в *“Віснику”*. Благословляю кожному Священикові присилати *“Вісникові”* 2 чи 3 статті на рік, і тим ви сильно допоможете йому.

“Вісник”, будучи органом Церкви, органом і нашого Духовенства, і його доля залежить від нас усіх. Присилайте статті довільного змісту,—релігійно-церковного, історичного, на питання біжучого життя, про молодь, про наші школи, короткі (але змістовні) проповіді й т.ін.

Сильно потрібні *“Вісникові”* короткі інформації-дописи про церковне життя на місцях. Коли в вас відбувається концерт, академія, Архиерейська Візитація, і т.ін., конче присилайте *“Вісникові”* коротку статейку про це. Такі інформації-повідомлення треба посилати частіше.

Усі обов'язані допомагати *“Вісникові”* і духово (статтями), і матеріально (новими передплатами), пожертвами на фонд і т.ін. І тоді *“Вісник”* стане справді органом і нашого Духовенства.

ІІІ. СВЯЩЕНИК І ЙОГО ВІРНІ

34. Головне завдання Церкви і праці Слуг її, Священиків—це глибша християнізація людности. Працювати на те, щоб усі стали правдивими християнами,—чеснотними й віруючими. А це залежить від усієї праці Священика,—від його Богослужб, проповідей, стосунків особистих, його викладів і т.ін. А особливо сильно залежить це від живого прикладу чеснотного життя самого Священика.

Живіть і поступайте, знаючи, що всі на вас дивляться! (Див. пар., 56).

35. Священик мусить бути завжди щиро й всебічно людяний та привітливий. Він слуга Господній, а тим самим і народній, бо *“Служити народові—то служити Богові”*. Не забуваймо, що наша Церква місійна, бо ми густо оточені іншовірними та сектантами, які раді захопити наших вірних.

Зо всіма вашими вірними треба конче ввічливо поговорити, нікого не оминаючи, нікого не опускаючи. Зо всіма треба радісно вітатися, ввічливо розпитувати про їхнє домашнє життя.

Особистий стосунок зо всіма вірними—це основа корисної священичої праці. Будьте до всіх привітливі, будьте всім доступні. Духовним Саном своїм ви вище усіх, але ви—слуга всім. І вже за це будуть усі шанувати вас, і авторитет ваш збільшиться.

Священик не може бути песимістом, бо Православ'я—Віра радісна.

Стрінувши на вулиці вірного, спиніться й привітливо поговоріть з ним. Спитайте про стан дому його, передайте всім свій привіт. Але пам'ятайте пораду давніх Отців: старшого від себе віком не поспішай навчати в звичайних справах.

31. We are surrounded on all sides by sectarians, who often pull our faithful away from Orthodoxy. I bless our clergy to always direct their attention to this, and appropriately teach the people so that they will remain strong adherents of the Orthodox faith. This is a very important matter, and in no circumstance can it be neglected.

Explain during sermons the history of the Orthodox Church, indicate that it alone has purely and unchangingly kept the Christian and Apostolic teaching and Church till today.

32. Our Church is now publishing many different useful books for the strengthening of our Orthodox Faith. I bless all our clergy to appropriately help, so that these publications would truly be spread among our faithful. From them the faithful learn about Orthodoxy and are forewarned about the evils of sectarianism.

The publishing work of our Church is one of her basic functions, which every priest is obliged to support. The greater the strength of the publishing work of the Church, the stronger the Church. Apart from this the Church publishing in Canada serves the entire Ukrainian Orthodox Church.

33. The official organ of our Church is the bi-monthly "*Visnyk*". It is true in the entire world that the spiritual strength of a Church is reflected in her organ (newspaper). But with us our clergy offer little cooperation in this.

With this epistle I call upon all our clergy to regular cooperation with the "*Visnyk*". I bless every priest to send to the "*Visnyk*" 2 or 3 articles per year, and in this way to help.

The "*Visnyk*" as the organ of the Church is the organ of our clergy, and her fate is dependant upon all of us. Send articles of various content: religious/ecclesiastical, historical, on matters of daily life, about youth, about our schools, short (but salient) sermons, etc.

The "*Visnyk*" greatly requires short informational articles about local church life. When a concert or academia, or Hierarchical visitation is held in your parish make sure to send a good article about this to the *Visnyk*. Such information and announcements should be submitted more often.

All are obligated to help the "*Visnyk*" both spiritually (with articles) and materially (with new subscriptions, press-fund donations, etc.). Thus the "*Visnyk*" will truly become the organ of our clergy as well.

III. THE PRIEST AND HIS FAITHFUL

34. The chief task of the Church and the work of her servants, the priests, is the deeper Christianization of humanity. It is necessary to work on this, that all would become true Christians, virtuous and faithful. This depends upon the entire work of the priest, from his Divine services, sermons, personal relationships, his teaching, etc. This especially depends upon the living example of the virtuous life of the priest himself.

Live and act, knowing that everyone is watching you! (cf. par. 56)

35. The priest must always be sincerely and completely warm and welcoming. He is a servant of the Lord, and at the same time of the people, for "*to serve the people is to serve God*". Do not forget that our Church is a missionary Church, for we are entirely surrounded by those of other faiths and by sectarians who would gladly ensnare our faithful.

It is necessary to always speak courteously with all your faithful, not overlooking anyone, not excluding anyone. You must joyfully greet everyone, courteously asking them about their domestic life.

A personal relationship with all the faithful is the basis of fruitful priestly work. Be welcoming to all, be approachable by all. Your spiritual rank is not above everyone else, but you are the servant of all. And for this everyone will respect you, and your authority will become greater.

The priest cannot be a pessimist, for Orthodoxy is a joyful Faith.

Upon meeting one of the faithful on the street stop and warmly speak with them. Ask about their home, pass on your greeting to all. But remember the advice of the elders of old: do not try too quickly to teach those older than you about common matters.

36. Треба конче час-від-часу відвідувати всіх вірних своєї Громади чи своїх Громад в їхніх домах. Привітливо з ними поговорити, розпитатися про їхнє життя та працю, про їхні гаразди. Відвідуючи вірних, Священик тим самим приєднує членів до своєї Церкви.

Пильуйте, щоб не було дому в Громаді, якого б ви не відвідали,—як гість, як друг, як наставник, як Священик. Зо всіма поговоріть: усіх порадьте й потіште, а дітей з ласкою розпитайте про їхнє. То буде не добре, коли ви не відвідаєте кожну родину бодай раз річно. І ніколи не будьте песимістом,—сійте радість та Віру!

І пильуйте усім послужити, бо *“Служити народові, то служити Богові”*.

37. Священик обов’язаний своєчасно, не менше 1-2 рази на тиждень, відвідати шпиталі і дома для старших й нести духову розраду своїм хворим вірним. Це важливий обов’язок Священика, і про нього треба завжди пам’ятати й ніколи не забувати його. Хворі все життя пам’ятають, хто їх відвідав у час недуги. Не забуде цього й Господь [Мат.25:36].

Відвідування хворих по шпиталях—це конечний обов’язок кожного, а тим більше Священика [Матвія 25:36,39,43]. Робіть це при кожній можливості. А прийшовши до хворого, потіште його, подайте йому надію на скоре видужання, розкажіть йому про Божу милість. І будьте з ним уважні й привітливі, причастіть його своєчасно.

І коли йдете до хворого, віднесіть йому яку малу книжечку й подаруйте йому. Корисним було б, щоб Церковний Заряд набув таких дешевих книжечок, а Священик дарував би їх, при нагоді відвідин, хворому в лічниці. У нашому Видавництві тепер є такі книжечки.

Якщо довідаєтесь, що хворий лежить у своїм домі, негайно відвідайте його і раз, і два, і три.

І все будьте з хворим привітливим, і пильуйте йому хоч чимось послужити. Відвідування хворих сильно зближує вірного зо своїм Священиком,—він вам цих відвідин ніколи не забуде!

ІV. У ВАЖЛИВИХ ВИПАДКАХ СВОЄЇ ДУШПАСТИРСЬКОЇ ПРАЦІ ТРЕБА ЗВЕРТАТИСЯ ЗА ПОРАДОЮ І БЛАГОСЛОВЕННЯМ ДО МИТРОПОЛИТА

Священик є уповноваженим представником свого Єпископа в дорученій йому парафії, і свою душпастирську працю він постійно сповняє в повному порозумінні зо своїм Єпископом та за його благословенням.

Священик обов’язаний шанувати Канони й Закони своєї Церкви, та дотримуватись освяченої віками Православної церковної Традиції.

У праці Священика на ниві Христовій є багато найрізніших складних випадків, коли йому нелегко вирішити, як саме належить поступити. У такому разі треба конче звертатися до свого Митрополита чи Архиєрея за вказівками чи за порадами.

Крім цього у священичій праці є багато й таких випадків, коли він зобов’язаний конче звертатися до свого Архиєрея за дозволом-благословенням зробити те чи інше, бо сам зробити цього він канонічно не може.

Первоієрархові в Церкві з глибокої давнини належить право т.зв. “церковної ікономії”. Вона полягає в тому, що в крайніх випадках, коли є яка особлива причина для того, то Первоієрарх, не порушуючи самого Закону, тільки для полегші становища вірних, може дозволити відступити від вимог того чи іншого церковного Правила на один тільки раз. Ця церковна ікономія ґрунтується на словах Апостола Павла: *“У потребі буває переміна й Закону”*, а також на 2 Каноні I Вселенського Собору.

У цьому моєму Посланні я вкажу на ті головні випадки, коли Священик обов’язаний звертатися до свого Архиєрея за благословенням на те чи інше відступлення від загально прийнятого Правила. У праці Священика це дуже важливе.

36. It is necessary from time to time to visit all the faithful of your congregation or congregations in their homes. Pleasantly speak with them, ask them about their life and work, about their successes. By visiting the faithful the priest at the same time unites members to their Church.

Take care that there be no home of your congregation which you have not visited—as a guest, as a friend, as an instructor, as a priest. Speak with everyone: advise and comfort, and out of kindness ask children about their issues as well. It will not be good if you do not visit every family at least once during the year. And never be a pessimist—sow joy and faith!

And take care to serve everyone, for "*to serve the people is to serve God*".

37. The priest is obligated, according to his own schedule, to visit hospitals and senior homes not less than 1-2 times per week to bring spiritual solace to his sick parishioners. This is an important obligation for a priest, and the priest must always remember it and never forget about it. The sick will remember for their whole life those who visited them in their sickness. Nor shall the Lord forget this [Mt. 25:36].

The visiting of the sick in hospitals is an obligation for everyone, and more so for the priest [Mt. 25: 36, 39, 43]. Do this at every opportunity. Coming to the sick comfort them, giving them hope for a quick recovery, telling them of God's mercy. And be attentive and friendly, and commune them at the proper time.

When you visit the sick, bring them a small book and give it to them. It would be beneficial for the Church Executive to obtain such inexpensive booklets so that the priest could give them out during his visits to the sick in hospitals. We now have such books in our publishing house.

If you find out that someone is sick in their home visit them immediately, once, twice and thrice.

Always be friendly with the sick, and take care to serve them in some way. The visits of the sick by their priest bring them closer together - they will never forget his visits.

IV. IN IMPORTANT EVENTS OF YOUR PASTORAL WORK IT IS NECESSARY TO APPEAL TO THE METROPOLITAN FOR ADVICE AND A BLESSING

The priest is the delegated representative of his Bishop in the parish to which he is assigned, and he always fulfills his pastoral work in complete agreement with and with the blessing of his Bishop.

The priest is obligated to honour the canons and rules of his Church, and hold to the Church Tradition which has been sanctified through the ages.

The work of the priest in the field of Christ includes many of the most diverse and complicated situations when it is difficult for him to decide how to act. In such cases of need it is imperative that he appeal to his Metropolitan or Bishop for advice and directives.

Besides this, in the priest's work there are many situations when he is obligated to appeal to his Bishop for permission/a blessing to do this or that, because he is not permitted canonically to do it.

From ancient times the so called "Church Economia" is reserved to the primate of the Church. This means that in an exceptional circumstance, when there is a special reason to do so, the primate, without negating the rule itself, out of condescension towards the situation of the faithful, the primate may bless a one-time only release from the demands of one or another Church rule. This Church economia is based on the words of St. Paul: "*changes in the law are made according to need*", and also on the 2nd canon of the 1st ecumenical council.

In this my epistle I relate those chief circumstances when a priest is obliged to turn to his Bishop for a blessing to depart from one or another demand of the generally accepted Church discipline. This is very important in the life of a priest.

Коли б Священик зробив щось сам, церковним Уставом йому заборонене, то він стає винним у поламанні церковної дисципліни. А церковна дисципліна Духовенства—основа розвою Церкви.

38. З найдавнішого часу наша Православна Церква за церковним Переданням не дозволяє вінчати:

а) В усі наші чотири рокові Пости: Великий, Різдв'яний, Успінський і Петрів (за 52 Канонам Лаодикійського Собору) .

б) Не дозволяється вінчати від Різдва аж до Водохрещі, а також від неділі М'ясопусної аж до Фоминої.

в) Усікновення Голови Івана Хрестителя (29 серпня, за новим стилем 11 вересня), а також Воздвиження Чесного Хреста (14 /27 вересня)—це суворі пости, а тому в дні цих Свят вінчати забороняється.

Докладний опис, коли можна, а коли не можна вінчати, а також вяснення, чому це так, я подав у місячнику *“Віра і Культура”*, число 3/27 за 1956-ий рік.

Коли Священика просять повінчати—з поважних життєвих причин—саме тоді, коли вінчати Церквою забороняється, то він обов'язаний заздалегідь представити цю справу на вирішення свого Митрополита, подавши всі причини, чому прохач заслуговує задовольнити його прохання, а також свою думку на це. І Священик може повінчати тільки тоді, коли одержить на це благословення Митрополита, а без такого благословення вінчати не може.

39. Православна Церква визнає Вінчання за Святе Таїнство. Вона оберігає його святість і нероздільність. Тільки в крайньому разі Церква видає розвід. У протестантів же нема такого погляду на Вінчання, тому справу розводів у протестантських державах перебрав уряд і сам їх видає.

Церква цих урядових розводів, якщо Вінчання відбулося в Православній Церкві, не може визнати за вистачальні з догматично-канонічних причин, і тому Священик не може вінчати тільки урядово розведених,—мусить усю справу зо своїм внеском переслати Митрополитові й просити на це його благословення, і вінчати тільки тоді, коли його одержить.

40. Свята Православна Церква з найдавнішого часу не ховає за церковним чином самогубців. Але коли ці самогубці допустилися самогубства в божевіллі або взагалі в затемнені розуму, то Архирей може дати своє благословення на церковний Похорон неповного Чину. Священик не може таких ховати звичайно, і обов'язаний перше здобути на це дозвіл свого Архирея. При такому Похороні самогубця (самовбивця) до Церкви не заносимо.

41. Неохрещений до Церкви Христової не належить, а тому вона й не ховає його. Але бувають випадки, коли родичі просять поховати і неохрещеного—тоді Священик конче вдається до свого Архирея за благословенням на це. І коли одержить благословення, то може ховати зодягнувши Єпитрахіля, зо співом *“Святий Боже”*. Неохрещеного до Церкви не заносять! [Пор. пар. 40 і 8].

42. Іншовірні (християни), що не належать до Православної Церкви часом звертаються з проханням про Таїнства до наших Священиків. Робити це для них без благословення свого Митрополита не можна. Тільки в невідкладних випадках, коли іншовірній особі загрожує скоро смерть, Священик може уділити їй Таїнства без благословення свого Митрополита.

43. Молитися разом з іншовірними або публично молитися за них наша Православна Церква забороняє своїм членам. (Правила Апост. 54 і 65, 7 Канон III Вселенського Собору Лаодик. 33). Забороняє також і святкувати з ними вкупі (Лаодик.37). Коли ж буває для цього конечна потреба, то повинно мати на це благословення свого Митрополита.

44. Мішаних подруж з іншовірними (християнами) Православна Церква не рекомендує, а з чужовірними рішуче забороняє (IV Вселенський Собор 14, VI Вселенський Собор 72, Лаод. 10, 31,

When a priest does something on his own which is forbidden by the Church typicon he is guilty of a breach of Church discipline. The Church discipline of the clergy is the basic building block of the Church.

38. From the earliest times our Orthodox Church according to Church tradition does not permit weddings:

a) During all four fasting periods: The Great, Nativity, Dormition and Apostle's fasts (according to the 52nd canon of the council of Laodicea).

b) Does not permit weddings from the Nativity to the Theophany, and also from Meat-fare Sunday till Thomas Sunday,

c) on the Beheading of St. John the Baptist (August 29th, on the new style September 11th), and also on the Exaltation of the Holy Cross (14/27 September). These are strict fasts, and because of this on these days weddings are forbidden.

An exact listing of when it is permitted and when not permitted to perform weddings, as well as an explanation of the same, I have included in the monthly "*Faith and Culture*", no. 3/27 for 1956.

When a priest is requested to perform a wedding - for important personal reasons—at a time when the Church forbids weddings he is obliged in advance to present this matter for a decision by his metropolitan, giving him all reasons as to why the person requesting this should be granted the approval of their request, as well as his own thoughts about this matter. The priest may only perform the wedding when he receives the blessing of the Metropolitan to do so, and without this blessing he may not perform the wedding.

39. The Orthodox Church confesses Marriage to be a holy mystery. She upholds its holiness and indissolubility. Only in extreme circumstances does the Church grant a divorce. This understanding of marriage is not held by Protestants, and so in Protestant countries the civil authorities have taken the matter of divorce into their own hands and issue divorces.

If a Marriage was performed in the Orthodox Church the Church cannot recognize these civil divorces as adequate for dogmatic/canonical reasons, and so the priest cannot crown those who only have a civil divorce—he must forward the entire matter, along with his recommendation, to the Metropolitan, and ask from him a blessing, and can only perform the wedding after he has received a blessing to do so.

40. The Holy Orthodox Church from the earliest times does not bury suicides according to the normal Church order. But when these suicides have committed suicide while insane or in general with a darkened mind then the Bishop may grant his blessing for a church funeral but using a shortened order of service. The priest cannot arrange a burial as usual, but is obligated to obtain the blessing of his Bishop in advance. The service for a person who committed suicide is not served in the Church.

41. The unbaptized do not belong to the Church of Christ, and so she does not bury them. But there are occasions when family members request the burial of one who has not been baptized. In this case the priest must contact his Bishop for his blessing to do so. And when he receives the blessing he may conduct the burial, wearing only the stole (epitrachil'), to the singing of "*Holy God*". The unbaptized are not buried from the Church!

42. Heterodox Christians who do not belong to the Orthodox Church occasionally ask our priests to perform the Holy Mysteries for them. This cannot be done without the blessing of your Metropolitan. Only in unavoidable circumstances, when the heterodox person is in danger of death, may the priest perform the mysteries for them without the blessing of his metropolitan.

43. Praying together with the heterodox or publicly praying for them is forbidden to members of the Orthodox Church (Apostolic canons 54 & 65, 7th canon of the 3rd ecumenical council, canon 33 of the Laodicean council). It is also forbidden to celebrate together with them (canon 37 of Laodicea). When there is an imperative need to do so the blessing of the Metropolitan must be obtained.

44. The Orthodox Church does not recommend mixed marriages with heterodox Christians, and marriages with those of other faiths are categorically forbidden (canon 14 of the 4th ecumenical council, canon

Картаг.30), хіба неправославний прийме Православіє. А коли Священик вінчає таких, де одна сторона іншовірна, то радить їм виховувати своїх дітей у Православній Вірі.

45. Змінити назву свого храму, на честь кого він був побудований, сам Священик не може,— для цього він конче звертається до свого Архієрея.

46. Церковний Устав Православної Церкви з давніх віків усталений за Церковним Переданням і незмінний, напр.:

1. Священик в один день може відслужити тільки одну Літургію.

2. На одному Престолі й одному Антимінсі і одного дня двох Літургій правити не вільно.

3. Літургія мусить початися конче до 12-ої години дня. І тільки в Навечір'я Різдва Христо-вого та в Навечір'я Богоявлення, а також у Страсний Четвер та в Страсну Суботу Літургія може починатися й по півдні, бо в ці дні Літургія починається Вечірнею.

4. Вівтар у Церкві мусить бути поставлений тільки на Схід.

5. Священик причащає вірних на солі, а вірні приймають Святе Причастя стоячи, а не на колінах.

6. У Вівтар жінки входити не можуть (Лаодик. 44).

7. Жертівник звичайно знаходиться зліва від Св. Престолу, цебто при північній стіні Св. Вівтаря.

На будь-які відступлення від цих віковічних церковних Правил Священик мусить мати благословення свого Митрополита, яке дається, як виключення, на кожен окремий випадок.

47. Можуть бути випадки осквернення Храму, напр., кров'ю, убивства й т. ін. або занечищення, напр., при ремонтах. Про такі випадки Священик негайно повідомляє свого Архієрея, а той благословляє доконати відповідного Чину Освячення церкви.

48. В Українській Православній церкві Церковними Соборами ухвалена українська мова, як мова Богослужбова і для Богослужб і для Таїнств, пор. пар.26. Усякі відступлення від цього можуть бути тільки з благословення свого Митрополита.

У нашій Церкві з місцевих потреб дозволяється вживати чужої мови на Вінчанні (запитання й присяга) та на Хрещенні (*"Вірую"*).³

49. Церковні помешкання (храми) вживаються тільки для Богослужбових потреб.

Церковні галі, в яких відбуваються Богослуження, можна у потребі місцевих вимог, уживати для церковних і світських цілей: для шкільних пристойних вистав, неполітичних викладів, чайних прийнятть, пристойних кінових показів і т.ін. Це можна робити з постанови всього Церковного Заряду та о. Пароха, повідомивши свого Архієрея. Тоді Св. Вівтар з Іконостасом належить закрити від галі окремою завісою.

50. Уживання пива чи алкогольних напоїв у церковній ограді або на цвинтарі цілком забороняється.

51. Танці в церковних галях, в яких відбуваються Богослуження або в галях під Церквою в нашій Церкві не допускаються. Коли б з яких причин треба зробити з цього виняток, то благословення на те може дати тільки Митрополит, але з умовою, що ці танці не будуть публічною забавою, і не будуть припадати на один з рокових Постів. Просити про такий виняток може Церковний Заряд у повнім складі разом з Священиком.

52. Громадський Новий Рік (1 січня) припадає, за нашим українським церковним календарем у Різдвяний піст.

3. див. примітку під текстом 2 на стор.13

72 of the 6th ecumenical council, canons 10 & 31 of Laodicea and canon 30 of the council of Carthage), unless the non-Orthodox accepts Orthodoxy. And when the priest performs the marriage when one of the parties is a heterodox Christian he advises them that the children should be raised in the Orthodox Faith.

45. The priest cannot change the name of the temple from that of the saint to whom it was built—for this it is imperative to petition his Bishop.

46. The Church Typicon of the Orthodox Church from ancient times has been formed in accordance with Church tradition and is unchanging, for example:

- a) A priest in one day may only serve one Divine Liturgy.
- b) On one altar or one antimension it is not permitted to serve two liturgies (*on the same day — Fr. Bohdan*).
- c) The Liturgy must begin by 12 noon. Only on the eves of the Nativity and Theophany, and also on Holy Thursday and Holy Saturday the Liturgy may begin after noon, for on these days Liturgy begins with Vespers.
- d) The Altar of the Church should always face the east.
- e) The priest communes the faithful on the Solea, and the faithful receive Holy Communion standing, and not on their knees.
- f) Women cannot enter the altar (canon 44 of Laodicea).
- g) The Table of Oblation is normally found to the left of the Holy Table, i.e., against the north wall of the altar.

For any divergences from these ancient ecclesiastical regulations the priest must receive the blessing of his metropolitan, which are given as an exception for each individual occurrence.

47. There can be occasions when the temple is defiled, i.e.: the spilling of blood, or pollution, i.e. during repairs. Of such occurrences the priest must inform his Bishop, who will bless the performance of the applicable rite of the blessing of the church.

48. In the Ukrainian Orthodox Church the Ukrainian language has been promulgated as the liturgical language for divine services and holy mysteries by Church Sobors (see par. 26). All divergences from this may be made only with the blessing of the Metropolitan.

In our Church for local needs it is permitted to use a strange language during the wedding (questions and vows) and for baptism (the creed).⁴

49. Church buildings (temples) are only used for liturgical needs.

Church halls in which divine services are held may, according to local needs, be used for both Church and secular needs: for school, appropriate concerts, non-political meetings, teas, the screening of appropriate films, etc. This may be done by the decision of the entire Church Executive and their Pastor, having informed the Hierarchy in advance. In such instances the Holy Altar and Ikonostas should be divided from the hall by a separate curtain.

50. The use of beer or alcoholic beverages in the church compound or on cemetery grounds is absolutely forbidden.

51. Dances in Church halls in which Divine Services are held, or in halls under the Church in our Church are not permitted. When because of certain reasons it is necessary to make an exception only the Metropolitan may give a blessing to do so, but with the condition that these dances will not be public dances, and will not be held during a fasting period. The full Parish Executive with the priest may make requests for such exceptions.

52. The civil New Year (January 1st) falls, according to our Ukrainian Church calendar, during the Nativity Fast.

4. See note 2 above

Згідно з наукою нашої Церкви, та згідно з багатовіковим церковним Переданням, Різдвяний Піст призначений на покаяння та на молитви, а не на забави. Тому гучні забави з танцями під Горожанський Новий рік не перше січня не повинні допускатися.

Але тому, що в Канаді її громадяни здавна звикли спільно зустрічати цей Новий Рік, Церковні Заряди у повному складі разом з Священником, можуть звертатися до свого Митрополита поблагословити їм одноразову зустріч Нового Року. Коли Митрополит знайде можливим дозволити це, то він ставить конечну умову, щоб ця зустріч Нового Року відбувалася благочестиво й без публичних танців, але можуть бути співи та музичні виступи. У такому випадку зустріч Нового Року починається Новорічним Молебнем, і вся зустріч мусить закінчитися по 12-ій годині ночі.

53. Радіові передачі або фотографування під час Богослуження не допускається, бо вони перешкоджають святості Відправи, а вірним заважають й порушують їх молитовний настрій.

Коли ж є яка важлива підстава зробити одноразове виключення з цього, то треба звертатися з цим до свого Архієрея, і він може поблагословити радіову передачу Богослужби або фотографування її, але з умовою, що це буде робитися спокійно й непомітно, і не буде ані заважати Богослуженню, ані порушувати молитовного настрою вірних.

На всі радіові промови самого Священника треба мати благословення від свого Архієрея.

54. Курити в церковній галі або в галі під Церквою не допускається.

55. Писати в пресі іншівірній або іншодержавній без попереднього благословення свого Митрополита Священникові не рекомендується.

Статті чи книжки на теми канонічні чи догматичні Священник може видрукувати тільки за попереднім благословенням свого Митрополита.

V. СВЯЩЕНИК, ЯК ЗРАЗОК ДЛЯ СВОЇХ ВІРНИХ

56. Священник мусить завжди пам'ятати, як найвищого наказу, науку Апостола Павла для Священиків: *“Будь зразком для вірних у слові, у житті, у любові, у дусі, у Вірі, у чистоті”* [1 Тим. 4:12].

57. Священник має на собі ознаки духовного сану (напр. т.зв. колоратку), то йому не рекомендується прилюдно курити. А прилюдне вживання алкоголю забороняється.

58. Усім Священникам не рекомендується показуватися прилюдно без ознак духовного сану. І завжди Священник мусить бути вбраний пристійно в чисту одягу темного кольору.

59. Священникові не можна ніколи прилюдно нервуватися, бо він же духовний провідник і зразок для Громади. Ніколи не личить йому неналежно підносити голосу, ніколи ні на що і ні на кого не гніватися, ніколи не говорити людям прикрого, бо гнів на вірних не в'яжеться з саном духовним: *“бо гнів людський не чинить справедливості Божої”* [Якова 1:20]. Терпіння—окраса Священника. *“Сонце нехай не заходить у вашому гніві”* [Ефес. 4:26].

Усе тут сказане відноситься і до дружини Священника.

60. Священник мусить завжди пильно вважати на свою мову з вірними. Священнича мова мусить бути завжди чесотною, благочестивою й навчальною. І то справді, завжди: і в проповіді, і в приватних розмовах. Священник мусить знати напам'ять головні місця Христової науки, і вживати їх при кожній потребі. Бо Священник-завжди учитель. І ніколи Священник нікого не обсуджує,—про всіх говорить тільки добре, а злого нікому не пам'ятає.

Це саме стосується і мови листів Священника: хоч вони й приватні, але можуть стати прилюдними, бо вони ж писані.

Ніколи не пишть у своїх листах чогось недоброго ні про кого!

61. Словник мови Священника мусить бути тільки чесотний, і то не тільки в його проповідях, але

In accordance with the teaching of our Church, and according to the ancient church tradition, the Nativity Fast is appointed for repentance and prayer, and not for celebrations. Therefore loud celebrations with dancing for the Civil New Year on the first of January should not be permitted.

But since in Canada her citizens have since olden times become accustomed to meet the New Year communally, Church Executives, in full complement with their priest, may appeal to their Metropolitan to bless for them a New Year's gathering. When the Metropolitan determines that this is possible he will make the binding condition that this New Year's gathering will be pious and without dancing, but there may be singing and musical performances. In such instances the New Year's gathering begins with a New Year's Moleben' and the entire gathering must finish after 12 midnight.

53. Radio broadcasts or photography during Divine Services is not permitted, for they interfere with the holiness of the Services, and distract the faithful and disturb their prayerful attention.

When there is an important reason to make a one-time exception from this it is necessary to appeal to the Bishop, and he can bless the radio broadcast of services or their photography, but with the condition that this will be done quietly and discretely, and will not interfere with the Service, nor disturb the prayerful attitude of the faithful.

It is necessary for the priest to have the blessing of his Bishop whenever he will be speaking on the radio.

54. It is forbidden to smoke in the Church hall or the hall under the Church.

55. It is not recommended that priests write in the press of other faiths or other countries without the prior blessing of your Metropolitan.

Articles or books on canonical or dogmatic themes the priest may be published only with the prior blessing of his Metropolitan.

V. THE PRIEST AS AN EXAMPLE FOR HIS FAITHFUL

56. The priest must always remember as the most important command the teaching of St. Paul for priests: "Be an example to the faithful in word, in life, in love, in spirit, in faith, in virtue" [I Tim. 4:12].

57. When the priest is wearing a mark of his spiritual order (e.g. the so-called clerical collar) it is not recommended that he publicly smoke. And the public consumption of alcohol is forbidden.

58. It is not recommended that priests appear in public without a mark of their spiritual rank. And the priest should always be clothed appropriately in clean clothes of a dark colour.

59. The priest can never be publicly agitated, for he is a spiritual leader and example for the congregation. It never becomes him to unnecessarily raise his voice, nor can he manifest anger towards anyone or anything, nor speak unpleasant words, for anger towards the faithful does not mix with the spiritual orders: "*for the anger of man does not manifest the justice of God*" [James 1:20]. Patience is the decoration of a priest. "*Let not the sun set upon your anger*" [Eph. 4:26].

Everything said here applies also to the wife of a priest.

60. The priest must always diligently watch over his language with the faithful. The priest's language must always be virtuous, pious and pedagogical. And truly always: and in sermons, and in private conversations. The priest must know by memory the main points of the teaching of Christ, and use them in every necessary circumstance. For the priest is always a teacher. And the priest can never judge anyone, he speaks only good of everyone, and never remembers evil.

This also applies to the language used in the letters of a priest: even though they're private, they may become public, for they are written.

Never write anything bad about anyone in your letters!

61. The lexicon of a priest must be only virtuous, and this not only in his sermons, but in his private

і в приватній розмові та в його листуванні. Словник Священика завжди духовний, благочестивий, і того забувати ніколи не можна. Священикові не личить уживати слів занадто вульгарних, бо він висвячений, бо він Слуга Господній не тільки перед Святим Престолом Його, але й поза Ним,— завжди й скрізь. Із уст Священика виходить тільки чесотне та благочестиве.

62. Кожен інший Священик—твій рідний собрат по службі Господеві, і до нього мусить бути в тебе і повна повага, і правдива любов. Не можна вміщуватись до справ іншого Священика, коли він сам не просить про це. Не вільно писати ні до кого, а тим більше до свого собрата, не братських листів. Кожне слово вашого листа до Священика (чи й кого іншого) мусить бути обдумане, чи воно не образливе, чи воно не шкідливе. Пильнуймо, щоб не образити кого, а особливо собрата свого ані словом усним, ані словом писаним. Про собрата свого говоримо й пишемо тільки добре!

VI. СВЯЩЕНИК І ЙОГО ВИЩИЙ ЦЕРКОВНИЙ ПРОВІД

63. Статут і Правила УГПЦ в Канаді, пар. 19, подають: “Правлячий Єпископ переводить через Консисторію: а) призначення, б) переміщення й в) звільнення Священнослужителів”.

Тому вести самому переговори чи усні, чи писемні, з якою Громадою, щоб перейти на службу до неї, Священикові забороняється,—такі переговори він може робити тільки через свою Консисторію, а інакше—це підкопування твого собрата.

64. Збірки (колекти) в своїй Церкві Священик чи поставлені для того члени можуть збирати тільки на цілі своєї місцевої парафіяльної Церкви. Збірки на всякі інші цілі мусять бути дозволені Консисторією.

65. Священики ширять поміж вірними тільки ту літературу (книжки, періодичні видання), яку видала й поблагословила наша Церква. Від ширення всякої іншої літератури Священик мусить стримуватися.

66. Закладаючи яку нову Громаду, Священик негайно повідомляє про те Митрополита.

67. Цим Пастирським Листом своїм благословляю конче подавати мені річні звіти в січні місяці кожного року про свою пастирську працю. Кожному Священикові висилається окремий формуляр, на які саме питання треба висилати звіт до Митрополита, див. Додаток ч.3.

А до Консисторії Священик подає звіти річні, за окремим формуляром, див. Додаток ч.4.

68. Наша вища школа, Богословська Академія при Колегії Св. Андрея в Вінніпегу,—це основа нашої Церкви, бо вона дає їй нових, належно вихованих Священиків. Ось тому конечний і постійний обов’язок кожного Священика—підшукати відповідних кандидатів до цієї Академії, і завжди заохочувати вірних до цього в своїх проповідях і в принагідних Словах.

Цій Богословській Академії конче потрібні великі фонди для утримання, про що кожен Священик мусить пам’ятати й належно допомагати. Пам’ятати також і про “Стипендійний Фонд”.

69. Крім усього вищеподаного, Митрополит дбаючи про добрий розвій нашої Церкви, ставить собі завданням:

1. Побільшити число вірних у кожній вже існуючій Громаді;
2. Побільшити число Громад нашої Церкви;
3. Щоб кожна наша парафія мала пристійну власну резиденцію для свого Священика. Усе наше Духовенство обов’язане допомогти Митрополитові в цьому своєю завзятою та ініціативною працею, бо це на Славу Божу і на розвій нашої Церкви.

Через це благословляю кожному Священикові:

1. Завжди дбати, щоб конче побільшувати число вірних у Громаді, яке він застав, прибувши

conversations and in his correspondence. The lexicon of a priest is always spiritual, pious, and this must never be forgotten. It does not become the priest to use words unnecessarily vulgar, for he is ordained, for he is a servant of the Lord not only before His Holy Table, but apart from it as well—always and everywhere. Only virtuous and pious words should emanate from the mouth of the priest.

62. Every other priest is your blood brother according to the service of the Lord, and you must manifest towards him complete respect and true love. You cannot mix into the affairs of another priest, when he himself does not ask you to do so. It is not permitted to write to anyone, and even more so to your brother priest unbrotherly letters. Every word of your letter to a priest (or to another) must be well thought out, that it not be insulting or destructive. Let us be careful to not insult anyone, and especially our brother priest neither by the spoken nor by the written word. Let us write and speak only good things of our brother priests.

VI. THE PRIEST AND HIS HIGHER CHURCH AUTHORITY

63. The Statute and By-laws of the UGOC in Canada, par. 19, state: The primate in council with the consistory make a) appointments, b) transfers and c) release priests from their assignments.

And so engaging in personal negotiations, either verbal or written, with a congregation in order to be transferred for service there is forbidden to the priest. Such negotiations can be made only through the consistory, otherwise this is the undermining of your brother priest.

64. Collections in your parish made by the priest or members delegated by him to do so can be made only for the benefit of the local parish Church. Collections for all other purposes must be approved by the consistory.

65. The priest may distribute among the faithful only that literature (books, journals) which has been published and blessed by our Church. The priest must refrain from the distribution of all other literature.

66. The founding of a new congregation must be immediately communicated by the priest to the Metropolitan.

67. With this pastoral letter I bless the obligatory submission to me of an annual report about your pastoral work every year in January. Every priest must send a separate blank, upon which he must report on the questions posed (cf. appendix 3).

To the consistory the priest gives an annual report according to a separate form (cf. Appendix 4).

68. Our higher school, the Theological Academy at St. Andrew's College in Winnipeg, is the foundation of our Church, for it gives her new, appropriately formed Priests. Because of this it is a necessary and constant obligation of every priest to seek appropriate candidates for this academy, and always encourage the faithful about this in your sermons and ongoing conversations.

This Theological academy definitely requires great funds for its upkeep, which each priest must remember and appropriately help. Remember as well about the "Scholarship Fund".

69. Besides all that which has been previously mentioned, the Metropolitan, caring about the proper development of the Church, sets for himself the following tasks:

- a) to increase the number of faithful in every existing congregation,
- b) to increase the number of congregations in our Church,
- c) to see to it that every parish has a proper residence of its own for its priest. All our clergy are obligated to help the Metropolitan in this by their zealous work and initiative, for this is unto the glory of God and the growth of our Church.

For this reason I bless every priest:

- a) to always care for and work towards the increase of the number of faithful in the congregation from

до Громади. Пильнуйте запросити до Церкви всіх!

2. Завжди дбати, щоб конче побільшувати число Громад понад те, яке хто застав, прибувши на парафію.

3. Коли парафія не має власної Резиденції для свого Священика, то треба ретельно дбати, щоб вона таки була побудована. З цього погляду Священикові не рекомендується жити на парафії в своїм власнім помешканні.

70. Благословляю всьому Духовенству завжди пильно дбати про найкращий стан дорученого йому Храму, як православної Святині, а саме:

а) кожен Храм мусить бути побудований у православному стилі, тому перед будовою його треба посилати пляни будови на затвердження Консисторії;

б) кожен православний Храм мусить мати Іконостас, бо він—ознака православного Храму. А Ікони Іконостасу мусять бути православного стилю, див. пар. 17;

в) у Святому Храмі завжди мусить бути взірцева чистота, а Ікони, Тетраподи, Св. Престол завжди прикрашені квітами та рушниками;

г) церковна площа має бути огорожена живополотом або гарним парканом, а травники на ній належно утримувані;

г) так само цвинтар має бути в повному порядку.

71. Наша Консисторія, за постановою останнього XI Собору, відкрила року 1956-го Склад церковних речей. Зробила вона це головно тому, щоб по наших церквах були речі тільки православно-го стилю. І вона має все потрібне для Церкви, і то чисто православного стилю.

Цим моїм Посланням я благословляю всьому нашому Духовенству та всім нашим Церковним Громадам надалі набувати потрібні церковні речі тільки в своєму православному Складі при Консисторії. Набувати церковні речі в інших складах я не благословляю.

Благословляю Священикам доглянути, щоб це виконувалось повно й належно.

72. У Священика в його парафіяльній праці часто бувають тяжкі складні випадки, яких задовільно виконати йому не легко. У таких випадках треба конче звертатися до свого Архирея,—він може вам у вашій праці. Він ваш духовний провідник, і він вам завжди порадить.

Я добре знаю, яка взагалі тяжка відповідальна Служба Священика, особливо в нас у Канаді. Але вона разом з тим і високо почесна,—бож Священик службою народів служить Господеві!

Тому всякі сумнівні й складні випадки, чи то в Богослужбах, чи в церковно-громадській праці, нехай Священик передає на вирішення чи на пораду свого Архирея.

* * *

Це моє Митрополиче Послання—обов'язкове для всього Духовенства УГПЦ в Канаді. Якись тимчасові відступлення від цього можуть бути тільки з мого благословення, з мого відома.

При кожному випадкові я буду перевіряти, чи все це належно виконується. Бо від повного й належного виконання всього вищеподаного залежить добрий розвій та розквіт нашої Святої Церкви!

Глибоко вірю, що цей мій Архипастирський Лист про працю Духовенства УГПЦ в Канаді знайде повне зрозуміння серед нашого Духовенства, і воно належно виконає всі ці мої зарядження. Передумає їх глибоко й вивчить, все любовно виконає.

Кличу Боже Благословення на вас і на всю вашу працю!

“І нехай будуть милості Великого Бога і Спаси нашого Ісуса Христа зо всіма вами!”

Митрополича Печатка.

Року Божого 1956-го, 21-го вересня
на Свято Різдва Пресв. Богородиці
Катедра Пресв. Тройці у Вінніпегу

— † *ІЛАРІОН*, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади

Незмінно продовжуємо,

— † *МИХАЙЛ*, Архiepіскоп, Заступник Митрополита

1 січня 1971 р.

that which he found when he came to the congregation. Be sure to invite everyone to the Church!
b) To always care for the increase of the number of congregations from that which he found when he came to the congregation.
c) When a parish does not have its own residence for its priest it is absolutely important to see to it that such a residence would be built. For this reason it is not recommended that the priest live in the parish in his own personal residence.

70. I bless all clergy to always take great care of the temple which has been entrusted to him as an Orthodox holy place. Specifically:

a) Every temple must be built in the Orthodox style, and so before its construction it is necessary to send the building plans for approval by the consistory.

b) Every Orthodox temple must have an iconostas, for this signifies that it is an Orthodox temple. The icons of the iconostas must be in the Orthodox style (see par. 17).

c) In the Holy Temple there must always be exemplary cleanliness, and the icons, tetrapod, and Holy Table should always be decorated with flowers and towels (*rushnyky*).

d) The Church grounds must be surrounded by a hedge or nice fence, and the lawns must be properly tended.

d) Likewise the cemetery must be in complete order.

71. Our Consistory, according to the most recent 11th Sobor, opened in 1956 Consistory Church Goods Supply. This was done primarily so that items only of Orthodox style would be found in our temples. It has everything necessary for the Church, in pure Orthodox style.

With this my Epistle I bless all our clergy and all our Church Congregations in the future to acquire the necessary Church items only from our Orthodox Church Goods Supply at the Consistory. I do not bless the acquisition of Church items from other stores.

I bless the priests to make sure that this is fulfilled fully and as is meet.

72. In the parish work of every priest difficult and complicated situations often arise which it is not easy for him to deal with satisfactorily. In such instances it is absolutely necessary to contact his Bishop, who will help him in his work. He is your spiritual leader and will always offer counsel to you.

I know very well how generally difficult and responsible the service of a priest is, especially here in Canada. But at the same time this work is very honourable, for the priest in serving the people serves God!

For this reason in all doubtful and complicated issues, whether they have to do with Divine Services or Church/Congregational work, let the priest appeal to his Bishop for counsel or a decision.

* * *

This is my Metropolitan's Epistle which is binding for all the clergy of the UGOC in Canada. Any temporary departures from this may only be made with my blessing, and with my cognizance.

In every instance I will verify that everything is properly done, for the good development and flowering of our Holy Church depends upon the complete and proper fulfilling of everything here mentioned.

I believe wholeheartedly that this my Hierarchical Letter about the work of the clergy of the UGOC in Canada will be fully understood by our clergy, and that they will appropriately fulfill all my decrees. Think deeply about them, learn them well, and fulfill them lovingly.

I invoke the Blessing of God upon all of you, and upon all of your work!

"And may the mercies of our Great God and Saviour Jesus Christ be with all of you!"

Metropolitan's Seal

1956 A.D. 21st of September on the feast

Of the Nativity of the Most Holy Theotokos

Holy Trinity Cathedral In Winnipeg

— † ILARION, Metropolitan of Winnipeg and all Canada

Unchangingly maintained,

— † MIKHAIL, Archbishop Assistant to the Metropolitan

1 January 1971 A.D.

ДОДАТОК ч. I: ПРО СВЯТОГО АНТИМІНСА

Всечесніший Отче!

При цьому надсилається вам освячений Антимінс, з вшитими в нього Частками Св. Мощей Мучеників.

Нагадую, що Св. Антимінса треба завжди тримати на Св. Престолі, і то конче в особному, окремо освяченому, Ілітоні (є окремих Чин освячення його). Ілітон—це кусок полотна, трохи більшого розміру від самого Антимінса. Ілітон може бути полотняний чи шовковий, чи який інший зарублений на кінцях. Тримати Св. Антимінс без Ілітона не благословляється. При Св. Літургії розгортається Антимінс з Ілітоном, і згортається так само з ним: перше Антимінс, а потім Ілітон.

В середині Антимінса конче зберігається освячена Губка, -нею збираємо кришечки з Антимінса, з Дискоса й т.ін.

Святий Антимінс згортається у віками усталеному порядку: перше горішня частина, потім долішня, далі ліва, і нарешті права частина. Див. **“Як правити Св. Літургію”**, на ст. 43-44.

Священик має подбати, щоб кожна Громада конче мала окремого, свого власного Антимінса, щоб не возити його на кожен Літургію. Коли ж Священик їде до якоїсь Церкви з своїм Антимінсом, то обов'язаний берегти його як найбільшу Святиню. Звичайно, Св. Антимінс вкладається в окрему торбочку, яка вішається на шию, а сам Антимінс на грудях. Коли Священик їде з своїми Ризами, то благословляється вкласти Св. Антимінса (конче в Ілітоні) поміж Ризи.

На Священичу совість кладеться належне найпобожніше заховання й поведження з найбільшою церковною Святиною,—з Св. Антимінсом. Ніхто з світських осіб не сміє торкатися до Св. Антимінса.

Св. Антимінс звичайно зберігається на Престолі, загорнений в Ілітон, а на ньому лежить Євангелія. Коли є небезпека, що хтось не духовний буде торкатися до Св. Антимінса, тоді благословляється берегти його в Кивоті на Престолі. І коли є більше Антимінсів як один, старі чи нові, усі зберігаються на Престолі.

Антимінси застарілі або пірвані належить своєчасно обміняти на нові. А старі Антимінси треба відвезти до Митрополії.

Священик конче доглядає, щоб мішочок з Св. Мощами на Антимінсі був належно з чотирьох боків зшитий. Коли б десь трохи відірвалося, то Священик сам особисто повинен його підшити, - у кожному разі не благословляється давати цю напору особі не духовній.

Про Св. Антимінс, Ілітон й Губку див. ще у **“Як правити Св. Літургію”** на стор.9.

Кличу Боже Благословення на вас і на вашу працю.

—† Митрополит Іларіон,
Ваш постійний богомолець

ДОДАТОК ч.2: ПРО СВ. МИРО

Всечесніший Отче!

При цьому посылаю вам Святе Миро, і вважаю за необхідне подати як і кожному іншому Священикові, якому видаю його, про наступне:

Св Миро—велика благодатна Святощ у Православній Церкві, і ще з Апостольських віків Духовенство береже його з страхом і якнайпильніше. Береже його звичайно в особливій цінній і мистецькій освяченій мирохранильниці на Св. Престолі в Кивоті, а коли вдома, то особливій скринечці, захованій так, що вона не приступна для сторонніх. Ніхто із світських осіб не може торкатися до мирохранильниці. На пляшечці обов'язково мусить бути написано: “Святе Миро”.

Для Св. Мирування вживається окремого, металевого чи іншого мирувальника, який бережеться

APPENDIX №. 1: ABOUT THE HOLY ANTIMENSION

Reverend Father!

On this occasion I send you this consecrated Antimension, with a portion of the relics of the martyrs sewn into it.

I remind you that the Holy Antimension must always be kept on the Holy Table, and absolutely in a separate, blessed Iliton (there is a specific order for the blessing of it). The Iliton is a portion of linen, slightly larger in size than the antimension itself. The Iliton may be of linen or silk, or other material hemmed on the edge. It is not blessed to keep the Holy Antimension without an Iliton. During the Liturgy the antimension is unfolded with the Iliton, and is also folded up with it: first the Antimension, and then the Iliton.

Within the Antimension it is absolutely necessary to keep a blessed sponge—with it we gather the crumbs from the Antimension, the discos, etc.

The Holy Antimension is folded according to the time-honoured order: First the top portion, then the bottom, then the left, and finally the right side. See: "*How to Serve the Divine Liturgy*" on pp. 43-44.

The Priest must take care that every congregation has its own separate Antimension, so that it is not necessary to transport it for every Liturgy. When the Priest travels to a Church with his own Antimension, then he is obligated to keep it as the greatest of holy things. The Holy Antimension is usually placed in a separate pouch, which is hung around the neck, with the Antimension itself lying on the breast. When the Priest travels with his vestments it is blessed to place the Holy Antimension (always in the Iliton) among the vestments.

The Priest's conscience demands of him the most pious caring for and conduct with the greatest of the Churches Holy Things—the Holy Antimension. No lay person should ever dare to touch the Holy Antimension.

The Holy Antimension is usually kept on the Holy Table, folded in the Iliton, and the Gospel rests upon it. When there is danger that an unordained person will touch the Holy Antimension it is blessed to keep it in the tabernacle on the Holy Table. And when there are more than one Antimension, whether old or new, they are all kept on the Holy table.

Old or worn Antimensia must be in their turn changed for new ones. Old Antimensia must be transported to the Metropolia.

The Priest must make sure that the pouch with the Holy Relics on the Antimension is properly sewn from all four sides. If it at some point becomes separated the priest himself must sew it again. It is never blessed to give this for repair to a non-ordained person.

About the Holy Antimension, Iliton and Sponge see "*How to Serve the Divine Liturgy*" on page 9.

I invoke the Blessing of God upon you and you labour.

— † Metropolitan Ilarion
Your constant intercessor.

APPENDIX №. 2: REGARDING THE HOLY CHRISM

Reverend Father!

At this time I send you Holy Chrism, and regard it as necessary to add, as I do to every other priest to whom I distribute it, the following:

The Holy Chrism is a great grace-filled holiness in the Orthodox Church, and yet from the Apostolic times the clergy cared for it most assiduously. Keep it usually in a separate valuable and artful consecrated Chrism container, on the Holy Table in the Tabernacle, and when at home in a special box, sequestered such that it is not accessible to just anyone. No lay person may touch the Chrism container. It is obligatory that "Holy Chrism" must be written on the bottle.

For anointing a separate metal or other anointing stick is used, which is kept with the Chrism container.

разом з мирохранильніцею. Мирувальник по мируванні витирається ватою, або м'яким папером, — те і друге палить на вогні сам Священик власноручно, нікому того не передоручаючи. Так само власноручно Священик палить на вогні і порожню пляшечку з-під Мира, якщо вона не відсилається до Архидіакона.

Миро звичайно видає тільки Первоієрарх Церкви, яким воно й освячується, видається в міру потреби. Краще буде, коли Священик при заміні Мира на нове, присилає рештки старого з пляшечкою.

Під Священичим сумлінням суворо наказується всьому Духовенству пильно стерегтися, щоб часом не змішати Святого Мира з Єлеєм, якого сам Священик з кожною Всенічною вживає (Єлея, а не Св. Мир) для т.зв. "мирування" за Всенічною чи по скінченні Св. Літургії. Освячений Єлей мусить зберігатися в окремому, іншому від Св. Мира місці, і на посудині, в якій Єлей зберігається, мусить бути виразний напис: "Освячений Єлей". Для помазання Єлеєм мусить бути окремий єлейник, у жодному разі не той, яким мирується Св. Миром.

Св. Мир вживається тільки в двох випадках:

1. У Таїнстві Св. Хрещення⁴ і
2. При освяченні Церкви та Антимінсів.

Вияснюючи все це, віддаю під чеснотне Священиче сумління докладне виконання всього вищеподаного.

Кличу Боже Благословення на вас й на вашу працю!

—† Митрополит ІЛАРІОН,
Ваш постійний богомолець

До всього Всечесного Духовенства і Преподобного Монашества Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Христос Воскрес!

При цьому посилаю всім нове видання нашої Церкви: "**Священнича праця за постановами Священного Собору⁵ тобто для Миропомазання, котре при нормальних умовах наступає відразу після Хрещення. Єпископів Української Греко-Православної Церкви в Канаді**". Посилаю його всім для відома і для виконання.

Кличу Боже Благословення на всіх вас і на вашу ревну й благочестиву працю!

—† ІЛАРІОН
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади
Року Божого 1964-го, місяця травня, 12-го дня.

4. тобто для Миропомазання, котре при нормальних умовах наступає відразу після Хрещення.

5. Митрополит Іларіон посилається на рішення Собору Єпископів, як на протилежність Звичайних Соборів Церкви.

The anointing stick is wiped with cotton or soft paper, which is then burned on a fire by the priest himself, never delegating this responsibility to anyone else. Likewise the priest must by his own hand burn in a fire the empty bottle from the Holy Chrism, if it is not returned to the Bishop.

Chrism is usually distributed only by the Primate of the Church, who also consecrates it, and distributes it as necessary. It would be good, when the priest, receiving new Chrism in place of old, sent what remains of the old back with its bottle.

The entire clergy is bound by their priestly conscience to diligently see to it that the Holy Chrism is never mixed with the "*Elei*" (blessed oil), which the Priest himself blesses at every Vigil, and which is used (the *Elei*, not the Holy Chrism) for the so called "*Myruvania*" after the Vigil or after the Divine Liturgy. The blessed oil (*Elei*) must be kept in a separate place, different from the Holy Chrism, and the on the container in which the *Elei* is kept there must be a clear label: "Blessed Oil" (*Elei*). For the anointing with the *Elei* there must be a separate anointing stick, under no circumstances may it be the same one which is used to anoint with the Holy Chrism.

The Holy Chrism is used only under two circumstances:

1. In the Holy Mystery of Baptism ⁵ and
2. for the Consecration of a Church and Antimensia.

Having explained all this, I entrust to the virtuous conscience of the priests the fulfilling of all given here. I invoke the Blessing of God upon all of you and upon your work.

— † Metropolitan ILARION
Your Constant Intercessor

**To all the Reverend Clergy and Venerable Monastics
of the Ukrainian Greek-Orthodox Church in Canada**

Christ is Risen!

At this time I send to all of you a new text of our Church: "***Priestly work according to the decisions of the Holy Sobor ⁶ of the Ukrainian Greek-Orthodox Church in Canada***". I send it to you for your information and fulfillment.

I invoke God's blessing upon all of you and upon your zealous and pious work.

— † Ilarion
Metropolitan of Winnipeg and all Canada

1964 A.D., May 12th

5. i.e., for the Chrismation which under normal circumstances immediately follows Baptism.

6. Metropolitan Ilarion is referring to the decisions of the Council of Bishops, as opposed to the General Council of the Church.

СВЯЩЕННІ СОБОРИ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

За час 1959-1963 роки відбулося 9 Соборів:

I	Собор відбувся	6 липня 1959 р.
II	Собор відбувся	29 грудня 1959
III	Собор відбувся	2 травня 1960
IV	Собор відбувся	4 липня 1960
V	Собор відбувся	30 грудня 1961
VI	Собор відбувся	30 грудня 1962
VII	Собор відбувся	14 травня 1963
VIII	Собор відбувся	20 травня 1963
IX	Собор відбувся	29 грудня 1963

ЄПИСКОПАТ УПЦЕРКВИ В КАНАДІ

1. Про Титул Митрополита, Первоієрарха УГПЦ в Канаді

Інформація I: Духovenство Української Греко-Православної Церкви в Канаді на Всеканадській Конференції, яка відбулася в Едмонтоні 3-4 липня 1959 року, одногосно ухвалило признати Митрополитові нашої Церкви, Високопреосвященнішому Владиці Митрополитові Іларіонові, титул “Блаженніший”, як Первоієрархові Церкви, за його великі труди й працю для Рідної Української Православної Церкви.

Інформація II: Перший Собор Єпископів УГПЦеркви в Канаді, який відбувся в Едмонтоні 6 липня 1959 року, прийняв таку ухвалу:

“Згідно з рішенням Всеканадської Конференції Духovenства, приготувати відповідний внесок на Звичайний Собор УГПЦеркви в Канаді, який має відбутися в 1960 році, про нагородження Владики Митрополита титулом “Блаженніший” (цей титул дає право ношення двох Панагій і переднесення Хреста).

Архиєпископ Михаїл вносить, а Єпископ Андрей підтримує цей внесок, щоб Митрополитові нашої Церкви, Високопреосвященнішому Владиці Іларіонові, надати титул “Блаженніший” з правом ношення двох Панагій і переднесення Хреста.

Ухвалили: Собор Єпископів стверджує великі заслуги Високопреосвященнішого Владики Митрополита Іларіона перед Українською Православною Церквою взагалі, а зокрема перед Українською Греко-Православною Церквою в Канаді. Зважаючи на його велику наукову та церковно-літературну працю на протязі довгих років, а особливо як Первоієрарха нашої Церкви в Канаді й Голови Собору Єпископів, на його невтомну працю як Проповідника, Доповідача, викладача на різні теми науково-історичного та церковно-національного життя нашого народу та його Церкви в Церкві й поза Церквою, особливо під час його Візитацій,—з одного боку, а з другого—беручи під увагу також становище УГПЦеркви в Канаді, на чолі якої личить стояти Ієрархові найвищого ступня, як також маючи на увазі одногосну ухвалу в цій справі Духovenства УГПЦеркви на Всеканадській Конференції в Едмонтоні 3-4 липня 1959 року, а до того ще майже 80-літній вік нашого Первоієрарха,—Священний Собор Єпископів УГПЦеркви в Канаді вважає, що Високопреосвященніший Владика Митрополит Іларіон достойно заслужив носити найвищий титул Ієрарха нашої Церкви “Блаженніший”, з правом носити дві Панагії і переднесення Хреста, а в зверненнях до нього—високого титулу “Його Блаженство”.

HOLY SOBORS OF THE BISHOPS OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH IN CANADA

Between 1959 and 1963 9 Sobors were held:

I Sobor	was held on	July 6th 1959
II Sobor	was held on	December 29th 1959
III Sobor	was held on	May 2nd 1960
IV Sobor	was held on	July 4th 1960
V Sobor	was held on	December 30th 1961
VI Sobor	was held on	December 30th 1962
VII Sobor	was held on	May 14th 1963
VIII Sobor	was held on	May 20th 1963
IX Sobor	was held on	December 29th 1963

THE EPISCOPATE IN THE UOCHURCH IN CANADA

1. Regarding the Title of the Metropolitan and Primate of the UGO Church in Canada

Information I: The Clergy of the Ukrainian Greek-Orthodox Church in Canada during the All-Canadian Conference which was held in Edmonton on the 3rd and 4th of July, 1959, unanimously voted to recognize the Metropolitan of our Church, His Eminence, Metropolitan Ilarion, with the title of "His Beatitude" as the Primate of the Church, for his great labours and work for his natal Ukrainian Orthodox Church.

Information II: The first Council ("Sobor") of the Bishops of the UGO Church in Canada which was held in Edmonton on the 6th of July 1959 approved the following decision:

"In accordance with the decision of the All-Canadian Clergy Conference, to prepare an appropriate motion for the ordinary Sobor of the UGO Church which is to be held in 1960 regarding the awarding to the Metropolitan of the title "His Beatitude" (This title gives the right to wear two panagias and the carrying of the cross before him in processions).

Archbishop Mikhail moves, and Bishop Andrew seconds, this motion—that the Metropolitan of our Church, His Eminence Ilarion, be awarded the title "His Beatitude", with the right to wear two panagias and the carrying of the cross before him in processions.

Decreed: The Council of Bishops affirm the great accomplishments of His Eminence, Metropolitan Ilarion for the Ukrainian Orthodox Church in general and especially for the Ukrainian Greek-Orthodox Church in Canada. Considering his great educational and ecclesiastical/literary work over these many years, and especially as the Primate of the our church in Canada and the head of the council of bishops, his untiring work as leader, speaker, and lecturer on various educational/historical themes, and the ecclesiastical /national life of our people and its Church both in the Church and outside the Church, especially during his visitations on the one hand, and on the other, taking into account the position of the UGOChurch in Canada, at the head of which it is fitting that a hierarch of the highest rank be found, and also having in mind the unanimous decision of the clergy of the UGOChurch during the All-Canadian Conference in Edmonton of July 3rd & 4th 1959 in this matter, and also the age of almost 80 years of our Primate, the Holy Council (Sobor) of Bishops of the UGOChurch in Canada believes that His Eminence, Metropolitan Ilarion has proved himself worthy of bearing the highest title of a hierarch of our Church, "His Beatitude", with the right to wear two Panagias and be preceded in processions by the cross, and in addressing him to be accorded the great title "Your Beatitude".

Цим актом Священний Собор Єпископів Української Греко-Православної Церкви в Канаді своєю ухвалою, а на наступному Всеканадійському Українському Православному черговому Соборі 1960 року ставить як зафіксування для Всеканадійського Соборного признання” [Діяння 11:18].

2. Собор Єпископів уважає Архиєрейські Візитації в Канаді високо додатнім засобом релігійного впливу на вірних і на розвиток самої Церкви. І тому постановляє, що Архиєреї обов’язані візитувати всі свої парафії кожного року, а Владика Митрополит—в міру своєї можливості по всій Канаді [Діяння 11:15].

3. Доклади про стан Єпархії Східньої й Західньої, що їх повинні подавати згідно з параграфом II Статуту, Єпархіяльні Архиєреї своєму Митрополитові.

Ухвалили: Прийняти до відома та виконання. Писані Звіти Митрополитові складати не менше одного разу на рік [Діяння 11:12].

II. ПРАВОСЛАВНИЙ ХРАМ

4. Відступлення від стародавньої християнської православної традиції будови Церков з Вівтарем на схід.

Інформація I: З найдавніших часів православні Церкви будувалися Вівтарем на схід.

Інформація II: Є багато випадків, що в Канаді побудовано Церкви Вівтарем на захід або на північ. Також тепер звертаються Громади про дозвіл на будову Церков на захід чи іншу сторону, бо кажуть, що так вимагає положення землі під будову Церкви.

Постановили: Подати до відома Духовенству й Вірним, що при будові Церков треба конче дотримуватися православної української традиції, яка наказує, що наші Церкви повинні мати Вівтар на схід сонця.

Коли заходить конечна потреба, з огляду на розположення пляцу під будову Церкви, будувати Церкву з Вівтарем на інші сторони, треба просити на це дозволу Владики Митрополита [Діяння IV.6].

5. Не ставити на наших Церквах жодних фігурних зображень, то значить, більших чи менших статуї Спасителя, Божої Матері й Святих Угодників Божих ні на Престолах, ні на Тетраподах, ані в яких-будь інших місцях [Діяння III.8].

III. БОГОСЛУЖБОВА МОВА

6. Богослужбовою мовою нашої Церкви є мова українська.⁶

7. Мовою Церкви (проповідь та діловодство) є мова українська.⁷

8. Мовою Української й Недільної школи є мова українська. Інша мова в цих школах допускається тільки як методологічний засіб навчання.⁸

9. За Благословенням Владики Митрополита для тих, хто не знає української мови, в разі крайньої потреби, може бути вживана англійська мова, як викладова й як мова проповіді. Так само за Благословенням Владики Митрополита може бути допущена інша мова в Чинах Св. Таїнств поза тими вийнятками, які вже знаходяться в Требнику.

6. див. примітку під текстом 2 на стор. 12

7. там же

8. там же.

By this act the Holy Council (Sobor) of Bishops of the Ukrainian Greek-Orthodox Church in Canada by its decision places before the next regular All-Canadian Ukrainian Orthodox General Council (Sobor) of 1960 this decision for its ratification and recognition." [Acts II 18].

2. The Council of Bishops (Sobor) believes that the Hierarchical Vistations in Canada are a great additional means of positively influencing the faithful and the development of the Church itself. With this we decree that the Bishop is obligated to visit all his parishes every year, and the Metropolitan, according to his ability to visit all the congregations in Canada [Acts II 15].

3. Reports regarding the condition of the Eastern and Western Dioceses must be given, in accordance with paragraph II of the Statute, by the diocesan bishops to their Metropolitan.

Decreed: To receive this decision and fulfill it. Written Reports to the Metropolitan must be made not less than once a year [Acts II 12].

II. THE ORTHODOX TEMPLE

4. Departure from the age-old Christian Orthodox tradition of building Churches with the Altar facing east.

Information I: From the earliest times Orthodox Churches have been built only with the Altar facing east.

Information II: There are many occasions when in Canada Churches have been built with the Altar facing West or North. Congregations also are now requesting permission for the building of Churches facing West or another direction, for they say that the orientation of the building lot demands this.

Decided: To inform the Clergy and Faithful, that when building a Church it is necessary to absolutely keep to the Orthodox Ukrainian tradition which demands that our Churches should have their Altars facing east.

When there is an absolute necessity to build a Church with the Altar facing a different direction because of the layout of the building lot of the Church, it is necessary to ask the blessing of the Metropolitan to do so [Acts IV 6].

5. Not to place any statues in our Churches, this means larger or smaller statues of the Saviour, the Mother of God and the Holy God-pleasing Saints neither on the Holy Table, nor the Tetrapod, nor in any other place [Acts III 8].

III. LITURGICAL LANGUAGE

6. The Liturgical Language of our Church is the Ukrainian Language.⁷

7. The language of the Church (sermon and business) is the Ukrainian Language.⁸

8. The Language of the Ukrainian and Sunday Schools is the Ukrainian Language. Any other language in these schools is permitted only as a methodological means of instruction.⁹

9. Upon the blessing of the Metropolitan for those who do not know the Ukrainian language, in cases of extreme necessity the English language may be used as for instruction and preaching. Likewise, with the blessing of the Metropolitan another language may be permitted for use in the Holy Mysteries other than those exceptions which are found in the Book of Needs.

⁷ See note 2 on page 12.

⁸ Ibid.

⁹ Ibid.

10. Двомовність допускається в Катихизації дітей і молоді, де заходить конечна того потреба, і щоб тим глибше навчити правд Православної Віри й Моралі [Діяна IV.12]. (Дивись Постанови Соборів УГПЦ, 1975,1980, 1985)

IV. СВ. ЛІТУРГІЯ

11. Можна відправляти Служби Божі, Св. Літургію, при відкритих Царських Вратах, але закрити Катапетасму й Царські Врата під час Запричасного.

Архиєрейські Служби Божі, Св. Літургію, відправляти з відкритими Царськими Вратами, навіть під час Запричасного.

12. Давати вірним до цілування Св. Євангелію під час Малого Входу, де є такий звичай в Канаді.

13. Священик чинить Великий Вхід на Солеї або коло неї, де такої нема. Де є звичай, щоб Священик доторкався Чашею голів вірних, то благословляється робити це.

14. Де є звичай піднімати й опускати Аналоя під час Панахиди, то благословляється робити це.

15. Керуватися в усьому вказівками, що подані в книжці Владики Митрополита Іларіона **“Як поводитися в Божому Храмі”**.

16. Благословити оо. Душпастирям, щоб припилювали конечно вживання під час Св. Літургії *Теплоти*, що тепер легко дотримати, користуючи з термосів [Діяння V.16].

17. Благословляється читати в Канаді Св. Євангелію завжди обличчям до народу, тільки на перший день Великодня Св. Євангелію читати на Св. Престоли обличчям на схід.

А Євангелії Страсні читаються серед Церкви обличчям до Св. Престолу [Діяння VIII.14].

18. Чин Закінчення Св. Літургії

Інформація 1: Частина наших Священиків при закінченні Св. Літургії, перед виголошенням *“Слава Тобі, Христе Боже наш...”*, виголошує ще: *“Премудрість”*, а хор співає *“Чеснішую...”*

Інформація 2: У Чині Св. Літургії Грецької Православної Церкви, а також у наших стародавніх текстах церковно-слов'янських нема такої добавки.

Інформація 3: Виголошення *“Премудрість”* буває перед Відпустом тільки на Вечірні й Утрені. Св. Літургія, як довершення Господом Ісусом Христом акту Спасіння світу—Народження Христа Спасителя, Проповідь, Страждання, Воскресення й Вознесення—відноситься тільки до Господа Бога у Святій Тройці.

Постановили: Перед Відпустом Св. Літургії виголошувати тільки *“Слава Тобі, Христе Боже ...”* [Діяння IV.7].

V. ТАЇНСТВО ХРЕЩЕННЯ

19. Стародавня форма Хрещення—це Хрещення через занурення в воду. Хрещення через поливання, що було в давнину тільки вийнятком, стало загально поширеним. Визнаючи і його важливість, приймаємо це до відома [Діяння V.16].

20. Давання двох імен при Хрещенні.

Ухвалили: Вияснити Духовенству, що при православному Хрещенні належить давати тільки одне православне ім'я.

10. Bi-lingualism is permitted in the catechization of children and youth, where an absolute need for this is found, and in order to more effectively teach the truths of the Orthodox Faith and Morals [Acts IV 12]. (see the Decisions of the General Councils-Sobors of the UGOC, 1975, 1980, 1985)

IV. THE DIVINE LITURGY

11. It is permitted to serve the Divine Liturgy with the Royal Doors open, but they must be closed and the katepetasma drawn during the Communion Hymn.

The Hierarchical Divine Liturgy is served with the Royal Doors open even during the Communion of the clergy.

12. It is blessed to offer the Holy Gospel book to the faithful for veneration during the small entrance where this custom is found in Canada.

13. The Priest makes the Great Entrance on the Solea, or where there is none, near it. Where the custom of the priest touching the heads of the faithful with the chalice during the entrance abides it is blessed to do so.

14. Where the custom of raising and lowering the analoi (*or table—Fr. Bohdan*) during the Panakhya abides it is blessed to do so.

15. It is blessed to follow all the directives given in the booklet "*How to Behave in God's Temple*" by the Metropolitan.

16. All Pastors are blessed to make sure to use the *Zeon* ("*teplota*", hot water) during the Divine Liturgy, which is now easily done with the use of thermoses [Acts V 16].

17. It is blessed in Canada to always read the Holy Gospel facing the people; only on the first day of Pascha the Holy Gospel is read on the Holy Table facing the east.

And the Gospel readings of Holy Friday Matins ("*Strasti*") are read in the centre of the Church facing the Holy Table [Acts VIII 14].

18. The Dismissal of the Holy Liturgy.

Information I: Certain of our Priests at the end of the Divine Liturgy, before intoning "*Glory to You, O Christ our God. . .*" intone in addition "*Wisdom*", and the Choir sings "*More Honourable. . .*"

Information II: In the order of the Divine Liturgy of the Greek Orthodox Church, as well as in our ancient Old Church-Slavonic texts this addition is not found.

Information III: The intonation of "*Wisdom*" exists before the dismissal only during Vespers and Matins. The Divine Liturgy, as the act of salvation for the world completed by our Lord Jesus Christ, the Birth of Christ the Saviour, his Preaching, Passion, Resurrection and Ascension - refers only to the Lord God in the Holy Trinity.

Decreed: Before the dismissal of the Divine Liturgy only "*Glory to You, O Christ our God. . .*" is to be intoned [Acts IV 7].

V. THE HOLY MYSTERY OF BAPTISM

19. The ancient form of Baptism is Baptism by immersion in water. Baptism by the pouring of water which was in ancient times only an exception has become generally practiced. Recognizing its validity, we take this into consideration (Acts V 16).

20. The giving of two names during Baptism.

Decreed: To explain to the clergy, that during baptism only one, Orthodox name is to be given.

Коли при реєстрації в шпиталі записано кілька імен, то християнське православне ім'я належить вважати першим, про що дати батькам відповідне пояснення.

Старшим особам, що не мають православного імені, надати його при Св. Причасті [Діяння V.12].

VI. ТАЇНСТВО ВІНЧАННЯ

21. Вінчання кумів.

Інформація 1: Самі куми не є в духовному спорідненні.

Інформація 2: У духовному спорідненні є тільки хрещений батько дитини з матір'ю дитини, або хрещена мати з батьком дитини.

Постановили: У випадках духовного споріднення кумів дозволу на Вінчання їх може уділити тільки Владика Митрополит [Діяння IV.5].

22. Подавання спільної Чаші Молодим при Вінчанні конче затримати, про що повідомити всіх о.о. Душпастирів.

23. Закликати Духовенство також дотримувати звичай обводження Молодих кругом Аналоя [Діяння V.16].

24. Мішані Шлюби можуть бути тільки з християнами. Не охрещені повинні прийняти перед Шлюбом Св. Таїнство Хрещення, до якого мають бути належно приготовані.

25. При Вінчанні з неправославними⁹ Приречення і головні зверхальні Молитви (які саме, вказано в Требнику) можна читати англійською мовою, якщо є для того потреба.

У випадку Вінчань в Англіканській Церкві (Єпископальній), якщо до Чину запрошують і православного Священника, то він може бути тільки присутній, але з дозволу Владика Митрополита в кожному окремому випадку. А брати уділу в Чині не може [Діяння II.9]. Так само й інші неправославні священники, не можуть брати уділу в православному Таїнстві Шлюбу.

26. У тих релігійних об'єднаннях, які не визнають Шлюбу за Таїнство, Священик не може бути на шлюбній церемонії, або брати ту чи іншу участь у ній.

27. В Чині Вінчання в англійській мові можна виголошувати ще: 3-тю Молитву—“*Боже Святий...*” і останню—“*Отець, Син і Святий Дух...*”. А також “*Апостола*” і “*Євангелію*”, в разі потреби, можна читати й іншою мовою [Діяння II.9].

VII. ПОХОРОН

28. Похоронна Літургія в час Великого Посту.

Беручи до уваги що:

1. У Канаді вже давно встановився звичай конче правити Святу Літургію Івана Золотоустого перед Чиним Похорону¹⁰, що звичайно робилося в Галичині й на Буковині, звідки походить переважуюча більшість вірних нашої УГПЦеркви в Канаді;

2. До цього звичаю вже сильно привикли вірні нашої УГПЦеркви в Канаді;

3. На Похоронну Літургію звичайно приходять багато вірних православних і іншовірних.

4. Цього звичаю вимагає від нас Церковна Ікономія праці й життя спеціально в Канаді,—

9. Треба читати «не-українець/ка», оскільки було б можливим вінчатися з неправославним українцем/кою і все було б добре.

10. З того часу як це початково було видано пройшло багато десятиліть, Божественні Літургії під час похоронів стали рідкістю.

When during the registration of the birth in the hospital several names are given the Christian Orthodox name must be used first. This must be explained clearly to parents.

Older individuals who do not have an Orthodox name may be given one during Communion [Acts V 12].

VI. THE HOLY MYSTERY OF CROWNING (MARRIAGE)

21. Marriage between God-parents.

Information I: God-parents themselves are not spiritually related.

Information II: Only the God-father with the mother of the child or the God-mother with the father of the child are spiritually related.

Decreed: In cases of the spiritual relationship of God-parents only the Metropolitan may grant a blessing for marriage [Acts IV 5].

22. It is necessary to inform all pastors that the offering of the common cup to the couple during the Crowning is obligatory.

23. The clergy should also maintain the custom of leading the couple in procession around the Analoï [Acts V 16].

24. Mixed marriages may only be with Christians. The non-baptized must accept the Holy Mystery of Baptism before the Marriage, and must be properly prepared for it.

25. During the Crowning with non-Orthodox¹⁰ the vows and main sacramental prayers (which are indicated as such in the Book of Needs) may be read in the English language if there is a need for this.

In the event of a wedding in the Anglican (Episcopalian) Church, if the Orthodox priest is invited he may only be present, but with the blessing of the Metropolitan for each individual occurrence. He is not permitted to take part in the ceremony [Acts II 9]. Likewise other non-Orthodox priests may not take part in the Orthodox Mystery of Marriage.

26. In those religious communities which do not confess Marriage to be a Holy Mystery the priest cannot be present at the Marriage ceremony, or take any part in it.

27. When the Mystery of Marriage is served the 3rd and last prayers "*Holy God. . .*" and "*Father, Son and Holy Spirit. . .*", and in cases of need the Epistle and Gospel readings may be read in English or another language [Acts II 9].

VII. FUNERAL

28. Funeral Liturgies during Great Lent.

Taking into account that:

1. In Canada it is a long-established custom, which was usually followed in Galicia and Bukovyna from which the bulk of the faithful of the UGOChurch in Canada hail, to serve the Divine Liturgy of St. John Chrysostom before the Funeral Service.¹¹

2. The faithful of our UGOChurch in Canada have become accustomed to this practice.

3. Many faithful Orthodox and Heterodox usually attend these funeral liturgies.

4. This custom demands from us Church Economia in the work and life of the Church in Canada,

10. Should read "non-Ukrainian", as it would be possible to be married to a non-Orthodox Ukrainian where this would not be an issue.

11. During the intervening decades since this was originally published the celebration of Divine Liturgies for funerals has become rare.

Священний Собор Єпископів Української Греко-Православної Церкви в Канаді постановляє:

Благословляється Духовенству УГПЦеркви в Канаді, коли того просять вірні, служити перед Чиним Похорону Св. Літургію Івана Золотоустого, як місійний побожний вийняток, також і в Великий Піст, якого б дня цей Похорон не трапився [Діяння III].

29. Розршальна Молитва над Покійниками

Інформація: Українська Православна Церква на рідних землях знає про звичай покладення на груди покійника Розршальної Молитви, по відчитанні її над покійником, та покладення Вінчика на чолі покійника.

Ухвалили: Поблагословити Духовенству вживання Розршальних Молитов і Вінчиків при Похоронах, коли вірні просять про це [Діяння V.9].

30. Свята Православна Церква з найдавнішого часу не ховає за церковним Чиним самогубців. Але коли ці самогубці допустилися самогубства в божевіллі або взагалі в затемненні розуму, то Єпархіальний Архиєрей може дати своє Благословення на церковний Похорон неповного Чину. Але до Церкви тіла самогубців не заносити [Діяння II.10].

31. Ставлення світських портретів на Панахидах у Церквах.

Інформація: Були запити чи вільно вносити до Церкви портрети тих осіб, за яких правиться Панахида.

Ухвалили: Не благословляється вносити до Церкви портрети осіб, за спокій душ яких відправляються Панахиди [Діяння V.8].

VIII. СВЯЧЕННЯ ПАСОК

32. Час Свячення Пасок

Інформація: Наші Громади в Канаді дуже розкидані, а тому виникає потреба Свячення пасок напередодні Свята Пасхи, в суботу. А бувають випадки, що навіть у П'ятницю (Страсну), коли якась Громада знаходиться дуже далеко від місця замешкання свого Священика.

Ухвалили: 1. Коли Свячення пасок відбувається в Суботу Страсну, то можна співати: "Христос Воскрес". Це з огляду на місцеві обставини, коли не всі вірні мають можливість брати участь у Великодніх Відправах.

2. Щодо Страсної П'ятниці, то належить співати: Тропар на голос 2-ий: "Коли зійшов єси в країну смерті...".

3. Цей Тропар, голос 2-ий, недільний співається також наприкінці Полуношниці перед Великодньою Утренею [Діяння V.7].

IX. ПРИЙМАННЯ ІНШОВІРНИХ ДО ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

33. Усіх іншовірних та неоохрещених осіб, які бажають стати членами Св. Православної Української Церкви найперше треба на протязі певного часу навчати Правд Св. Православної Віри. Вони обов'язані знати всі головні Правди Віри й Моралі. Тут конечною є старання Катихизація, без якої невірно приєднувати до членства Св. Церкви.

34. Римо- і греко-католиків належить приймати (по перепровадженні належної Катихизації, вище

The Holy Council (Sobor) of Bishops of the Ukrainian Greek-Orthodox Church in Canada decrees:

It is blessed for the clergy of the UGOChurch in Canada to serve the Divine Liturgy of St. John Chrysostom before the Funeral service when the faithful request this as an exception for missionary purposes even during the Great Fast, no matter what day the Funeral falls on [Acts III].

29. The Absolution Prayer over the Deceased.

Information I: The Ukrainian Orthodox Church on its native land observes the custom of placing on the breast of the deceased the absolution prayer, its reading over the deceased, and the placing of a garland ("vinchyk") on the forehead of the deceased.

Decreed: The clergy are blessed to use the absolution prayer and garland during funerals when the faithful request this [Acts V 9].

30. The Holy Orthodox Church from the earliest times does not bury suicides according the Church order. But when a person has committed suicide because of insanity or in general a darkened mind the diocesan bishop may give his blessing for a Church funeral using an incomplete order of service. But suicides are not brought to the Church [Acts II 10].

31. The display of portraits of laypeople in Church for Memorial Services.

Information: There have been inquiries as to whether or not it is permitted to display in Church portraits of those for whom a Memorial service is being conducted.

Decreed: It is not blessed to bring to Church portraits of individuals for the repose of whose souls Panakhydas are being served [Acts V 8].

VIII. THE BLESSING OF PASCHAL FOODS

32. The time for the blessing of Paschal Foods.

Information: Our congregations in Canada are very scattered, and because of this the need arises to bless Paschal Foods on the day before Pascha, on Saturday. Instances occur when they must be blessed even on Friday (Great Friday), when a congregation is very distant from the residence of their Priest.

Decreed: 1. When the blessing of Paschal foods is held on Holy Saturday it is permitted to sing: "*Christ is Risen*". This is due to local circumstances, when all the faithful do not have the opportunity to take part in the Paschal Divine Services.

2. Regarding Great Friday, the tropar of tone 2 should be sung: "*When Thou didst descend unto death...*".

3. This Tropar in tone 2 (Resurrectional) is sung as well at the end of the Paschal Midnight Service before Paschal Matins (Acts V 7).

IX. THE RECEPTION OF THOSE OF OTHER FAITHS INTO THE ORTHODOX CHURCH

33. All those of other faiths and unbaptised individuals who wish to become members of the Holy Ukrainian Orthodox Church must first study the truths of the Holy Orthodox Faith for an appropriate length of time. They are bound to know the main tenets of the Faith and Morality. Here a diligent catechization is necessary, without which it is forbidden to unite them to the membership of the Holy Church.

34. Roman and Greek-Catholics should be received (after appropriate catechization as indicated above)

вказаної) через Сповідь і Св. Причастя, по зложенні ними приречення бути вірним членом Св. Православної Церкви під час Св. Сповіді, що dokonується в нас перед Св. Хрестом і Св. Євангелією. Коли римо-католик не є миропомазаний, належить доконати Св. Таїнство Миропомазання.

35. Протестанти конче мають прийняти Св. Таїнство Миропомазання, а тоді Сповідь і Св. Причастя, з вказаним в параграфі 34 приреченням.

36. Жиди й магометяни, по вищевказаних належних приготуваннях, мають прийняти перше Святі Таїнства Хрещення й Миропомазання, а вже по тому—Св. Сповідь і Св. Причастя.

37. Ті особи, що не були охрещені, так само мають бути належно приготовані до Свв. Таїнств Хрещення і Миропомазання та Свв. Таїнств Сповіді й Євхаристії.

38. Прийняття до Св. Православної Церкви римо-чи греко-католиків доконувати повним Чином: перед Сповіддю—Чин визнання Св. Православної Віри. По тому-Св. Таїнство Сповіді й Причастя.

У дорозі вийнятку: під час Сповіді-визнання Св. Православної Віри, стверджено присягою (на Аналої є Св. Хрест і Св. Євангелія) [Діяння V.11].

39. Спільні публичні виступи православного Духовенства з Духовенством греко-католицьким. Спільні освячення домів, прапорів, пам'ятників і т.ін.

Ухвалили: Поблагословити спільні публичні виступи нашого Духовенства з греко-католицьким у вищевказаних випадках [Діяння IX.13].

40. Уділювати Свв. Таїнства Сповіді й Причастя римо- чи греко-католикам можна тільки в разі смертельної небезпеки (коли вони лишаяються при своїй Вірі) [Діяння VI.8].

Х. ШАНУВАННЯ ПОСТІВ

41. Беручи до уваги особливі умовини, в яких знаходяться наші вірні в Канаді, якої населення належить у більшості до Церков, які не визнають постів у нашому православному розумінні,—просити Владика Митрополита давати, як вийняток, одноразові дозволи на повінчання в загально забороненому часі, коли це прохання заінтересованих осіб буде належно ними умотивоване, а Священиком підтверджене і підтримане [Діяння II.5].

42. Слухали: Танці в часі наших Постів.

Інформація: Свята Православна Церква не дозволяє танців під час днів Посту. До них належать також одноденні Пости, як Воздвиження Чесного Хреста Господнього (27 вересня) та Усікновення Голови Івана Хрестителя (11 вересня).

Ухвалили: Одноразові дозволи на танці в час Постів можуть бути udілені Владикою Митрополитом у разі конечної потреби того, але не в часі Великого посту й двох Свят вище зазначених [Діяння II. 6].

43. Новий Рік благословляємо виділити з ряду постових днів як “Свято Державне”.

Якщо віруючі бажають зустрічати його громадським звичаєм за новим стилем, то перед початком цієї зустрічі Священики повинні відслужити Новорічного Молебня.

Саму зустріч треба робити без упивання. Молодь може повеселитися, але без гучної музики. Особливо, коли це робиться в залах церковних. У всьому належить зберігати тут християнську пристойність [Діяння II.7].

44. Публичні танці з музикою, що сполучені з організацією публичних забав, забороняється в часі установлених Церквою Постів.

through Confession and Holy Communion, after their promise to be faithful members of the Holy Orthodox Church during Holy Confession, which is performed by us before the Holy Cross and the Holy Gospel. When Roman Catholics have not been confirmed it is necessary to perform the holy mystery of Chrismation.

35. Protestants must be received through the Holy Mystery of Chrismation, and then Confession and Holy Communion, with the promise as indicated in par. 34.

36. Jews and Moslems, after a proper preparation as indicated above, must first receive the Holy Mysteries of Baptism and Chrismation, and then after that Holy Confession and Holy Communion.

37. Those individuals who have not been baptized must also be appropriately prepared for the Holy Mysteries of Baptism and Chrismation and the Holy Mysteries of Confession and the Eucharist.

38. It is blessed to perform the reception of Roman or Greek-Catholics into the Holy Orthodox Church according to the full order: Before Confession—the rite of the confession of the Holy Orthodox Faith. After this, the Holy Mysteries of Confession and Communion.

In exceptional circumstances: During Confession—the confession of the Holy Orthodox Faith, confirmed with a vow (at the Analoï with the Cross and Gospel book) [Acts V 2].

39. Common public appearances of the Orthodox Clergy with the Greek-Catholic Clergy. Common blessing of homes, banners, memorial stones, etc.

Decreed: To bless common public appearances of our Clergy with the Greek-Catholic clergy according to the aforementioned circumstances [Acts IX 13].

40. It is only possible to offer the Holy Mysteries of Confession and Communion to Roman or Greek-Catholics when they are in danger of death (when they retain their own faith). [Acts VI 8].

X. HONOURING THE FASTS

41. Taking into account the special circumstances in which our faithful find themselves in in Canada, whose population belongs for the most part to Churches which do not understand fasting in the Orthodox sense,—to ask the Metropolitan to extend as a one-time only exception for permission to wed during a time when weddings are generally forbidden, when the request of the interested parties is made from an appropriate motivation which has been confirmed and supported by the Priest [Acts II 5].

42. Heard: Dances during fasting periods.

Information: The Holy Orthodox Church does not permit dances during fasting days. To this also belong the one-day fasts, like the Exaltation of the Holy Cross (27 September) and Beheading of St. John the Baptist (11 September).

Decreed: A one-time permission for a dance during a fast may be given by the Metropolitan when there is a definite need to do so, but not during the days of the Great Fast and the two feast days mentioned above (Acts II 6).

43. The New Year is blessed to be struck from the order of fasting days as a "Civic Holiday".

If the faithful wish to meet the new year according to the civil manner on the new style, then before the beginning of the gathering the Priests must serve a New Year's Moleben'.

The gathering itself must take place without drinking. The youth may make merry, but without loud music, especially if it takes place in a Church hall. In everything Christian propriety must be maintained. [Acts II 7].

44. Public dances with music which are united to the organization of public parties are forbidden during the fasts instituted by the Church.

45. Не благословляється уряджувати не тільки танців, але навіть усяких імпрез, бізнесових підприємств і всяких забав під час Страсного Тижня, бо вони порушують святість цього тижня.

46. Поблагословити весільні забави з відповідними обмеженнями (без гучних музик і забав) під час Петрівки й Спасівки, а навіть Пилипівки, коли—на прохання заінтересованих осіб та інтервенцію й внесок о. Настоятеля відповідної Громади—Єпархіяльним Архиєреєм дається Благословення на Вінчання.

У зазначених випадках конче мусить бути дозвіл від Єпархіяльного Архиєрея, а у важливих випадках—від Митрополита [Діяння V.10].

47. Благословляємо Духовенству звернути свою пильну увагу на Великий Піст та Страсний Тиждень, коли б за окремим дозволом відбувалося Св. Таїнство Вінчання та пов'язане з ним прийняття.

48. Шевченківські Академії, які відбуваються під час Великого посту, є Академіями великого релігійно-національного виховного значення, а тому нема потреби включати до їх програм точки танців.

Великою і святочною є Шевченківська Академія, програма якої складається з відповідного реферату, хорових і сольових співів та деклямацій, будучи попереджена Панахидою [Діяння VIII.13].

ХІ. НЕДІЛЬНА І УКРАЇНСЬКА ШКОЛИ

49. В справі Недільної і Української шкіл, пригадуємо всім отцям Душпастирям, що то вони відповідальні за організацію й провадження Недільних і Українських шкіл та взагалі за навчання дітей Релігії і мови,—це їх один з важливіших пастирських обов'язків.

Священикові благословляється покликати до помочі собі в навчанні осіб, які йому допомагають. Без згоди й апробати Священика ніхто не може навчати в Недільній школі Релігії,—за це навчання відповідає він.

Помічники в провадженні Недільних і Українських шкіл є Комітети Недільних і Українських шкіл, або Батьківські комітети, до яких Священик входить силою свого становища, як Парох.

50. Навчання в Українських школах у Святкові дні відбуватись не повинно.

Проте там, де того вимагає konieczність, це навчання може провадитись, але конче треба присвятити частину лекцій виясненню того Свята, яке тоді припадає [Діяння IX.16].

ХІІ. ЦЕРКОВНЕ ЖИТТЯ

51. Історичні джерела про діяння великого Гетьмана Івана Мазепи, що на нього Московщина силою накинута анатема, ясно свідчать, що він був великим патріотом українського народу, сильно дбав про розквіт Православної Української Церкви та про освіту й добробут народу, та виявив себе побожним сином Української Православної Церкви, як про це говорять нам його турботи про будову нових величних православних Храмів у Києві, Чернігові та інших місцях, а також відновлення Софійського Собору у Києві, й Києво-Печерської Лаври там же. Обдаровуючи свої рідні українські православні Церкви всім необхідним для Богослуження, Гетьман Іван Мазепа подарував також цінну Плащаницю до Гробу Господнього в Єрусалимі, до Арабської Православної Церкви дорогоцінну Євангелію.

Усе повище вказує на те, що анатема, кинута силою на Івана Мазепу, мала виключно російські політичні підстави, а не церковні чи релігійні. Тим самим така анатема позбавлена правно-канонічних підстав, а тому для нашої Української Православної Церкви вона не існуюча, і нас не зобов'язуюча.

45. It is not blessed to organize not only dances, but even all other events, business meetings and all parties during HOLY WEEK, for they violate the holiness of this week.

46. Wedding celebrations may be blessed, with appropriate limits (i.e. without loud music and dancing) during the Apostle's fast and the Nativity Fast when, at the request of the interested individuals and with the intervention and suggestion of the Pastor of the given congregation the Eparchial Bishop gives his blessing for a Marriage.

In the indicated circumstances it is absolutely necessary to receive the blessing of the Eparchial Bishop, and in important circumstances of the Metropolitan. [Acts V 10].

47. We bless the clergy to turn their concentrated attention to the Great Fast and Passion Week, when, with separate permission the Holy Mystery of Marriage and its reception take place.

48. Academii in honour of Taras Shevchenko which take place during the Great Fast are Academies of great religious/national formational meaning, and therefore there is no need to include in their programs dance numbers.

The Academia in honour of Taras Shevchenko is Great and hallowed, the program for it consists of appropriate speeches, choral and solo songs and recitations of poetry, being preceded by a Panakhyda [Acts VIII 13].

XI. SUNDAY AND UKRAINIAN SCHOOL

49. In the matter of Sunday and Ukrainian Schools we remind the Reverend Pastors that they are responsible for the organization and direction of the Sunday and Ukrainian Schools, and in general for the instruction of the children in Religion and language—this is one of their most important pastoral obligations.

The priest is blessed to invite individuals who can help him for assistance in teaching. Without the agreement and approbation of the Priest no one can teach religion in the Sunday School—the priest is responsible for this instruction.

Assistants in the direction of the Sunday and Ukrainian Schools are the committees of the Sunday and Ukrainian Schools, or the Parents committees, to which the Priest belongs by virtue of his position as Pastor.

50. Instruction in the Ukrainian Schools should not take place on Holy Days.

Conversely, there where circumstances demand it, lessons may be held on these days, but it is imperative that a portion of the lesson be devoted to an explanation of the Holiday which is being celebrated [Acts IX 16].

XII. CHURCH LIFE

51. The historical sources regarding the actions of the great Hetman Ivan Mazepa, in that Muscovy anathematized him by force, clearly show that he was a great patriot of the Ukrainian people, greatly cared for the development of the Ukrainian Orthodox Church and the education and welfare of the people, who showed himself to be a pious son of the Ukrainian Orthodox Church which is shown by his care for the building of great new Orthodox Temples in Kyiv, Chernihiv and other places, and likewise the renovation of St. Sophia Cathedral in Kyiv and the Kyiv-Pechersk Lavra. Presenting his natal Ukrainian Orthodox Church all that is necessary for Divine Services, Hetman Ivan Mazepa gave a valuable Plashchanytsia to the Tomb of the Lord in Jerusalem, and to the Arab Orthodox Church a valuable Gospel book.

All the above indicates that the anathema which was proclaimed against him by coercion had strictly a Russian political foundation, and not a religious or ecclesiastical one. By virtue of this such an anathema is bereft of a juridical-canonical foundation, and so for our Ukrainian Orthodox Church it is nonexistent and does not bind us.

Зрештою і Св. Синод року 1863-го зняв цю анатему.
Приймаючи це все до уваги, Собор Єпископів УГПЦеркви в Канаді

Ухвалює: Анатему, кинуту на Гетьмана Івана Мазепу Росією, вважати для нас не дійсною і не зобов'язуючою, а самого Гетьмана Івана Мазепу визнавати за одного з найбільших церковно-державних мужів та вільно молитися за нього, як вірного сина Української Православної Церкви [Діяння I.7].

52. Усі видання церковного чи богословського змісту, якщо вони виходять від осіб духовних, мусять конче мати благословення для друку. Його уділює Первоієрарх нашої Церкви, Блаженніший Митрополит Іларіон, згідно з п. 22 Статуту нашої Церкви [Діяння IX.14].

53. Своїх Духівників повинні мати всі наші Молодечі організації. Благословення на виконання обов'язків Духівника дає Єпархіальний Архиєрей, а Головному, Домініяльному Духівникові - Владика Митрополит [Діяння VI.7].

54. Слухали: Видавництво *“Віра й Культура”*.

Владика Митрополит інформує про стан Видавництва *“Віра й Культура”*. Вказує на конечність матеріальної підтримки його. Збільшення числа передплатників—це найперша допомога. Досі Владика Митрополит сам оплачує це видання, на що доложив зі своїх власних коштів на Видавництво *“Віра й Культура”* з її виданнями 23,000.00.

Ухвалили: Напоминати отцям Настоятелям про їх обов'язок поширення *“Віри й Культури”* серед вірних та заохочувати вірних до передплати [Діяння VII. 14].

55. ДОДАТОК:

I. ВІДВІДУВАННЯ ДОМІВ ПАРАФІЯН З СВ. ВОДОЮ

а) Довголітня парафіяльна практика підказує, що виконання цього традиційного обряду Священик не повинен виконувати сам, але з дяком або іншим членом церковного причту. І цього треба конче дотримуватися.

б) Молитви Священика в домах парафіян повинні звершуватися з найбільшою побожністю і спокоєм, поважно, без поспіху, без замішання, без змін в молитвах і нововведень.

II. ЧУЖІ БОГОСЛУЖБОВІ ОБРЯДОВІ ЗВИЧАЇ

В ніякому випадку не благословляється вводити в наші Богослужби чужі неукраїнські Богослужбові обрядові звичаї, бо цим вводиться не тільки безпорядок і згіршення серед парафіян, але й нищиться традиційна українська православна церковна істота і характер Української Православної Церкви.

III. ПАРАФІЯЛЬНІ БЮЛЕТНІ

Усі громади, які видають Парафіяльні Бюлетні, повинні присилати по одному примірнику до Владика Митрополита, Єпархіального Владика і до Консистоїї.

IV. ЧИСТОТА СВЯЩЕННИХ СОСУДІВ

I ВІДПОВІДНЕ УТРИМАННЯ СВЯЩЕННИХ ІНШИХ ПРЕДМЕТІВ.

Цим, ще раз звертається особливу увагу усім Священнослужителям на це, щоб Священнослужителі старанно дбали про чистоту і належне утримання священних Сосудів і усіх священних предметів та відповідне їх переховування.

V. ТАНЦІ

Особливу увагу звертається Священникам і усім Духовним Особам, що їм не випадає танцювати, грати ролі артистів та брати участь в театральних характеру публичних виступах, бо це не

In the end the Holy Synod repealed this anathema in 1863.

Taking all this under consideration, the Council of Bishops of the UGO Church of Canada

Decreed: The Anathema, proclaimed against Hetman Ivan Mazeppa by Russia, is nonexistent and non-binding for us, and the same Hetman Ivan Mazeppa is to be recognized as one of the greatest ecclesiastical/national persons and it is permitted to pray for him as a faithful son of the Ukrainian Orthodox Church [Acts I 7].

52. All publications of ecclesiastical or theological content, if they are written by clergy, must definitely have a blessing to be printed. The blessing is given by the Primate of our Church, His Beatitude, Metropolitan Ilarion, in accordance with par. 22 of our Church Statute [Acts IX 14].

53. All our youth organizations should have their own Spiritual Fathers (*i.e. chaplains—Fr. Bohdan*). The Diocesan Bishop gives the blessing for the fulfilling of the obligations of the chaplain, and the Chief, Dominion Chaplain is blessed to fulfill this role by the Metropolitan [Acts VI 7].

54. **Heard:** The Publication of "*Faith and Culture*".

The Metropolitan presents information regarding the condition of the Publishing of "*Faith and Culture*". He indicates the necessity of material support for it. The increasing of the number of subscribers is the most primary help needed. Until now the Metropolitan himself pays for the publication, for which out of his own funds he has subsidized the publishing of "*Faith and Culture*" in the amount of \$23,000.

Decreed: To remind the Parish Priests of their obligation to promote "*Faith and Culture*" among the faithful and encourage the faithful to subscribe [Acts VII 14].

55. **ADDENDUM:**

I. VISITATION OF HOMES WITH HOLY WATER

a) Longstanding parish practice shows that the performance of this traditional rite should not be done by the priest alone, but with the cantor or other member of the Church leadership. It is necessary to follow this practice strictly.

b) The prayer of the Priest in the homes of parishioners should be offered with the greatest piety and peace, respectfully, without hurrying, without confusion, without changes in the prayers or innovations.

II. FOREIGN LITURGICAL RITES AND CUSTOMS

Under no circumstances is it blessed to introduce into our Liturgies foreign non-Ukrainian Liturgical ritual customs, because this does not only contribute to a lack of order and dissatisfaction among the people, but it destroys the traditional Ukrainian Orthodox essence and Character of the Ukrainian Orthodox Church.

III. PARISH BULLETINS.

All congregations which publish Parish Bulletins should send one copy to the Metropolitan, the Diocesan Bishop, and the Consistory.

IV. THE CLEANLINESS OF HOLY ARTICLES AND APPROPRIATE MAINTENANCE OF OTHER HOLY THINGS.

With this we again direct the special attention of all clergy to the diligent care for the cleanliness and appropriate maintenance of the Holy Articles and all Holy things and their appropriate storage.

V. DANCES

With special attention we address all Priests and all clerics that it is not fitting that they dance or play artistic roles or take part in public performances of a theatrical nature, for this will not contribute to

приносить доброї слави, ні їм, ні Церкві, а приносить згіршення серед вірних та непорозуміння в громадах.

VI. ЯК СЛУЖИТИ СВЯЩЕНИКАМ СОБОРНО

Коли Священики без Диякона служать соборно, цебто стають до Служби два чи кілька їх, то благословляю служити так:

1. Службу очолює старший нагородою Священик,—він зветься Предстоятель.

Старшинство церковних нагород таке:

I. Нагороди початкові: 1. Набедренник, 2. Скуфія і 3. Камілавка.

II. Високі: 4. Золотий Хрест, 5. Протоєрейство. 6. Єпігонат чи Палиця і 7. Золотий Хрест з оздобами.

III. Найвищі: 8. Митра і 9. Протопресвітерство.

Священики однієї нагороди стають за старшинством часу своєї висвяти в Іереї.

2. Предстоятель стає сам один спереду Святого Престолу, а всі інші стають біля правого й біля лівого боку Св. Престолу за своїм старшинством нагороди. Стають так: 2 праворуч, 3 ліворуч, 4 праворуч Св. Престолу і т.д.

В Українській Греко-Православній Церкві в Канаді прийнято й таке, що всі Священики стають в один ряд перед Св. Престолом¹¹—і я благословляю й цей давній звичай. Тоді Предстоятель стає посередині, і інші Священики стають праворуч та ліворуч його за старшинством своєї нагороди: 2, 3, 4, 5 і т.д.

Так вони стають і при Горному Престолі на *“Святий Боже”*.

3. Предстоятель виголошує в Святій Літургії: Починає Св. Літургію й виголошує Велику Ектенію: несе Євангелію в Малому Вході, читає Євангелію, він виголошує перед Херувимською: *“Щоб під владою Твоєю”*, кадить під час Херувимської, у Великому Вході несе Чашу, тільки він один править Євхаристичний Канон (починаючи з *“Благодать Господа нашого...”* і кінчаючи Освяченням Св. Дарів: *“Амінь, амінь, амінь...”*), він виголошує Виголос за свого Митрополита: *“Найперше пом’яни Господи”*, він виголошує: *“І сподоби нас, Владико”* перед *“Отче наш”* і *“Бо Твоє єсть Царство”* по *“Отче наш”*, він виголошує: *“Святее Святим”*, він виходить із Чашою (*“Зо страхом Божиим ...”*), він виголошує з піднятою Євангелією: *“Бо Ти Освячення наше...”* і *“З миром виходьмо”*, і він дає Відпуст (*“Благословення Господне на Вас...”*, *“Слава Тобі, Христе, Боже наш”* і останній Відпуст).

Усе інше виголошують присутні Священики за чергою.

Св. Антимінс розгортають усі служачі Священики.

4. У Православній Церкві не благословляється Священикові дияконствувати, а тому Священик, що читає яку Ектенію, то він же і виголошує і Виголос по ній.

5. Коли два Священики постійно служать в одному Храмі, то благословляється їм служити й по одному за чергою по своїй умові. Коли вони служать удвох, то так само благословляється їм Євхаристичний Канон служити за чергою, цебто один раз Предстоятель, а другий раз йому сослужачий і т.д.

6. Виголос перед Освяченням Дарів *“Твоє від Твогого”* виголошує Предстоятель, а Чашу підіймають удвох.

7. Заамвонну Молитву читає молодший Священик.

11. Це без сумніву священикам було накинуто примусово, доказом чого є, що в багатьох старших храмах престоли були споруджені згідно латинської моделі (тобто прямокутні, з довгими сторонами на схід і на захід) в протилежність до православного стилю (квадратні). Священику в малих за розміром вівтарях за престолом латинського стилю незручно або й неможливо співслужити збоку Престолу.

their good reputation, nor reflect well on the church, and will contribute to discontent among the faithful and misunderstandings in the congregations.

VI. HOW PRIESTS SHOULD CONCELEBRATE

When priests serve together without a deacon, i.e., two or more Liturgize together, I bless them to serve in the following manner:

1. The Liturgy is presided over by the priest with the most senior award, he is called the presiding priest. The seniority of Church awards is as follows:

I. Initial awards: 1. Nabedrenyk (Thigh Shield), 2. Skoufia, and 3. Kamilavka.

II. High: 4. Gold Cross, 5. Archbishop, 6. Epigonation or Palitsia and 7. Jewelled Cross.

III. Highest: 8. Mitre and 9. Protopresbyter.

Priests possessing the same award stand according to their seniority based on their priestly ordination year.

2. The presiding priest stands alone before the Holy Table, and all others stand along the right and left side of the Holy Table according to the seniority of their awards. The stand thus: 2nd—to the right, 3rd—to the left, 4th, to the right of the Holy Table, etc.

In the Ukrainian Greek-Orthodox Church in Canada it is acceptable that all priests stand in one line before the Holy Table¹², and I bless this old custom. In this case the presiding priest stands in the middle, and other priests stand to the right and the left of him according to the seniority of their awards: 2, 3, 4, 5, etc.

They stand thus also at the High Place during "*Holy God*".

3. During the Divine Liturgy the presiding priest intones: The beginning of the Divine Liturgy and the Litany of Peace; he carries the Gospel during the small entrance, he reads the Gospel, he intones before the Cherubic Hymn "*That always being guarded by Your might. . .*", he censes during the Cherubic hymn, carries the Chalice during the Great Entrance, he alone conducts the Eucharistic Canon (beginning from "*The Blessing of our Lord, Jesus Christ...*" and ending with the Consecration of the Holy Gifts: "*Amen, Amen, Amen. . .*"), he intones the ecphonesis for his Metropolitan: "*Among the first remember, O Lord. . .*", he intones "*And make us worthy, O Master*" before the Lord's prayer and "*For Thine is the Kingdom. . .*" after the *Our Father*, he intones: "*Holy things for the holy*", and he exits with the Chalice ("*With fear of God. . .*"), he intones with the raised Gospel: "*For You are our sanctification*", and "*Let us depart in peace*", and he gives the dismissal ("*The Blessing of the Lord, be upon You. . .*", "*Glory to You, O Christ, our God*" and the final dismissal).

Everything else is intoned by the priests present in order.

The Holy Antimension is unfolded by all serving priests.

4. In the Orthodox Church it is not blessed for a priest to serve as a deacon, and so the Priest who reads a Litany intones the ecphonesis after it.

5. When two Priests regularly serve in one Temple it is blessed for them to serve one at a time in order according to their agreement. When they serve together it is also blessed for them to serve the Eucharistic Canon in rotation, i.e. one time the presiding priest, and the next time the assisting priest, etc.

6. The ecphonesis before the consecration of the Gifts "*Yours of Your own*" is intoned by the Presiding priest, and the Chalice is raised by them both.

7. The Prayer behind the Ambon is read by the younger priest.

12. This no doubt is an adaptation forced upon clergy by the fact that the holy tables in many older temples were constructed according to the Latin model (i.e., rectangular, with the long sides towards the east and west) as opposed to the Orthodox manner (square). In a small altar with a Latin style holy table it is uncomfortable or impossible for a priest to concelebrate from the side of the Holy Table.

Оце моє Поучення благословляю додати до мого Послання від 21 вересня 1956 р.

14.I.1957.

— † Митрополит Іларіон

VII. ЯК ВИКОНУВАТИ ТРЕБИ ДЛЯ ВІРНИХ НЕ З СВОЄЇ ПАРАФІЇ

Високопреподобний Отче!

До мене доходять скарги, що наші Священики часто вінчають молодих, які не належать до їхніх Парафій. Так само часто виконують інші Треби¹² для вірних не з своєї Парафії.

На будуче благословляю такий порядок виконання Треб в Українській Греко-Православній Церкві в Канаді:

1. Кожен Священик, як загальне правило, не повинен втручатися в справи Треб Священика іншої Парафії.

2. Вінчання молодих, які не належать до тієї Церкви, в якій хочуть вінчатися, як загальне правило -не благословляється.

3. Коли молоді з тих чи інших причин таки хочуть вінчатися в Церкві, членами якої вони не є, то це вони можуть робити тільки за вільною згодою того Священика, до Парафії якого молоді належать.

4. Коли молоді вінчаються не в своїй Церкві, до якої вони належать, то все таки вінчає їх той священник, до Парафії якого вони належать, але за порозумінням з Громадою і Священником Церкви, де вони вінчаються.

5. Коли молоді живуть в іншому місці, аніж їхні батьки, то вони можуть вінчатися в тому місці, де живуть.

6. Це моє зарядження стосується всіх Парафій нашої Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а особливо всіх більших Парафій у містах: Едмонтон, Торонто, Вінніпег, Ванкувер, Монреаль, Саскатун, Гамільтон і інші з їхніми передмістями.

7. Таке саме поступовання благословляю і при виконанні всіх інших Православних Таїнств: Похорон, Хрещення й ін. в нашій Церкві.

8. Робити які-будь збірки поза своєю Парафією Священик може так само тільки за згодою Отця Пароха тієї Парафії.

9. Пригадую всім Священикам, що вони повинні додержуватися Правильника для Священиків, якого затвердив Звичайний Собор нашої Церкви 29-30 червня 1955 року. [Див. Статут і Правила, ст, 69-76].

10. Коли трапляться випадки, не охоплені цим моїм зарядженням, то Священики в справах Треб звертаються за в'ясненням до Митрополита.

Кличу Боже благословення на Вас і на Вашу працю.

12.11.1960.

— † Митрополит Іларіон,
Ваш постійний богомолець

Вибрані місця з книжки *“Наука про Св. Літургію”*. (стор. 39-52 в оригіналі) тут не включені, оскільки все “Вчення” буде подано в додатку в нашому новому Службнику.

12. тобто, похоронів, панахид, хрещень, молебнів тощо.

I bless the appending of this instruction of mine to my Epistle of September 21st 1956.

14.I.1957

— † *Metropolitan Ilarion*

VII. HOW TO PERFORM SERVICES OF NEED FOR FAITHFUL OF ANOTHER PARISH

Very Reverend Father!

I have heard accusations that our Priests often perform marriages for those who do not belong to their parishes. Likewise, they often perform services of need¹³ for faithful who are not from their parish.

In the future I bless the following procedure for fulfilling services of need in the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada:

1. Every priest, as a general rule, should not involve himself in the matter of the services of need of a Priest of another Parish.

2. Marriage services for those who do not belong to the parish but wish to be married there as a general rule are not blessed.

3. When the betrothed for one or another reason wish to be married in a Church where they are not members they may do so only with the free agreement of the Priest of the parish where they do belong.

4. When the betrothed are married in not in their own Church, one to which they do not belong, then the priest of the parish to which they do belong will perform the marriage, but with the understanding of the Congregation and Priest of the parish where the wedding is being performed.

5. When the betrothed live in another town, other than their parents, they may be crowned in the city in which they live.

6. This my decision applies to all parishes of the Ukrainian Greek-Orthodox Church in Canada, and especially to all the larger parishes in the towns of Edmonton, Toronto, Winnipeg, Vancouver, Montreal, Saskatoon, Hamilton, and others, along with their suburbs.

7. This same procedure I bless in the performance of all other Orthodox Mysteries: The Funeral, the Baptism, etc. in our Church.

8. Making any type of collection outside of his own parish may be done by a priest only with the agreement of the Parish Priest of the other Parish.

9. I remind all Priests that they should adhere to the Regulations for Priests which was confirmed by the Regular Sobor of our Church on June 29/30 1955 (cf. Statute and By-laws, pp. 69 - 76).

10. When situations occur which are not covered by this directive of mine the Priest in matters of the services of need must appeal to the Metropolitan for clarification.

I invoke God's blessing upon You and Your work.

12.11.1960

— † *Metropolitan Ilarion*
Your constant intercessor before God

NOTE: The section "Selected portions of the book *Teaching about the Divine Liturgy*" (pp. 39-52 in the original) is not included here, as the entire "Teaching" will be included as an addendum in our new Liturgicon (Sluzhebnyk).

13 i.e. Funerals, memorial services, baptisms, moleben's, etc.

ПОРАДИ І ВКАЗІВКИ СВЯЩЕННОГО ЄПИСКОПАТУ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

1. Як дзвонити. Дзвони це не є частина Богослуження, а спосіб скликання віруючих на Богослуження та давати знати тим, які не в церкві, що діється в Церкві. Отже, перед Вечірнею, Ранньою, коли вона окремо служиться та перед Літургією дзвонять у один великий дзвін доки прийде Священик чи Єпископ.

Перед самим початком відправи дзвонять у всі дзвони і цим показують, що відправа починається.

На Ранній під час співу “*Величає душа моя...*” і “*Чеснішую від Херувимів...*” ударяють у великий дзвін 6 разів на 6 стихів на честь Богоматері.

На Літургії—Три або п’ять раз ударяють у великий дзвін при кінці Символу Віри: “*Вірую...*” На “*Достойно і Праведно...*”, щоб показати відсутнім, що почалася найсвятіша частина Служби Божої—Євхаристійний Канон.

Люди, які не в церкві, почувши цей дзвін, знімали шапки і побожно хрестилися і цим приєднувалися до тих, що в церкві.

Що ж до Страстної П’ятниці й Суботи—то дзвонили в малі дзвони, як за покійника. В монастирях били в клепало¹³, бо монахи тут не жили, а в селах таки дзвонили, бо клепал взагалі не було. Та й як почують клепало ті, що далеко живуть?

На Страстях Христових,—крім перед початком, дзвонили коротко на кожен Євангелію у всі дзвони, щоб ті, що не в церкві знали, яка за порядком читається Євангелія.

На Великдень—дзвонили тільки у всі дзвони цілий тиждень.

Точних приписів для не монастирських храмів нема, є лише традиція і як привикли.

2. Під час відправи Страстей Христових Священики і Єпископ облачаються в чорні постові одяги і так залишаються до кінця відправи. Звичаю міняти облачення¹⁴ нема уже й тому, що всі мусять пережити страждання Христа, а не відтягатися до переоблачення та й увагу людей відтягати. Того нема потреби робити.

3. Чи можна доливати води в уже перетворену Кров Христову?

Рішуче і абсолютно ні! То смертельний гріх, бо то зневага Христової Крові!

В Службнику в науці застерігається Священика бути уважним до числа причасників. Агнець треба заготовляти великий. Наріз Агнця знизу треба робити, не посередині, а так щоб ІС.ХР. були менші, як НІ.КА. Щоб частина ІС не зайняла багато місця в Чаші. Часточки треба робити кубічної форми і не дрібні. Тоді їх легко брати ложечкою, бо вони не прилипають до стінки Чаші і до ложечки. Не обов’язково брати трошки й Крові, бо вона вже є в часточці.

Заготовляти вина й часточок завжди треба більше аніж є причасників. Для Великого Посту треба мати більшу Чашу. В Канаді це не тяжко здобути. Коли причащаєте, то Чашу тримайте з Ілітоном і непомітно витирайте ложечку після кожної особи, бо знаєте, що жінки й дівчата малюють собі губи.

4. Проскомідія—це окрема частина Св. Літургії, тому й окремо звершується. Значить при потребі можна і перед Утренею.

13. велика звукова дерев’яна дошка дерев’яним молотком—клепало.

14. тобто, зміна кольору риз для кожного читання Євангелій.

COUNSEL AND DIRECTIVES OF THE HOLY EPISCOPATE
OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH IN CANADA.

1. How to ring bells: Bells are not a part of the Divine Services, but a means of calling the faithful to the services and inform those who are not in church about that which is happening in Church. Therefore before Vespers, Matins when it is served separately and before the Liturgy one large bell is rung until the Priest or Bishop arrives.

Before the very beginning of the service all the bells are rung and this indicates that the service is beginning.

At matins during the Magnificat the great bell is struck 6 times at the 6 verses in honour of the Theotokos.

At the Liturgy—The great bell is struck three or five times at the end of the Symbol of the Faith: "I believe..." at "It is meet and right..." to indicate to those absent that the most holy part of the Divine Liturgy, the Eucharistic Canon, has begun.

People who are not in Church, hearing this bell, took off their hats and piously crossed themselves and in this manner united themselves to those who were in Church.

Regarding Great Friday and Holy Saturday—The small bells were rung, as for the reposed. In monasteries the *semantron*¹⁴ was struck, for the monks did not live here, and in the villages the bells were rung, for there were no *semantrons*. And who, living far away, could hear the *semantron*?

At Matins of Great Friday ("Strasti")—Apart from the very beginning, the all the bells were rung for a short time at every Gospel reading, so that those who were not in Church would know that the Gospels were being read in order.

On Pascha—All the bells were rung together during the entire week.

There are no exact directions for non-monastery temples, there is only tradition and that to which people are accustomed.

2. During the service of the Matins of Good Friday ("Strasti") the priests and bishop vest in black Lenten vestments and remain vested in them till the end of the service. The custom of changing the vestments¹⁵ is nonexistent, and all should experience the passion of Christ, and not depart to change vestments and in so doing divert the attention of the people. There is no need to do this.

3. Is it permitted to pour water into the already consecrated Blood of Christ?

Definitely and absolutely NO! This is a mortal sin, for it is the DENIGRATION of the Blood of Christ!

In the directives of the Liturgicon the priest is advised to be cognizant of the number of communicants. A LARGE *ahnets* (lamb) must be prepared. The cutting of the *Ahnets* from beneath must be made not in the middle, but such that the IC XP portions are smaller than the NI KA portions, and so that the IC portion did not take up much space in the chalice. The communion portions must be made in cube form and not small. It is then easy to take them up with the spoon, for they do not then stick to the side of the Chalice and on the spoon. It is not obligatory to take some of the Blood, as it is already in the host.

It is always necessary to prepare more wine and hosts than there will be communicants. For Great Lent it is necessary to have a larger Chalice. In Canada it is not difficult to obtain one. When you commune people hold the chalice with the *Iliton* and unnoticeably wipe the spoon after every person, for as you know women and girls paint their lips.

4. The *Proskomedia* is a separate part of the Divine Liturgy, and so it is served separately. This means that when necessary it may be served before Matins.

14. A large wooden sounding board.

15. i.e., of changing to a different colour of vestment for each Gospel reading.

5. Бажано, щоб люди чули всі прохання. Але, щоб скоротити час, то не допускати, щоб між виголосами та співами були павзи.

6. Різдвяне Вітання—поздоровлення до дня віддання свята, цебто до 13 січня (31 грудня с.ст.). А Великодне—до Свята Вознесення Господнього.

7. Престол правильно є такий, як показано в Требнику на посвячення Храму.

Цебто одягнений в сорочку і верхню Індітію і покритий покривалом, щоб боки висіли один фут. Якщо ж стінки престолу забиті плайвудом та помальовані, то також Престол може бути одягнений. А які ні, то досить нижчого й верхнього Покривала.

8. В Храмі може проповідувати тільки Священик нашої Церкви.

9. В Храмі не дозволяється виголошування співчуття чи привіту особами не священному сані.

10. Фотографування в Православному Храмі під час всіх Богослужень, включно з требами, дозволяється тільки в порозумінні з Отцем Настоятелем.

11. Священик нашої Церкви не може служити з Священником іншовірним, ані в своєму Храмі, ані в чужому.

12. Забороняється вживання освяченого церковного одягу і речей на сцені. Наприклад, на імпрезі Св. Миколая.

13. Священик конче читає Молитву перед Св. Причастям, коли є причасники. Коли причащає дітей віком до 7 років—молитви перед Св. Причастям Священик не читає.

14. При Сповіді Духовенства, Священик, який приступає до Св. Сповіді, повинен бути одягнений в рясі, з хрестом—без Епітрахилі. Священик, який сповідає—повинен бути одягнений в рясі, з хрестом і в Епітрахилію. Священик, коли причащається—бере Тіло Христове в праву руку, цебто з Дискосу лівою рукою, кладе в праву руку, і тоді проказує Молитву: “*Вірую й ісповідую*”... (тихо про себе).

15. Суспендованому Проводом нашої Церкви Священникові забороняється виконувати Богослуження і треби в нашій Церкві.

Священникам нашої Церкви забороняється співслужити з суспендованим Священником.

Дано в місті Вінніпезі, Року Божого 1971-го, місяця квітня, 2-го дня.

— † Смирений Іларіон	- Митрополит
— † Смирений Михаїл	- Заступник Митрополита
— † Смирений Андрей	- Архиепископ
— † Смирений Борис	- Єпископ

5. It is desired that the people would hear all the petitions. But in order to save time pauses should not be made between the petitions and responses.

6. The Nativity greeting is given to the leavetaking of the feast, i.e. till the 13th of January (31 December on the old calendar). And the Paschal greeting—till the feast of the Ascension of the Lord.

7. The correct type of Holy Table is the type which is shown in the Book of Needs (Trebnyk) for the consecration of a Temple.

That is, it should be vested in the inner and exterior inditia and covered with a cloth whose ends extend one foot from the top. If the walls of the Holy Table are covered with plywood and painted the Holy Table may still be vested. If not, the inner and outer covers are sufficient.

8. Only a priest of our Church may preach in one of our temples.

9. It is forbidden for a person who is not a member of the clergy to make an expression of sympathy or offer a greeting in the Temple.

10. Photography in an Orthodox Temple during Divine Services, including services of need is only permitted with the permission of the Parish priest.

11. A priest of our Church cannot serve with a heterodox Priest, neither in his own temple, nor in a another one.

12. The use of blessed Church garments (vestments, riassas, etc.) and items on stage is forbidden - e.g., for concerts in honour of St. Nicholas.

13. The priest is obliged to read the prayer before Holy Communion when there are communicants. When he communes children up to 7 years of ages the priest does not read the prayer before Holy Communion.

14. During Confession of the Clergy the priest who is approaching for Holy Confession should be dressed in a riassa with a Cross—without an Epitrakhil'. The Priest who is hearing the confession should be dressed in a riassa with a Cross and an Epitrakhil'. The Priest, when communing, takes the Body of Christ in his right hand, that is, with his left hand he takes the host from the discos and places it in his right hand, and then says the prayer: "*I believe O Lord and confess...*" (quietly to himself).

15. A Priest who has been suspended by the leadership of Our Church is forbidden to perform Divine Services and Services of Need in our Church.

Priests of our Church are forbidden to concelebrate with suspended Priests.

16. It is forbidden for priests to make announcements of an inappropriate nature, nor to use the parish bulletin for this purpose.

Given in the City of Winnipeg, 1971 A.D., April 2nd

— † <i>Humble Ilarion</i>	- Metropolitan
— † <i>Humble Mikhail</i>	- Assistant to the Metropolitan
— † <i>Humble Andrew</i>	- Archbishop
— † <i>Humble Boris</i>	- Bishop

ПОСТАНОВИ СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УПЦК

ПО ВІДНОШЕННІ СПІВЖИТТЯ ДУХОВЕНСТВА Й ВІРНИХ В ДУСІ ПРАВОСЛАВНОЇ ВІРИ

28 травня 1992 р.Б.

Помимо доброї волі творити парафіяльні статuti, в яких окреслюються обов'язки духовенства, багато з місцевих статутів розминаються з духом Православ'я, яке має за основу любов, взаємну пошану і довір'я, і наближаються до легальних державних законодавчих збірників. З приводу цього Собор Єпископів УПЦК постановив слідує:

1. Обов'язки духовенства ясно окреслені в загальному Статуті нашої Церкви. В разі непорозуміння, духовенство і вірні повинні вдаватися до свого Єпископа за в'ясненням.
2. Священик призначається на парафію Митрополитом в складі Консисторії і виконує свої душпастирські обов'язки в імені свого Єпископа. Отож, священик і парафія не можуть підписувати будь-які контракти між собою.
3. Ані управа, ані священик не мають права вкладати ціни за Таїнства або треби. Священик може тільки приймати від вірного дар любові, який залежить від совісті і спроможності вірного.
4. Якщо вірний почувається покривдженим в справі звершення Таїнства або дару любові, він може звертатися до свого Єпископа.

— † ВАСИЛІЙ, Митрополит,
Голова Собору Єпископів

12 вересня 1995 р.Б.

До Всечесного Духовенства та Боголюбивих Вірних
Української Православної Церкви в Канаді.

Справа: Священик не має права одружуватися вдруге, а коли це зроби́ть, то сам себе виключає із списку Духовенства.

На підставі Священного Писання [I Тимофія 3:2 та 3:12], а також на основі Священних Канонів (напр., канон VI Шостого Вселенського Собору),—диякони і пресвітери, не можуть одружуватися другий раз та продовжувати своє священнослужіння в Церкві.

Коли хто з них це правило зламає і одружиться вдруге, то він позбавляє себе права священнослужіння. Якщо ж бунтується і протривить церковному правопорядку, то—в такому разі—той з них підлягає позбавленню права членства в Церкві взагалі.

Отже, оцим повідомляємо Всечесне Духовенство та Боголюбивих Вірних Української Православної Церкви в Канаді, що ті особи, з рядів Духовенства, що одружилися вдруге,—позбавили самі себе привілею священнослужіння. Тому співслужіння з такими особами в нашій Церкві—не дозволяється.

За Собор Єпископів
— † ВАСИЛІЙ, Архиепископ Вінніпегу, Митрополит усієї Канади

DECISIONS OF THE COUNCIL OF BISHOPS OF THE UOCC

REGARDING THE RELATIONSHIP AND COMMON LIFE OF THE CLERGY AND FAITHFUL IN THE SPIRIT OF THE ORTHODOX FAITH

28 May 1992

Notwithstanding the fact that parish constitutions in which the obligations of the clergy are identified are composed in good will, many of the congregational statutes depart from the spirit of Orthodoxy, which has as its foundation love, mutual respect, and trust, and resemble legal government judicial documents. Because of this the Council of Bishops of the UOCC decrees the following:

1. The responsibilities of the clergy are clearly identified in the general statute of our Church. In the event of a misunderstanding, the clergy and faithful should appeal to their Bishop for clarification.

2. A priest is assigned to a parish by the Metropolitan in council with the Consistory, and fulfills his pastoral obligations in the name of his Bishop. The priest and the parish, therefore, may not sign any contract between themselves.

3. Neither the parish council, nor the priest have the right to set any fees for the Holy Mysteries or services of need. The priest may only receive from the faithful a gift of love based on the conscience and means of the faithful.

4. If a member of the faithful feels that they have been taken advantage of in the matter of the performance of the Holy Mysteries or a gift of love, they may appeal to their Bishop.

— † WASYLY, Metropolitan
President, Council of Bishops

12 September 1995 AD

To the Venerable Clergy and God-loving Faithful
of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

Issue: *A priest does not have the right to marry a second time, and when he does so he excludes himself from the ranks of the clergy.*

On the basis of Holy Scripture [I Timothy 3:2 and 3:12], and also on the basis of the Holy Canons (e.g. canon 6 of the 6th Ecumenical Council),—Deacons and Presbyters may not marry a second time and continue their sacred ministry in the Church.

When a clergyman departs from this rule and marries a second time he deprives himself of the right to serve as a sacred minister. If he rebels and opposes proper Church order, then in this case he puts himself under threat of expulsion from membership the Church entirely.

Therefore with this letter we inform the Venerable Priesthood and God-loving Faithful of the Ukrainian Orthodox Church of Canada that those individuals from the ranks of the clergy who have engaged in a second marriage have excluded themselves from the privilege of serving as sacred ministers. Therefore con-celebration with such persons in our Church is not permitted.

For the Council of Bishops
— † WASYLY, Archbishop of Winnipeg, Metropolitan of Canada

ПОСТАНОВИ СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УПЦК

Божою милістю ми, архиєреї Української Православної Церкви в Канаді, зустрівшись 03 травня 2001 р.Б. (день пам'яті Преп. Феодора Трихини) в Богоспасаємому місті Калгарі, АБ, на Чергове Засідання Собору Єпископів УПЦК з головуванням Блаженнішого ВАСИЛІЯ, Архiepіскопа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Української Православної Церкви в Канаді, вислухавши звіти й рекомендації преосвящених ієрархів постановляємо і благословляємо наступне:

Для кращої уяви про діяльність парафіяльних священиків, новий запитник буде приготовлений, якого кожний священик буде зобов'язаний здавати своєму єпископу рік річно.

Священики зобов'язані вживати богослужбові тексти видані нашою Церквою або апробовані церковним проводом.

Щодо англійських богослужбових текстів, священики повинні триматися антиохійських видань, наприклад книжку "Hargood" або текстів апробованих церковним проводом.

Кожний священик зобов'язаний у своїй домашній церкві (в місті де він живе) служити Вечірній Утрени та всі Великопісні відправи, як Канон св. Андрея Критського, Св. Літургію Раніш Освячених Дарів та інші.

Щодо вживання англійської мови в богослуженнях, священики і парафії, мусять дотримуватися соборних постанов—а це значить виконати визначних місць в богослуженнях двомовно, а коли є потреба на ширше вживання не-української мови, треба листовно звертатися до Митрополита про це.

Священики мають триматися текстів і рубрики нашої Церкви, а не користуватися іншими традиціями або спускатися до вживання саморобок.

— † ВАСИЛІЙ, Митрополит,
Голова

— † ЮРІЙ, Єпископ,
Секретар

DECISIONS OF THE COUNCIL OF BISHOPS OF THE UOCC

By the grace of God we, the hierarchs of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, having met on the 3rd of May 2001 (St. Theodore Trichinas) in the God-saved city of Calgary, AB, during the regular meeting of the Council of Bishops of the UOCC under the presidency of His Beatitude WASYLY, Archbishop of Winnipeg and the Central Diocese, Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, having heard the reports and recommendations of the Right Reverend hierarchs, decree and bless the following:

In order to have a better idea regarding the activities of parish priests a new questionnaire will be prepared which every priest will be obligated to present to his bishop every year.

Priests are obligated to use the liturgical texts published by our Church or having been approbated by the Church leadership.

Regarding English liturgical texts, the priests should use the Antiochian publications, the "Hapgood" service book, for example, or texts having the approbation of the Church leadership.

Every priest is obligated to serve vespers, matins, and all great-lenten services such as the canon of St. Andrew of Crete, the Liturgy of the Presanctified gifts, etc., in his home Church (in the city in which he lives).

Regarding the use of the English language in divine services, priests and parishes must follow the Sobor decisions—this means performing the designated portions of the services bi-lingually, and when there is a need for wider use of a non-Ukrainian language it is necessary to appeal to the Metropolitan in writing about this.

Priests must follow the texts and rubrics of our Church and not follow those of other traditions or be reduced to following those of their own creation.

— † WASYLY, Metropoltan
Chair

— † YURIJ, Bishop
Secretary

ІНФОРМАЦІЇ З ЗАСІДАННЯ СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УПЦК 23 ТРАВНЯ 2002 Р.Б. ВІННІПЕГ, МАНІТОБА

1. а) Коли в Катедрі буває єпископ і кілька священників, рішено, щоб єпископ титулувався «предстоятелем», старший священник «настоятелем», а молодший—«парафіяльним священником». Коли буває два священники в парафії, рішено, щоб старшого священника титулувати «настоятелем», а молодшого—«парафіяльним священником». Коли в парафії буває один священник, рішено, щоб його титулувати «настоятелем».
б) Коли в парафії буває два священники, рішено, щоб один був старший, а один молодший. Відносно відповідальності Уставу, розподілу служб і виконання требів священники домовляються між собою з тим, що старший священник має передостаннє слово, а єпископ має останнє слово.
в) Рішено, щоб розподілення дарів любові відбувалося так: після винагороди дяка всі приходи з требів, які виконуються в храмі діляться порівно між священниками, незалежно хто їх відслужив, а всі треби, які служаться поза храмом ідуть тому, хто їх служить.
2. Тому, що починають появлятися різні крої священничих риз у нашій Церкві, повторяємо за 21-ою постановою Митрополита Іларіона, що у нашій Церкві священники мають користуватися тільки ризами українського крою, тобто з фелоном, який підходить до половини голови.
3. Рішено, щоб читці та іподиякони носили підрясники тільки в храмі, коли виконують свої обов'язки, а не поза храмом.
4. Рішено заводити вживання особливої посудини для збереження св. Агнця. Святі Агнці приготовлені для Св. Літургії Раніш Освячених Дарів, або для Запасних Дарів повинні бути просякнуті Кров'ю Господньою і стоять поруч один одного на дискосі.
5. Посвячення пасок у Велику суботу відбувається тільки для старших і немічних. А всі інші повинні чекати на Великдень. Під час посвячення пасок у Велику Суботу не співається «Христос Воскрес!», а згідно Уставу співається тропар «Хоч і до гробу...»
6. Рішено знову урухомити консультації й звітування Декана Богослов'я й Принципала Колегії Св. Андрея перед Собором Єпископів, як це було раніше.

INFORMATION FROM THE MEETING OF THE COUNCIL OF BISHOPS OF THE UOCC 23 MAY 2002, WINNIPEG, MB

1. a) When a bishop and several priests serve in a Cathedral, it is decided that the the Bishop is titled «Rector», the elder priest is the "Cathedral Dean" and the younger is the "Associate Pastor". When two priests serve in the same parish it is decided that the elder priest is titled the "Pastor" and the younger – the "Associate Pastor". When there is only one priest in a parish he is called the "Pastor".

b) When two priests serve the same parish it is decided that one be older and the other be younger. Regarding the typicon, division of services, and performance of services of need the priests arrange this between themselves, with the older priest having the penultimate word, the final decision being reserved to the bishop.

c) It is decided that the sharing of "gifts of love" will take place as follows: After the cantor receives his portion, all funds for services of need which were served in the temple are divided equally between the priests, notwithstanding who performed the services. The "gifts of love" presented for all services of need performed outside of the temple are retained by the priest who performed them.
2. Since various styles of priestly vestments have appeared in our Church, we repeat the 21st decree of Metropolitan Ilarion that in our Church priests must use only vestments in the Ukrainian style, i.e., which reach the middle of the head.
3. It is decreed that readers and sub-deacons wear their cassocks only in the temple when fulfilling their obligations, and not outside the temple.
4. It is decided to introduce the use of a special vessel to contain the Holy Lamb. The Holy Lambs prepared for the Liturgy of the Presanctified Gifts, or the reserved gifts must be intincted with the Blood of the Lord and be set side-by-side on the discos.
5. The Blessing of paschal foods on Great Saturday is performed only for the elderly and infirm. All others must wait until Pascha. During the blessing of paschal foods on Great Saturday "Christ is Risen" is not sung, but in accordance with the typicon we sing the tropar "Though You did descent. . .".
6. It is decided to renew the consultation and reporting of the Dean of Theology and Principal of St. Andrew's College before the Council of Bishops as this was done in the past.

ІНФОРМАЦІЇ З ЗАСІДАННЯ СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УПЦК 27 ЛИСТОПАДА 2003 Р.Б. ВІННІПЕГ, МАНІТОБА

1. Тому, що не всі священники виконують постанови Собору Єпископів відносно Св. Сповіді і Св. Причастя їм знову пригадуємо про це.

2. Собор Єпископів буде брати під увагу можливих кандидатів для висвяти в диякони, які не мають достатньої богословської підготовки бути священниками, але які можуть допомагати священникам у службі.

3. Собор Єпископів постановляє, що люди, які живуть т. зв. «навіру» тобто безшлюбно не можуть бути кандидатами для служби в церковних управах.

4. Собор Єпископів дає до відома Повній Консисторії, що він слідкує за можливими кандидатами в єпископи.

5. Давніше Собор Єпископів виніс постанову про вживання риз нашим духовенством т. зв. українського крою. Від сьогодні благословляємо, щоб Склад церковних речей при нашій Консисторії тільки такі ризи постачав нашому духовенству, а не ризи грецького стилю, ані крою Московської патріархії. Тому що деякі парафії набули ризи різного крою, Собор Єпископів благословляє, щоб до 31 грудня 2008 р.Б. ці ризи віддати, відпродати або знести, щоб від 1 січня 2009 року при всіх наших парафіях наше духовенство користувалося ризами апробованими Собором Єпископів. Склад церковних речей при Консисторії одержить напрямні звідки закупляти речі для продажу парафіанам і духовенству нашої Церкви.

ПОСТАНОВА СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УПЦК 29.09.09 у м. Вінніпезі, Манітоба

З ласки Божої ми, ієрархи Української Православної Церкви в Канаді зібравшись 29-го вересня, 2009 р.Б., (Свт. Кипріяна, митр. Київського, всієї Русі чудотворця) в Богоспасаємому місті Вінніпезі підчас чергового засідання Собору Єпископів УПЦК за підсідництвом Високопреосвященнішого ІВАНА, Архiepіскопа Вінніпегу і Митрополита Всієї Канади вислухавши інформації та рекомендації преосвященних ієрархів благословляємо слідує:

1) В зв'язку з тим, що у Канаді перебуває Чудотворна Ікона Божої Матері Почаївська, єпископи благословили священнослужителям і вірним УПЦК молитовно вшанувати цей Чудотворний образ згідно благословення Єпархіяльного Архієрея.

2) Собор Єпископів ухвалив наступне рішення: «При кожному служінні поза юрисдикцією УПЦК, а також поза межами своєї парафії чи округи, священнослужителі УПЦК зобов'язані звернутися з письмовим проханням, електронною поштою чи телефонічно до свого Єпархіяльного Архієрея за благословенням».

Відносно відпусток священників і їх заміни на цей час Собор Єпископів вирішив заздалегідь письмово звертатися до Єпархіяльного Архієрея за благословенням.

† **Іван**, Митрополит
Голова

† **Андрій**, Єпископ
Секретар

INFORMATION FROM THE MEETING OF THE COUNCIL OF BISHOPS OF THE UOCC 27 NOVEMBER 2003, WINNIPEG, MB

1. Since all priests of the UOCC do not fulfill the decrees of the Council of Bishops regarding Holy Confession and Holy Communion we again remind them about this.
2. The Council of Bishops will take into consideration potential candidates for ordination into the diaconate who do not have an adequate theological preparation to be priests, but who can help the priests liturgically.
3. The Council of Bishops decrees that persons living in a "common law" relationship, i.e., who have not had their relationship blessed through a Church marriage, may not hold office on Church boards.
4. The Council of Bishops informs the Full Consistory that it is searching for potential candidates for the episcopate.
5. The Council of Bishops had earlier passed a resolution regarding the style of vestments used by our clergy, i.e., that they must be of Ukrainian style. From this day we bless that Consistory Church Goods will only sell this type of vestment to our clergy, and not vestments of Greek style, or of the style of the Moscow Patriarchate. Since certain parishes have purchased vestments of various styles, the Council of Bishops blesses that these vestments be given away, sold or taken away by December 31st, 2008, so that from January 1st, 2009 the clergy of all our parishes will use only vestments given approbation by the Council of Bishops. Consistory Church Goods Supply will receive direction as to where it may purchase items for sale to the parishes and clergy of our Church.

RESOLUTIONS OF THE COUNCIL OF BISHOPS OF THE UOCC 29.09.09 In the God protected city of Winnipeg, Manitoba

By the Grace of God, we the Hierarchs of the Ukrainian Orthodox Church of Canada having convened in the God-protected City of Winnipeg on September 29th in the year of our Lord 2009 (St. Cyprian, Metropolitan of Kyiv and all Rus', Wonder-worker) during the regular meeting of the Council of Bishops of the UOCC which took place under the chairmanship of His The Most Reverend JOHN, Archbishop of Winnipeg and Metropolitan of All Canada of the UOCC, having taken into account information from and the recommendations of the Reverend Hierarchs, bless the following:

- 1) In regards to the presence in Canada of the Wonderworking Icon of the Mother of God of Pochaiv, the bishops bless the clergy and faithful of the UOCC to prayerfully venerate this wonderworking icon in accordance with the blessing of their Eparchial Hierarch.
- 2) The Council of Bishops has approved the following decision: "The clergy of the UOCC are obliged to appeal to their Eparchial Hierarch by written request, e-mail, or by telephone for a blessing every time they wish to serve outside the jurisdiction of the UOCC, as well as outside the territory of their own parish or district."

Regarding the vacation of clergy or substitute clergy, at this time the Council of Bishops has decided that the clergy must appeal to their Eparchial Hierarch in advance by written request for a blessing.

† **John**, Metropolitan
Chair

† **Andriy**, Bishop
Secretary

ПОСТАНОВА СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УПЦК 25.11.09 у м. Вінніпезі, Манітоба

З ласки Божої ми, ієрархи Української Православної Церкви в Канаді зібравшись 25-го листопада, 2009 р.Б., (Свт. Івана Милостивого, патр. Олександрійського) в Богоспасаємому місті Вінніпезі під час чергового засідання Собору Єпископів УПЦК за підсідництвом Високопреосвященнішого ІВАНА, Архiepіскопа Вінніпегу і Митрополита Всієї Канади вислухавши інформації та рекомендації преосвященних ієрархів благословляємо слідує:

1) На неодноразове звернення духовенства і вірних УПЦК відносно Святих Таїнств Причастя і Сповіді, Собор Єпископів нагадав дотримуватися тих рішень і постанов, які були прийняті в нашій Церкві раніше. Відносно нових змін і доповнень (котрі на даний час готує Постійна Конференція Українських Православних Єпископів поза межами України) буде повідомлено наше духовенство і вірних у найближчому часі.

2) Собор Єпископів благословив вживати Ризи канадського покрою і на майбутнє у своїх громадах придбавати саме їх. У тих парафіях, де є Ризи грецького чи московського покрою благословляється вживати їх до виношення (старіння, зношення...)

3) Собор Єпископів постановив щоб у всіх парафіях УПЦК вживалися Богослужбові Книги останнього видання УПЦК, особливо Чин Похорону (Funeral Book).

4) Собор Єпископів вирішив повідомити Повну Консисторію про прийняття монахині Богдани (Бакай) до Української Православної Церкви в Канаді і в найближчий час розпочати процес відкриття монастиря в Канаді.

† **Іван**, Митрополит
Голова

† **Андрій**, Єпископ
Секретар

ПОСТАНОВА СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УПЦК 14.04.10 у м. Вінніпезі, Манітоба

З ласки Божої ми, ієрархи Української Православної Церкви в Канаді зібравшись 14-го квітня, 2010 р.Б., (Прп. Геронтія, канонарха Печерського, в Дальніх печерах) в Богоспасаємому місті Вінніпезі під час чергового засідання Собору Єпископів УПЦК за підсідництвом Високопреосвященнішого ІВАНА, Архiepіскопа Вінніпегу і Митрополита Всієї Канади вислухавши інформації та рекомендації преосвященних ієрархів благословляємо слідує:

1) Собор Єпископів благословив духовенству УПЦК вживати Ризи світлого кольору на Пасху і в Світлий тиждень.

2) Відносно кремації Собор Єпископів постановив, щоб у всіх питаннях священнослужителі зверталися за благословенням до Єпархіального Архiepірея.

† **Іван**, Митрополит
Голова

† **Андрій**, Єпископ
Секретар

DECISIONS OF THE COUNCIL OF BISHOPS OF THE UOCC 25.11.09 In Winnipeg, Manitoba

Through God's Grace we, the hierarchs of the Ukrainian Orthodox Church of Canada gathered on November 25, 2009 (St. John the Compassionate, Patriarch of Alexandria) in the God-saved city of Winnipeg during the next regular meeting of the Council of Bishops of the UOCC presided over by His Eminence JOHN, Archbishop of Winnipeg and Metropolitan of All Canada, having heard the information and recommendations of their Graces give our blessing to the following:

1) Regarding the repeated requests of the clergy and faithful of the UOCC relating to the Holy Mysteries of Communion and Confession, the Council of Bishops reminds all to adhere to the decisions and resolutions which were made in our church previously. Regarding new and supplemental changes (which at this time are being prepared by the Permanent Conference of Ukrainian Orthodox Bishops Beyond the Borders of Ukraine) our clergy and laity will be informed at the earliest opportunity.

2) The Council of Bishops blesses the use of Canadian-style vestments and in the future to acquire only these for the parishes. In those parishes where there are vestments in the Greek or Moscovite style to use them until they are worn out (old or tattered...).

3) The Council of Bishops decided that all parishes of the UOCC use the latest publications of Service Books of the UOCC, particularly the Funeral Book.

4) The Council of Bishops decided to inform the Full Consistory about the acceptance of the monastic, Sister Bohdana (Bakay) into the Ukrainian Orthodox Church of Canada and at the earliest time to initiate the process of founding a monastery in Canada.

† **John**, Metropolitan
Chair

† **Andriy**, Bishop
Secretary

DECISIONS OF THE COUNCIL OF BISHOPS OF THE UOCC 14.04.10 In Winnipeg, Manitoba

Through God's Grace we, the hierarchs of the Ukrainian Orthodox Church of Canada gathered on April 14, 2010 (Ven. Gerontius, Kanonarkh of the Caves, the Farther Caves) in the God-saved city of Winnipeg during the next regular meeting of the Council of Bishops of the UOCC presided over by His Eminence JOHN, Archbishop of Winnipeg and Metropolitan of All Canada, having heard the information and recommendations of their Graces give our blessing to the following:

1) The Council of Bishops blesses the clergy of the UOCC to wear bright-coloured (white, svitli) vestments during Pascha and Bright Week.

2) Regarding cremation the Council of Bishops decrees that, in all cases the clergy must turn to their eparchial bishop for blessing.

† **John**, Metropolitan
Chair

† **Andriy**, Bishop
Secretary

ДОДАТОК ч.3: РІЧНИЙ ЗВІТ МИТРОПОЛИТОВІ

Моя священича праця за рік

РІЧНИЙ ЗВІТ

Отця

Настоятеля Парафії.....

1. Чи Ви вже належно застосувалися до Послання Митрополита від 21-го вересня 1956 р.? Коли не застосувалися, то які тому перешкоди були?
2. Чи Ви завжди правите Вечірню й Утреню в дорученій Вам церкві? Коли не правите, то з яких причин?
3. Скільки Ви відслужили Додаткових Богослужб, Акафистів, Молебнів та Парастасів за минулий рік?
4. Чи ходили Ви з Святою Водою по Йордані?
5. Минулого Великого Посту, де саме Ви служили Великий Канон Св. Андрея Критського (Покло-ни), і коли саме служили? Чи по всіх Громадах? Коли не служили, то з яких причин?
6. Так само минулого Великого Посту скільки разів відправляли Ви Чин Пассій і де саме?
7. Чи в дорученій Вам парафії є церковний хор. А коли нема, то що робите, щоб хор таки конче був? Чи співають у Вас у церкві всі люди? Чи є дитячий хор?
8. Чи Ви підготували якого дяка собі для помочі?
9. Чи Ви розшукали кандидата в студенти Православної Богословської Академії? Коли не розшукали, то з яких причин?
10. Чи Ви вже запровадили в життя Богослужбові видання нашої Церкви в Канаді? Чи не користуєтеся часом чужими виданнями?
11. Хто Ваш постійний Отець Духівник, і скільки раз Ви сповідалися в нього минулого року?
12. Скільки вірних дорученої Вам парафії сповідалося й причащалося за минулий рік? Скільки сповідалося в час Великого Посту? Чи багато не сповідалося? Скільки було старших і скільки дітей?
13. Чи у Вас подостатку Св. Мира?
14. Чи Св. Антимінс у Вашій церкві впорядку? Чи кожна доручена Вам церква має вже Св. Анти-мінс? Коли не має, то чому?
15. Скільки разів за рік зверталися Ви до Митрополита за дозволом у таких справах, яких Ви самі не можете виконувати?
16. Чи говорили проповіді за кожною Богослужбою, ніколи не оминаючи? Чи готуєтеся до проповіді?
17. Чи Ваші вірні хрестяться по-православному? Чи Ви навчили вже в своїх проповідях про Хре-сне Знамення?
18. Чи вияснюєте Ви своїм вірним вагу вживання української мови в родині, щоб запобігти ви-народовлення молоді? Що Ви зробили для підтримки української свідомості в молоді?
19. Чи Ви за минулий рік відвідали в домах всіх своїх вірних? Чи є ще родини, в яких Ви не по-бували?
20. Скільки раз за минулий рік Ви відвідали хворих у шпиталях, чи в домах? Чи віднесли Ви хво-рим яку книжечку?
21. Що Ви робили в протестантській місійній праці? Чи були в Вашій парафії випадки покинен-ня Православ'я? Які саме секти¹⁵ містяться у Вашій громаді?

15. тобто протестантське віросповідання.

ADDENDUM №3: ANNUAL REPORT TO THE METROPOLITAN

My priestly work for the year

ANNUAL REPORT

Priest

Parish Priest of the Parish of

1. Have you appropriately followed the Epistle of the Metropolitan of September 21st 1956?
If you have not followed it what were the obstacles to doing so?
2. Do you always serve Vespers and Matins in the Church to which you are assigned?
If you do not serve them what is the reason?
3. How many additional services did you serve: Akathists, Moleben's and Parastases for the past year?
4. Did you bless homes with the Holy Jordan Water?
5. During the last Great Lent where did you serve the Great Canon of St. Andrew of Crete (Prostrations) and when you did serve it did you do so at all congregations? If you did not serve it what was the reason?
6. Likewise, during the last Great Lent how many times did you serve the Passia, and exactly where?
7. Is there a Church Choir in the Parish which is entrusted to you? If not what have you done to see that a Choir would be formed? Do all the faithful sing in your Church? Is there a children's Choir?
8. Have you prepared a cantor to help you?
9. Did you search out a candidate to study at the Orthodox Theological Academy? If you did not search one out what was the reason?
10. Have you integrated the publications of our Church in Canada into the Liturgical life of the parish?
Do you perhaps use other, foreign publications?
11. Who is your regular Spiritual Father, and how many times did you confess to him this past year?
12. How many of the faithful in the Parish entrusted to you confessed and communed during this past year? How many confessed during the Great Fast? Are there many who did not confess? How many were adults and how many children?
13. Do you have an adequate supply of Holy Chrism?
14. Is the Antimension in your Church in good condition? Does every Church entrusted to you have its own antimension? If not, why?
15. How many times during the year did you appeal to the Metropolitan for permission in those matters which you yourself are not competent to decide?
16. Did you preach a sermon at every Divine Service, never omitting it? Do you prepare for sermons?
17. Do your faithful cross themselves in the Orthodox manner? Do you teach them in your sermons about the sign of the cross?
18. Do you explain to your faithful the importance of the use of the Ukrainian Language in the family, in order to prevent the loss of the youth? What have you done to increase the level of Ukrainian consciousness among the youth?
19. During the past year did you visit the homes of all your faithful? Are there yet families whom you have not visited?
20. How many times during the past year did you visit the sick in hospitals, or in homes? Did you offer the sick some type of booklet?
21. What have you done regarding anti-sectarian missionary work? Have there been instances in your parishes where people have left Orthodoxy? Which sects¹⁶ are found in your community?

16. i.e. Protestant denominations.

22. Де і як Ви провадите Недільну школу? Скільки дітей вчащає до неї? І скільки дітей не навчається в Недільній школі? Як Ви провадите Недільну школу по громадах, де Ви буваєте рідше? Чи для всіх учнів набули Ви лекції та підручники, які видала наша Церква?

23. Який загальний морально-релігійний стан дорученої Вам громади? Чи багато людей вчащають до церкви? Чи багато позостається поза Церквою?

24. Усі церковні речі треба набувати тільки в Складі при нашій Консисторії. Чи вже застосувались до цього?

25. Кожен Священик повинен бути співробітником “Вісника”. Скільки своїх статей Ви послали йому минулого року?

26. Скільки нових членів Ви приєднали до своєї парафії? Чи приєднали Ви до своєї парафії яку нову громаду?

27. Чи почали Ви будувати нову церкву там, де її ще не було?

28. Чи є у Вас парафіяльна резиденція? Коли нема, то що Ви зробили, щоб вона таки була? Що нового громада додала до парафіяльного дому минулого року?

29. Чи по всіх Ваших громадах відбулася Архиерейська Візитація?

Докладкі відповіді на ці питання, як Річний звіт, посилається в січні місяці безпосередньо на адресу Владика Митрополита. Духовенство Східної Єпархії відписи до свого Звіту відсилає Архиепископові Торонта.

Додаток: Те ж саме відноситься до Духовенства Західної Єпархії і Середньої Єпархії, відписи зо свого Звіту відсилає до своїх Єпископів. Захід відсилає Архиепископові Едмонтону, а Середньої—Єпископові Саскатуну, Вікарному Єпископові.

22. Where and how is Sunday School conducted? How many children take part in it? And how many children do not take part in Sunday School? How do you conduct the Sunday School in congregations which you visit rarely? Have all students received the lessons and books which our Church has published?

23. What is the general religious and moral condition of the parish entrusted to you? Do many people come to Church? Are many left outside the Church?

24. All Church items must be acquired only from Consistory Church Goods Supply. Do you follow this directive?

25. Every Priest must be a coworker of the "*Visnyk*". How many of your articles have you sent to the *Visnyk* during this past year?

26. How many new members have you united to your Parish? Have you united to your parish a new Congregation?

27. Have you begun to build a new Church where one formerly did not exist?

28. Do you have a parish residence? If not, what have you done to see that one is acquired/built? What new thing(s) has the congregation added to the residence over this past year?

29. Have all of your congregations hosted an hierarchical visitation?

Detailed responses to the questions, as an annual report, are sent in January directly to the address of the Metropolitan. The Clergy of the Eastern Eparchy send a copy of their Report to the Archbishop of Toronto.

Addendum: The same applies to the Clergy of the Western and Central Eparchies, copies of their reports are sent to their bishops, in the Western Diocese to the Archbishop of Edmonton, and in the Central Diocese to the Bishop of Saskatoon, the Vicar Bishop.

ПОКАЗНИК

Алкоголь	28	Митрополит	32
Антимінс	14,36	Мова	29,28,42,66
Архиерейська візитація	14	Молодь	20
Богословська академія	32,68	Осквернення храму	28
Богословські видання	54	Переміщення священиків	32,64
Бюлетні	54,62	Пости	50
Великопісні служення	14	Похорони	26,46
Весілля	26	Приймання іншовірних	48
Вечірні	12	Проповідь	18,22
Вівтарні прислужники	16	Радіопередачі і фотографування під час Богослужб	30,62
Відвідання домів з йорданською водою.....	54	Ризи	16, 60, 62, 68, 70
Відвідування хворих	24	Святе Миро	16, 36
Вінчання	26,46,58	Свячення пасок	48,68
Вісник	22	Священик	22,24,30,32,34,68
Громадська діяльність	20	Склад Церковних Речей	34
Громадський Новий Рік.....	28	Складні випадки	34,24,64
Двоженці (священики двічі одружені)	64	Служби – треби - оплата	64
Дияконат	70	Співжиття неодружених – або життя «навіру»	70
Дзвони	60	Сповідь і Причастя	16 , 62 , 70
Додаткові служби	14	Танці	28,54
Духовна опіка над тими, що з другої парафії ..	16	Титулування духовенства	68
Заснування парафії	32	Утрєні	12
Звіти священиків	32	Храми	28,34,42
Икони	16, 58	Хрещення	14,44
Іновірні	26, 62	Церковна наука	18, 52
Куріння	30	Церковна праця	18
Література	22,30,32,54	Церковні дяки	16
Літургичний Устав	28,44,54,56,60		
Літургичні тексти	14		

INDEX

Acolytes	17	Icons	17
Additional Services	15	Jordan Visitations	55
Alcohol	29	Language	21,29,43,67
Antimensia	15,37	Lenten Services	15
Baptism	15,45	Literature	23,31,33,55
Bells	61	Liturgical Texts	15
Blessing of Paschal Foods	49,69	Liturgical Typicon	29,45,55,57,61
Broadcasting and Photography at services	31,63	Marriage	27,47,59
Bulletins	55,63	Matins	13
Church Cantors	17	Metropolitan	33
Church conduct	19	Priest	23,25,31,33,35,69
Church Goods Supply	35	Priests reports	33
Civil new year	29	Reception of Non-Orthodox	49
Collections	33	Sermon	19,23
Common-law unions	71	Services of needs – fees	65
Community activity	21	Smoking	31
Confession and Communion	17,63,71	Spiritual care for those of other parishes	17,59
Dances	29,55	Twice-married priests	65
Deaconate	71	Temples	29,35,43
Defilement of temple	29	Theological Academy	33,69
Difficult circumstances	35,25,65	Titulature of Clergy	69
Education	19,53	Transfer of priests	33,65
Fasts	51	Vespers	13
Founding of congregations	33	Vestments	17,61,63,69,71
Funerals	27,47	Visiting the sick	25
Heterodox	27,63	Visnyk	23
Hierarchical Visitations	15	Weddings	27
Holy Articles	55	Youth	21
Holy Chrism	17,37		

ЗМІСТ

Митрополиче благословення	4
Пастирство в Церкві Христовій	6
Праця священника УПЦК	12
I. Святі Богослужби і Таїнства	12
II. Учительська праця священника	18
III. Священик і його вірні	22
IV. Звертання до Митрополита за порадою і благословенням	24
V. Священик як зразок для своїх вірних	30
VI. Священик і його вищий Церковний Провід	
Додаток № 1 Про Святого Антимінса	36
Додаток № 2 Про Св. Миро	36
Священні Собори Єпископів	40
I. Єпископат УПЦК в Канаді	40
II. Православний храм	42
III. Богослужбова мова	42
IV. Св. Літургія	44
V. Св. Таїнство Хрещення	44
VI. Св. Таїнство Вінчання	46
VII. Похорон	46
VIII. Свячення Пасок	48
IX. Приймання іншовірних	48
X. Шанування постів	50
XI. Недільна і Українська школи	52
XII. Церковне життя	52
Додаток	
I. Відвідування домів парафіян з Св. водою	54
II. Чужі Богослужбові обрядові звичаї	54
III. Парафіяльні бюлетні	54
IV. Чистота священних посудів	54
V. Танці	54
VI. Соборне священнослуження	56
VII. Як виконувати треби для вірних не своєї парафії	58
Поради і вказівки Священного єпископату (квітень 1971)	60
Відносно спіжиття духовенства й вірних	64
Двічі одружений священник	64
Постанови Собору Єпископів (травень 2001)	66
Постанови Собору Єпископів (травень 2002)	68
Постанови Собору Єпископів (листопад 2003)	70
Постанови Собору Єпископів (вересень 2009)	70
Постанови Собору Єпископів (листопад 2009)	72
Постанови Собору Єпископів (квітень 2010)	72
Річний звіт Митрополитові	74
Показник	78
Зміст	80

TABLE OF CONTENTS

- Primate's Blessing 5
- "Pastorship in the church" 7
- Priestly work in the UOCC 13
 - I. Divine services and mysteries 13
 - II. Educational work of the priest 19
 - III. The Priest and his faithful 23
 - IV. Appealing to the Metropolitan for Advices and Blessing 25
 - V. The priest as an example for his faithful 31
 - VI. The priest and his higher Church Authority 33
- Appendix #1 About the Holy Antimension 37
- Appendix #2 Regarding the Holy Chrism 37
- Councils of Bishops 41
 - I. Episcopate in the UOC in Canada..... 41
 - II. The Orthodox Temple 43
 - III. Eiturgical language 43
 - IV. The Divine Eiturgy 45
 - V. The Holy Mystery of Baptism 45
 - VI. The Holy Mystery of Crowning 47
 - VII. Funeral 47
 - VIII. The Blessing of Paschal Foods 49
 - IX. The reception of those other faith 49
 - X. Honouring the Fasts 51
 - XI. Sunday and Ukrainian School 53
 - XII. Church Life 53
- Addendum:
 - I. Visitation of homes with Holy water 55
 - II. Foreign Liturgical rites and customs 55
 - III. Parish Bulletins 55
 - IV. The cleanliness of holy articles 55
 - V. Dances 55
 - VI. Concelebration of Priests 57
 - VII. Services of need for the faithful of other parishes 59
 - Directives of the Holy Episcopate (April 1971) 61
 - Regarding the common life of the clergy 65
 - Twice Married Priests 65
 - Decisions of Council of Bishop (May 2001) 67
 - Decisions of Council of Bishop (May 2002) 69
 - Decisions of Council of Bishop (November 2003) 71
 - Decisions of Council of Bishop (September 2009) 71
 - Decisions of Council of Bishop (November 2009) 73
 - Decisions of Council of Bishop (April 2010) 73
 - Report to Metropolitan 75
- Index 79
- Table of contents 81

Ecclesia Publishing Corporation
Winnipeg, Manitoba
CANADA
ISBN 0-921517-44-0